

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

ἑβδομαδιαία ἑκδοσις τῆς ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2016 Πλάτωνος Μάρτυρος, Αναστασίου Νεομάρτυρος ἐκ Παραμυθίας, Ρωμανού Μάρτυρος, Ζαχαρίου καὶ Ἀλφαίου Μαρτύρων ΕΤΟΣ ΝΣΤ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2140

Πώς μία ἐφημερίς διαστρεβλώνει τὴν ἀλήθειαν

Ἡ ἐνημέρωση τοῦ ἀναγνώστη πρέπει νὰ διέπεται ἀπὸ κανόνες, δηλαδὴ τὴν ἀλήθεια, τὴν ἀντικειμενικότητα καὶ τὴν ἀποτύπωση τῶν πραγματικῶν γεγονότων. Αὐτὰ τὰ ἀναφέρουμε, διότι τὸ τελευταῖο διάστημα παρατηροῦνται δημοσιεύματα, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζονται γιὰ τὸ ψεῦδος, τὴν σπίνλωση καὶ τὴν χειραγώγηση τῶν ἀναγνώστη, ὥστε νὰ τὸν ὀδηγήσουν σὲ λανθασμένες κρίσεις. Καὶ γιὰ νὰ γίνουμε πὺς σαφείς. Μετὰ τὴν συνέντευξή πού παραχώρησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης

Σπίλωσις, Χειραγωγία, Ψεῦδος

Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος στὸν τηλεοπτικὸ σταθμὸ ΣΚΑΙ καὶ στὸν δημοσιογράφο κ. Ἀλέξη Παπαχελά πολιτικὲς ἐφημερίδες μὲ συνεχεῖ ἄρθρα τοὺς διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια καὶ ἐκφράζονται μὲ ἀπαξιωτικὸς λόγους στὸ πρόσωπο τοῦ προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Σκοπὸς δὲ αὐτοῦ τοῦ εἶδους τῆς δημοσιογραφίας (ἂν μπορῇ νὰ ὀνομασθῇ δημοσιογραφία αὕτη) εἶναι ἡ καθοδήγησις σὲ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ἀφ' ἑνὸς εἶναι ψευδῆ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐξυμνηρετοῦν ἐν ἀνοίᾳ ἢ ὄχι σκοτεινὰ κέντρα.

Χαρακτηριστικοὶ εἶναι οἱ ἐπιθετικοὶ προσδιορισμοὶ ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ δημοσιογράφους γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Μακαριωτάτου, ὅπως «ἐμφανίσθηκε λάβρος κατὰ τοῦ ὑποπογοῦ παιδείας», δηλαδὴ ὁ δημοσιογράφος θέλει νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο βίαιο καὶ σφοδρὸ (ὅπως σημαίνει τὸ λῆμμα) στὴν κριτικὴ

τοῦ γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Παιδείας, ὅπως ὅμως ὅλοι παρακολουθῶσαμε ὁ λόγος τοῦ ἦταν ἥπιος καὶ μελιχίος. Δημοσίευμα πολιτικῆς ἐφημερίδας, ἡ ὁποῖα πρόσκειται στὸ κυβερνῶν κόμμα χαρακτηρίσε τὸν λόγο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὡς διχαστικὸ, ξενοφοβικὸ, ἀκράσιο καὶ προβληματικὸ. Νομίζουμε ὅμως ὅτι οἱ χαρακτηρισμοὶ αὗτοι διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Μακαριωτάτου, διότι ὁ λόγος τοῦ ἦταν καὶ εἶναι πάντοτε ἐνωτικὸς καὶ συμφιλωπικός. Συνεχίζοντας ὁ δημοσιογράφος λέει ὅτι ὁ Προκαθημένος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας «ἀπέληξε ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν θὰ κάτσει μὲ σταυρωμένα χέρια». Ἀλήθεια ποῖός θὰ μείνῃ μὲ σταυρωμένα χέρια, ὅταν ἀπειλεῖται τὸ δικό του καὶ τελικὰ ποῖός ἀπειλεῖ, μήπως ὁ δημοσιογράφος στὴν προσπάθειά του νὰ ἀκυρώσῃ τὸν λόγο τοῦ Μακαριωτάτου; Ἐπίσης, γράφει

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Θὰ ὑπακούσουν οἱ Μητροπολῖται εἰς τὸν «Γέροντα» Περγάμου; «Ὁ,τι πεῖ ὁ Περγάμου, ρωτῆστε αὐτόν»!

ΘΑ ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΗ Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΕΙΣ ΞΕΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ;

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΕΠΛΗΓΩΣΕ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«Οὐκ ἀρνησόμεθά Σε, φίλη Ὁρθοδοξία»!

Τοῦ **Σεβ. Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀμβροσίου**

1. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ:

Κατὰ τὸ τελευταῖο αὐτὸ χρονικὸ διάστημα ἐνάρφισαν πολλὰ καὶ ἐλέχθησαν πολὺ περισσότερα γὰρ τὴν πολὺ-διαφημισμένη ἐκείνῃ Σύνοδο τῆς Ὁρθοδόξης, ἡ ὁποία συνήλθε στὸ Κολυμβάρι τῆς Κρήτης τὸν παρελθόντα Ἰούνιο. Δηλαδὴ γιὰ τὴν δῆθεν Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδο τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν ὁποῖαν ὁ Παναγιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Βαρθολομαῖος ἐπεχείρησε νὰ ἐντάξῃ στὴ σειρά τῶν Μεγάλων καὶ Ἀθηνῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς Ὁρθοδοξίας, ὥστε τὸ ὄνομά Του νὰ καταγραφῇ στὶς δέλτους τῆς ἱστορίας μετὰ τῶν Μεγάλων Πατριαρχῶν!

Ἀνθρώπινος ὁ πόθος καὶ λογικὸ τὸ αἶτημα! Δυστυχῶς ὅμως ὁ Πατριάρχης μὰς μετὰ πολλὰ μὲν μέχρι σήμερα ἀθή, ἀλλὰ μετὰ κορυφαῖο γεγονὸς τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης, κατόρθωσε τὸ ἀντίθετο! Τὸ ὄνομά του πλεόν ἔχει καταγραφῇ μετὰξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι -ἐν γνώσει τῶν ἡ καὶ ἐν ἀνοίᾳ τῶν-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Νέα δεδομένα περὶ Φαναρίου καὶ CIA

Τέλη Σεπτεμβρίου μετὰ ἀπὸ διάφορα ἄρθρα ποὺ εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος σχετικῶς μὲ κατηγορίας ἐναντίον τοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως ἐδημοσιεύθη καὶ ἄρθρον τῆς δημοσιογράφου Tatiana Derkach (19 Σεπτεμβρίου 2016) εἰς τὸ ἱστολόγιον «Φῶς Φαναρίου» μὲ τὸν τίτλον «Ποῖός εἶναι πίσω ἀπὸ τὴν ἐπικοινωνιαὴν ἐπίθεσιν κατὰ τὸν Πατριάρχῃ Βαρθολομαίου;». Ἀπὸ τὸ ἐκτενὲς αὐτὸ ἄρθρον δημοσιεύομεν ὀλίγα ἀποσπάσματα καὶ δέτομεν ἐρωτήματα.

Ἡ ἀποχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας ἀπὸ τὸ Κολυμβάρι

«Στὶς 17 Ἰουνίου ἐγένεε ἡ ἐπίσημη ἐνάρξις τῆς Πανορθόδοξης Συνόδου στὴν Κρήτη. Ἦσαν τότε ῥῆθ σαφές ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας ἔχει λάβει ὀριστικὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ συμπεριεσθῇ αὐτὴν τὴν πανεκκλησιαστικὴν συναξί. Λόγῳ γὰρ συμπίπτει ὑπὲρ τὸν αὐτόν. Μετὰ τὴν συνάντησιν στὴν Ἀθήνα τοῦ Πατριάρχῃ Κυρίλλῳ καὶ τοῦ Πάπα, στοὺς συντηρητικὸς κύκλους ἄρχισε νὰ αὐξάνεται ἡ ἐντύπωση. Ἐνας ἀριθμὸς κληρικῶν, ἀκόμα καὶ ἐπισκόπων, ἀρνήθησαν νὰ μνημονεύουν τὸν Πατριάρχῃ Κυρίλλῳ κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς Λειτουργίας. Ἡ συνάντησιν στὴν Ἀθήνα ὄχι μόνον δὲν εἶχε πετύχει ἐπικοινωνιακὸ ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ στὴν οὐσίαν ἔκοψε τὸ δρόμον γιὰ τὴν συμ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Περὶ Κολυμβαρίου τὸ ἀνάγνωσμα

Γράφει ὁ κ. **Κρίτων Δ. Ἰακώβου**, δρ. φαρμακοποιός

Στὶς 17 Ὀκτωβρίου ἀρχισαν οἱ ὁμιλίαι τῆς Πανελληνίου Ὁρθοδόξου Ἐνώσεως (Π.Ο.Ε.) στὴν αἰθούσα αὐτῆς, στὴν ὁδὸ Κάνιγγος 10, μετὰ τὴν Ἀρχιμ. π. **Σαράντη Σαράντο**. Ὁ γράφων παρακολούθησε τὴν ἐξαιρετικὴ ὁμιλίαν τοῦ πανοσιολογίστατος πατρός Σαράντη καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μοιρασθῇ μετὰ σὺς τῆς ἐντύπώσεως καὶ τῆς σκέψεώς του.

Ὁ πανοσιολογίστατος μᾶς διαφώτισε πλήρως μὲ τὰ λεγόμενά του γιὰ τὴν ληστρικὴ καὶ ἀμερικανοκινούμενη «Μεγάλη» καὶ «Ἀγία» Σύνοδος (οἱ χαρακτηρισμοὶ εἶναι τοῦ γράφοντος καὶ ὄχι τοῦ Ἀρχιμανδρίτη, ὁ ὁποῖος ἦταν πολὺ προσεχτικὸς καὶ ἥπιος στὶς ἐκφράσεις του). Ὁ ὁμιλητὴς λοιπὸν μᾶς διάβασε καὶ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἀνοήτῃ ἐπιστολῇ πού ἐστειλέε στὸν **Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερώνυμο** γιὰ τὴ Σύνοδο τῆς Κρήτης, ὁρισμένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα σᾶς παραθέτω:

«Πῶς ἀλλὰς ἄρδῃν ἡ ὀρθόδοξή δομὴ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἀπὸ Συν-οδικῆ-δημοκρατικῆ ἑσφικὰ γίνεται ομάδα **δέκα Προκαθημένων** μετὰ ἀνὺ-τατο τὸν **πρώτον** τῶν **πρώτων**. Πότε ἡ **Ἁγία Ὁρθόδοξία** μας εἶχε ἕνα ἀνὺ-τατο **παπίζοντα ἄρχοντα**, ἀμέσως κατεβύνονταν σὲ «ὁμόφωνη» συμφω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Τὸν Χριστὸν ἢ τὸ Φανάρι;

Τοῦ κ. **Παναγιώτου Π. Νούνου**

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Πατριαρχείου

Γίνεται φανερὸν μετὰ βάσιν τὴν ἐκπληκτικὴν πρότασιν ποὺ χρησιμοποιοῦν πολλοὶ "Οὔτε εἶναι δουλειὰ μας νὰ τοὺς ποῦμε τί εἶναι αὐτοί", ἐννοώντας τοὺς Παπικούς καὶ Προτεστάντας, τὸ ἐκκοσμημένον, τὸ μὴ ἀγαπητικὸν καθὼς καὶ τὸ ἀντιεναγγελικὸν πρόβλημα τῶν Κληρικῶν, ποὺ υπερμανύονται τὸν Συγκληρικόν. Οἱ Προφῆτες, οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, δὲν εἶχαν κομπλεξὲς ἡ δειλία, ὡς πρὸς τὸ νὰ διατυπώσῃ μετὰ Προδρομικὴν παροχήσαν, εὐθετησὺν καὶ εὐθαρσῶς, ὡς πρὸς τὸ "τί εἶναι αὐτοί" οἱ εἰδωλοκλήρες καὶ ἀντίχριστοι Ἰουδαῖοι, εἰς τὰς σωρηδὸν ἁλλοθενεῖς χώρας ποὺ ἐδράσαν ἱεραποστολικῶς. Διότι ἀπλοῦστατα ἐνερ-γούσαν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἐφηρμοζάν μετὰ ἀκρίβειας τὴν Θεοαφρωπὴν ἐντολήν "πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη..."! Ἄν δὲν εἶναι ἡ ἐντολὴ καὶ ἡ δουλειὰ τῶν Νεοφαναριωτῶν Κληρικῶν, νὰ ἐπιανεγγελίζωνται ἐν Χριστῷ, τὰ ψευδο-χριστιανικὰ ἔθνη, τότε εἰς μάτην τὸ φῶς τοῦ Φαναρίου, μιὰς καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι ὄντι κάλτικον καὶ ψεύτικον φῶς, κτιστὸν φῶς, φῶς ἐσκοτισμένον, ἑσχαφορικὸν φῶς. Φαίνεται ὅτι οἱ Κληρικοί τοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

- Ἡ Οὐνία εἰς τὴν Βουλγαρίαν - ἡ διὰ τῶν καλουμένων «Πατέρων τῆς Μεταστάσεως» (Ἀσσομνησιονιστῶν) ἐδραίωσις τῆς. Τοῦ κ. Β. Χαραλάμπους, θεολόγου. Σελ. 3
- «Κρίπτων γὰρ ἐπαινετοῦς πόλεμος, εἰρήνης χωρίζουσι Θεοῦ». Τοῦ κ. Π. Τσαγκάρη, Γεν. Γραμ. Π.Ε.Θ. Σελ. 3
- Τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ Ἀρκαδίου. Τοῦ Πανσφ. Αρχιμ. Κωνσταντίνου Γ. Χαραλάμπου. Σελ. 4
- Ἡ Πολιτεία ὀφείλει νὰ υποστηρίξῃ τοὺς πολυτέκνους πρὶν νὰ εἶναι ἀργά... Σελ. 5

ἙΛΠΙΣΤΑΛΙΑΣ ὃ ὉΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Γ. Βερίτης καὶ τὸ ἔργον του (1915 – 1948)*

Τῆς Δρ. **Φιλ. Μαρίας – Ἐλευθερίας Γ. Γιατράκου** (2ον)

Μία ἐπαιτήσια σιγὴς καὶ προετοιμασίας, κατὰ τὴν ὁποῖαν συντελεῖται μία μουσικὴ κυκλοφορία.¹⁹ «Κι ἔσκυψε τὰ λόγια τῆς Γραφῆς μ' ὅση καὶ τὸ λάφι δίψα σκύβει», ὅπως εἶπε ὁ ἴδιος γιὰ τὸν πατέρα Εὐσέβιο. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς Ζωῆς μελετᾷ ἀσχετὰς τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, εἰδικὰ τὸν Τρεῖς Ἱεράρχες, ποὺ τόσο ἀγάπησε. Διαβάει καὶ σύγχρονους ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων, ὅπως τὸν π. Εὐσέβιο Ματθόπουλο, τὸν ἱδρυτὴ τῆς «Ζωῆς». Ποθεῖ νὰ γίνῃ «τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐραστῆς» καὶ «ζηλωτῆς τοῦ τῶν ἀγγέλων βίου».²⁰

Ὁ Βερίτης ἀπὸ τὸ 1930 ἕως τὸ 1938 ἔβαλε μέσα τοῦ το λογιτέ-χην, τὰ δεινὰ του, τὸν ἑαυτοῦ του, γιὰ νὰ ἀπλώσει ρίζες νὰ στερεωθῇ βαθεῖα στὴ γῆ ἡ καλύτερα στὸν οὐρανὸ, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε δεχθεῖ μία ἀπόλυτη καθοδήγησιν. Μέχρι τὸ 1935, ἂν καὶ πολὺ τὸ ἐπιθυμοῦσε νὰ ἀναμνησθῇ στὸ φοιτητὸν καὶ ἀκαδημαϊκὸ Κοινωνικὸν Σύνδεσμον ποὺ ἱδρύθηκε στὰ 1933 δὲν εἶχε τὴ σχετικὴ ἑδδα καὶ εὐλογία νὰ τὸ κάνει.²¹ Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καθημε-ρινὴ ἐργασίαν τοῦ τῆς «διοικηται-ώσεως» στὰ γραφεῖα τῆς «ΖΩΗΣ», κινεῖται στὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ἀνάμεσα στοὺς φοιτητῆς. Στοὺς ἱεροὺς ναοὺς τῆς Μεταμορφώσεως

Περὶ ἀγάπης

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. **Διονυσίου Τάση**

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Παῦλος στὴν Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴν τοῦ ἀναφέρειται καὶ στὴ μέγιστη ἀρετὴ τῆς ἀγάπης, μὲ τρόπο ὀρι-στομηχανικὸ καὶ συνάμα ἀποκαλυπτικὸ γιὰ ὅσους νομίζουν ὅτι ἡ ἀγάτῃ εἶναι ἕνα συναίσθημα, ὅπως τόσα ἄλλα, καὶ μπορεῖ νὰ καλλιεργηθῇ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ νοῦ καὶ τῶν αἰσθήσεων.

Ὅταν λέμε ἀγάτῃ, ἐννοοῦμε ὅλες τῖς ἀρετὲς ἐν συνόψει. Θά μπορούσαμε νὰ τὴν παρομοιάσουμε μὲ τὴν στέγη ἑνὸς ψηλοῦ σπιτοῦ, ἡ ὁποία γιὰ νὰ στηριχθεῖ προϋποθέτει ὅλες τῖς οικοδομικὰς ἐργασίας. Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ θυμηθῶμε τῖς ἀρετὲς ποὺ ἔχει ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀγάπης (ἱγ' 4-7), ὅπως τῖς ἀναφέρει ὁ Παῦλος, καὶ ἅς ἀποτελέσουν γιὰ τὸν καθένα μᾶς τὸν πνευματικὸν καθρέφτη.

α'. Μακροθυμία: ἀνέχεται καὶ ὑπομένει τὰ λάθῃ καὶ τῖς ἀδυναμίες τῶν ἄλλων. Συγχωρεῖ εὐκόλα καὶ δὲν μνησικακεῖ.

β'. Δὲν ζηλεῖται καὶ δὲν θέλει νὰ μειώσῃ αὐτὸ ποὺ κάνουν οἱ ἄλλοι.

γ'. Δὲν ὑπερηφανεύεται, οὔτε καὶ θεωρεῖ τὸν ἑαυτοῦ του ἀνώτερο.

δ'. Εἶναι προσεχτικὸς καὶ ἐμπρητῆς. Δὲν ἐπιτρέπει στὸν ἑαυτοῦ του νὰ ἐκδηλωθῇ ἐναντίον κάποιου ἀδελφοῦ.

ε'. Δὲν εἶναι ἐκθερίστος. Ἀντιμετωπίζει αὐτὰ ποὺ βλέπει καὶ ἀκούει μὲ ψυχραιμία.

στ'. Ξεχνᾷ τὰ κακά ποὺ τοῦ ἔχουν κάνει, διατηρῶντας ἔτσι ἀδιατάρακτῃ τὴν καρδίαν του ἀπὸ τὴν ἐμπάθεια.

ζ'. Ὅταν γίνεται κάπὶ στραβὸ δὲν χαίρεται, ἐνῷ μετέχει στῇ χαρᾷ γιὰ τὸ σωστὸ καὶ ωφέλιμο.

η'. Ἐχει μεγάλῃ ἀνοχή σὲ καθετὶ ἐνοχλητικὸ καὶ δυσάρεστο ποὺ προκαλοῦν οἱ ἄλλοι.

θ'. Διαμορφώνει μέσα του ἐμπιστοσύνη γιὰ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ὅταν ἀκόμα παρεκτρέπονται, γιὰτὶ ἐλπίζει ὅτι τελικὰ νὰ διορθωθοῦν.

ι'. Ἐχει τὴν ἀρετὴ τῆς ὑπομονῆς

Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος λέει ὅτι ἡ ἀγάτῃ «εἶναι ἡ κορωνίδα καὶ ἡ ἀνακαταβάλλουσα τῶν ἀρετῶν, εἶναι τὸ θεμελίον πάντων ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Γιατὶ μαζὶ μὲ τὴν ἀγάτῃ πρὸς τὸ Θεὸ συνενεργεῖται καὶ συμ-βαδίζει καὶ ἡ ἀγάτῃ πρὸς τὸν πλησίον. Ἐπειδὴ ἐκείνους ποὺ ἀγαπᾷ τὸ Θεὸ δὲν θὰ παραβλεπῇ τὸν ἀδελφὸν του». Ἀναφέρει ὅμως δὲ στὰ ὅρια τῆς ἀγάπης, περιγράφει ἕνα προσωπικὸ ποὺ βίωμα, ποὺ συγκλονίζει κάθε καλοπροαίρετο ἄνθρωπον: «Ἄν ἦταν δυνατόν νὰ σχίστῃ τὴν καρδίαν μου καὶ νὰ σᾶς τὴ δείξω, θὰ βλέπατε ὅτι ὅλοι σὰς χωρᾶτε μέσα σ' αὐτὴ μὲ μεγάλῃ ἀνσιν, καὶ γυναῖκες καὶ παιδιὰ καὶ ἄνδρες· γιὰτὶ εἶναι τέτοια ἡ δύναμις τῆς ἀγάπης, ὥστε κάνει τὴν ψυχὴ ευρυχωρότερη ἀπὸ τὸν οὐρανόν».

Ἡ ἀγάτῃ εἶναι τὸ κορυφαῖον πνευματικὸ ἄθλημα καὶ ἡ μοναδικὴ πη-γὴ χαρᾶς καὶ εὐτυχίας. Διχῶς αὐτὴ οἱ ἄνθρωποι βαδίζουν χωρὶς προ-σανατολισμὸ καὶ χωρὶς νόημα στῇ ζωῇ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ συνταγὴ διὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ

Τοῦ π. **Γεωρ.Δ. Μεταλληνοῦ**

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ διαλυ-θεῖ ὁ Ἑλληνισμός; Τὴν ἀπάν-τησιν ἔχει δώσει πρὸ ὀλίγων ἐτῶν στὴν διαβρότῃ δηλώσῃ τοῦ κ. Χ. Κίσιγκερ. Καὶ ἔχει πολλαχὺς ἐπιβεβαιωθεῖ ἡ ἀλήθεια τῆς δηλώσεως τοῦ παρὰ τῆς διατυπώσεως ἀντί-θετος ἀπόψεως. Ἀλλωστε ὁ κ. Κίσιγκερ δὲν εἶπε κατὰ δικό του. Ἀπλῶς ἐνανέλαβε τὸν συμπατριώτη του Γιάκομπ Φίλιππ Φαλλμεράιερ, σὲ μία ἀνάλογη δηλώσῃ του.

Ὁ τελευταῖος ἀπὸ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1840 ὡς τὸν Μάιον τοῦ 1842 ταξίδεψε σὲ πολλὰ μέρη τῆς «καθ' ἡμᾶς Ανατολῆς», μετὰξὺ τῶν ὁποίων συμπεριελάβε καὶ τὸ Ἅγιον Ὅρος. Στῇ σειρᾷ «FRAGMENTE AUS DEM ORIENT» (1845) ἐκθέτει τῖς ἐντυπώσεις του καὶ πολλὰς ἐνδιαφέρουσας, ἰδιαιτέρως γιὰ ἐμᾶς τοὺς Ἑλλήνες, θέσεις. Μιλώντας γιὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος ἀναφέρει κατὰ τὴν νοερὰ προ-σώγῃ, τὸν «ἈτινὸνἙλληνα» Βαρλαάμ τὸν Κολαβρὸ, τὴν ἡσυχαστικὴν κίνησιν τοῦ 14ου αἰ., τὴν Ἀθωνιάδα Σχολὴ καὶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τὴν 21ην Νοεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὰ Εἰσόδια τῆς Υπεραγίας καὶ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Τὴν Υπεραγίαν Θεοτόκον ὑποδέχεται εἰς τὸν Ναόν ὁ Ἅγιος καὶ Προφῆτῃς Ζαχαρίας, πατήρ τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄
Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν ναῷ τοῦ Θεοῦ, τρανὸς ἡ Παρθένος δέκνεται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὕτῃ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφῶνως βοήσω-μεν· Χαίρε τῆς οἰκουμένης τοῦ Κτίστον ἡ ἐκπλήρωσις.

«Καταργεῖται μόνῃ της ἡ Σύνοδος τῆς Κρήτης»

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰασιῶν καὶ Μητροπολίτην Μολδαβίας καὶ Μπουκοβίνας, κ. Θεοφάνη τῆς Ἱγουμενείας τῆς Ἱ.Μ. Paltin, Ἰουστινίας: «Σεβασμιώτατε,

Με υἱικὴ ὑπακοὴ καὶ βαθιὰ λύπη Σὰς ἀπευθύνουμε αὐτὴ τὴν ἐπιστολή, ἐμεῖς, οἱ ἀνάδοχοι, οἱ μὴ φωτισμένοι κατὰ τὸν ἅγιον καὶ τελευτῆσι τῆς Μῆδς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ προβληματισμὸς καὶ ἡ λύπη μας προκλήθηκαν ἀπὸ τὴ συγκλήσιν, τῆς ἀποφάσεως καὶ ἰδιαίτερως ἀπὸ τῆς δυνατῆς συνέπειας τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης (2016). Ἔξρουσε ὅτι ἡ Ἀντιπροσωπία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας ἔκανε μεγάλον ἀγῶνα γιὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀγῶνα στὸν ὁποῖο Ἑσείς εἴχατε μεγάλη συμβολή. Καθὼς ἔξερετε, μὲ τὴν εὐλογία καὶ τὴν θέλησιν Σας, ἐμεῖς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἱεράρχαι στηρίζουν εὐσεβεῖς πολιτικούς

Τοῦ π. **Δανιὴλ Terpea**

Ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Vladimir, Μητροπολίτη Κισινάου καὶ πάσης Μολδαβίας, καθανατότητα ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου στὴ Σάντοβα, Calarasi, τὴ γενετήρια τοῦ νέου προέδρου τῆς Μολδαβίας Igor Dodon, ὁ ὁποῖος ἦταν παρὼν αὐτῇ λειτουργίᾳ καὶ ἐπανέθηκε ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη.

Ὁ Μητροπολίτης Βλαδίμηρος εἶπε ὅτι ἡ Ὁρθόδοξή Ἐκκλησία ἦταν πάντα καὶ παραμένει στὶς θέσεις τῆς, δηλαδὴ ὅτι ὁ πρόεδρος πρέπει νὰ εἶναι Ὁρθόδοξος στὴν πίστιν, νὰ ἔχει βαπτιστῇ, νὰ ἔχει παντρευτῇ στὴν Ἐκκλη-σία καὶ νὰ εἶναι πατριώτης.

«Τὸν ἔξρουσε ὄχι μόνον τῶρα στὸ κατώφλι τῶν ἐκλογῶν, ὅταν συνήθως ὅλοι ἐρχονται στὴν ἐκκλησία καὶ προσεύχονται. Εἶναι αὐτοὺς ποὺ ἀνακαίνι-σιν τὴν ἐκκλησία ἐκ θεμελίων στὸ χωριὸ Σάντοβα, καὶ ἐξωρᾶσιν τὸν περι-βάλλοντα χώρα, βοήθησε πολλὰς ἐκκλησίας, ἀλλὰ εἶναι παρὼν ἐν κάθε ἁγία καὶ Θεῖα Λειτουργίᾳ στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Μητροπόλεως καὶ προσ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

δικὰ του με θέματα: «Αἱ παλαιοντο-λογικὰ ἔρευνα καὶ ἡ καταγωγή τοῦ ἀνθρώπου», «Οἱ σοφοὶ περὶ Θεοῦ καὶ Ὁρθοσκείας», «Οἱ μεγάλοι ἄνδρες περὶ Χριστιανισμοῦ». Γιά τὴν σπουδαιότητα καὶ πρωτοτυπία τῶν μελετῶν αὐτῶν ἀπεφάνθησαν δια-κεκριμένοι Ἑλληνες Καθηγητῆς. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Κοινωνικὸς Σύνδε-σμος θὰ μπορούσε νὰ πούμε ὅτι ἦταν μικρογραφία τῆς Ἀκαδημίας τ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΣΧΟΛΙΑ

Έπιστημονική μελέτη δια την σπουδαιότητα της νηστείας εις την σωματική υγείαν

ΔΙΑΝΟΥΜΕ την περίοδο του Αγίου Σαρανταήμε-ρου, όπου ο πνευματικός μας αγώνας έμπεριέχει και την άσκηση της νηστείας. Φαίνεται πως η σπουδαιότη-τά της είναι πολύ μεγαλύτερη από όσο νομίζουν μερι-κοί. Έρχεται η σύγχρονη έπιστήμη να αποδείξει ότι η ορθόδοξη διατροφή είναι ευεργετικήτατη για τόν ανθρώ-πινο σώμα. Δείτε την εδση: «Η παραδοσιακή δια-τροφή και νηστεία με βάση τούς κανόνες της Όρθοδο-ξης Έκκλησίας θα βρεθεί στο έπικεντρο έπιστημονικής μελέτης που έλαβε χρηματοδότηση από τόν Ευρω-παϊκό Συμβούλιο Έρευνας (ERC Starting Grant).

Η μελέτη του Έρευνητικού Κέντρου Βιοϊατρικών Έπιστημων “Άλεξανδρός Φλέμινγκ” θα έρευνήσει τις πολύπλοκες βιολογικές και λειτουργικές επιπτώσεις που έχει η συστηματική ορθόδοξη νηστεία στο ανθρώ-

πινο σώμα. Γι’ αυτόν τόν σκοπό, θα αναλύσει τόν μο-ριακό “αποτύπωμα” που αφήνει στόν οργανισμό ή δια-τροφή, με βάση τις παραδόσεις της Έκκλησίας, σε σύγκριση με τις αντίστοιχες επιπτώσεις που έχει η δια-τροφή του γενικού πληθυσμού». Θά αποδειχτεί ή σπουδαιότητα για την υγεία όσων ακόλουθοούν την διατροφή κατά τόν ορθόδοξο τυπικό, κάνοντας περιο-δικές μονοήμερες και πολυήμερες νηστείες, απέχουν από κρέας, γαλακτοκομικά προϊόντα και άβγα συνολι-κά επί 180 έως 200 μέρες τόν χρόνο, ξεκινώντας από την παιδική ηλικία τους» (Ιστ. Τά Νέα). Άς τά άκούνε αυτά οι χριστιανομάχοι, οι οποίοι δεν είναι σε θέση να δούν τίποτε τόν θετικό στόν Χριστιανισμό. Εκτός από τή φροντίδα της ψυχής μας, ή άγία μας Έκκλησία φροντί-ζει και τόν σώμα μας!

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου έζητησεν «ένωσιν δυνάμευν» με τούς αίρειτικούς!

Η «ΣΥΝΟΔΟΣ» τού Κολυμβαρίου απέδωσε εκκλησιαστική υπό-σταση στις αίρεισεις, άποκαλύπτει τις «έκκλησίες». Αυτή ή άπόφα-ση έλυσε τά χέρια τών οικουμε-νιστών, οι οποίοι πλέον άποκαλούν τις αίρεικές παρασυναγωγές και με τή «βούλη» της ψευδοσυνόδου ως «έκκλησίες»! Ίδου ένα παράδειγμα: Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυ-σόστομος πρόσφατα, όχι αλλά άποκάδεν «έκκλησίες» τις Μείσης Ανατολής, αλλά και τις κάλεσε σε συνεργασία και «ένωση τών δυνά-μευν τούς» με την Όρθοδοξη, την αλήθνη Έκκλησία! Μιλώντας στην «11η Γενική Συνέλευση τού Συμ-βουλίου Έκκλησιών Μείσης Ανα-τολής», τόνισε πως «Έχουμε την ισχυρή άποψη ότι έπείστο ή ώρα, ώστε όλοι μαζί –όλες οι Έκκλησίες της Μείσης Ανατολής με προμετωπι-δα τόν Συμβούλιό – να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και νά έργαστούμε συν-εδητά προς έπίλυση τών πολλών και σοβαρών προβλημάτων, που υπάρχουν στην περιοχή μας, κυ-ριώς δε προς επίσταρση της ειρή-νης, τού ύψιστου αυτού αγαθού που χάρισε ο Θεός στόν ανθρώπου!» Ρωτάμε τόν Μακαριώτατο: Πότε στις διαχιλιόχρονη πορεία της Έκκλη-σίας μας, ήτοσε ή Έκκλησία τή συν-εργασία τών βασισμένων τού Κυρί-ου αϊρετικών, για νά λύσει όποια προβλήματα; Πώς είναι δυνατόν να έδραώσουν οι αϊρετικοί την ειρήνη του έθνους; ο Θεός στόν ανθρώπου!

Ρωτάμε τόν Μακαριώτατο: Πότε στις διαχιλιόχρονη πορεία της Έκκλη-σίας μας, ήτοσε ή Έκκλησία τή συν-εργασία τών βασισμένων τού Κυρί-ου αϊρετικών, για νά λύσει όποια προβλήματα; Πώς είναι δυνατόν να έδραώσουν οι αϊρετικοί την ειρήνη του έθνους; ο Θεός στόν ανθρώπου! Ρωτάμε τόν Μακαριώτατο: Πότε στις διαχιλιόχρονη πορεία της Έκκλη-σίας μας, ήτοσε ή Έκκλησία τή συν-εργασία τών βασισμένων τού Κυρί-ου αϊρετικών, για νά λύσει όποια προβλήματα; Πώς είναι δυνατόν να έδραώσουν οι αϊρετικοί την ειρήνη του έθνους; ο Θεός στόν ανθρώπου! Ρωτάμε τόν Μακαριώτατο, δε θεωρείτε πλέον τούς αϊρετικούς ως αίρειτικούς; Πείτε τό μας, για νά τώ ξέρουμε!

Λόγος άποστομωπικός δια την Κυβέρνηση από τόν ...Άρην Βελουχιώτη!

Η ΑΘΕΗ κυβέρνηση μας συνεχίζει ακάθεκτη «να δείχνει τά δόντια της» στην Έκκλησία, αναβιώνοντας ένα ιδιότυπο έτεροχρονισμό μερι-κότου διωγμού, βγαμένο από τόν πρόσ-φατο παρελθόν. Έπειδή πρέπει να είμαστε δίκαιοι και άντικειμενικοί πα-ραθέτουμε άπόσπασμα λόγου ένος πασίγνωστου μαρξίστη, τού Άρην Βελουχιώτη, ό οποίος έπτε κάποτε αλήθειες, οι οποίες μπορούν νά άπειθυνθοούν στην εκκλησιομάχο κυβέρνηση της μας: «Θά γράφομε τούς παπάδες: Μά γιατί; Εμείς βλέ-πουμε, όπι χιλιάδες παπάδες βρί-σκονται τώρα στην πρωτοπορία τού κινήματος μας και ή συμβολή τού κληρικού, πού στάθηκε στο πλευρό μας, υπήρξε ανεπίκτητη. Μήπως συμβαίνει τόν άντίθετο; Γιατί αυτοί που εμραινόνται σαν προστάτες της Έκκλησίας, κρεμίσανε μαζί με τούς Γερμανούς και γδέρωναν παπάδες. Ο κομμουνισμός, λένε, θα καταργή-σει την θρησκεία. Μά ή θρησκεία είναι ήχημα συνειδήσης. Πώς θα κατα-ρριφθεί λοιπόν; Η καταργηση της θρησκευτικής συνειδήσης είναι πράγμα δύνάτου, έστω κι άν ακόμα οι κομμουνιστές θέλανε νά την καταρ-γίσουν. Η θρησκευτική συνείδηση δεν καταργείται με άπλες διαταγές. Άν συνέβαινε ένα τέτοιο πράγμα, αυτό θα έμοιαζε με την διαταγή πού έβγαλε κάποτε ένος αστυνόμος στην Ανάφη, με την όποια άπαγορεύσε την πάλη τών τάξεων! Τό τί θα γίνει στο πολύ μακρινό μέλλον, τού πώς θα σκεπτόνται οι άνθρωποι τότε, είναι άλλο πρόβλημα. Και κανέναν πολι-τικό δε μπορεί νά βγάλει νόμο για τόν τί θα πρέπει νά γίνει ύστερα από 200 ή 500 χρόνια. Ούτε λοιπόν κι έμεις θα βγάλουμε τέτοιο νόμο. Μας ενδια-φέρει τόν πώς θα προκύψει ο λαός μας σήμερα κι όχι τόν φιλοσοφικές επιπτώσεις του άπτε ύστερα από 200 χρόνια» (Λόγος του στίν Ακμία στις 22-11-1944) (Ιστ. Ευντηνές). Ρ’ άς άκούνε αυτές τις πικρές αλήθειες οι σύγχρονοι μαρξιστές εκκλησιομάχοι και ιδιαιτέρως ο κ. Φίλης!

Πρ. Αλεξανδρείας Παρθένος: Είναι ή δεν είναι εκκλησίες οι αίρεικοί; Η ΑΛΛΟΠΡΟΣΛΛΗ συμπερι-φορά τών «δικών» μας οικουμε-νιστών άπάνεται στους αίρειτικούς είναι φαινόμενο, που χρειάζεται ειδική μελέτη. Σε παλιότερο άρθρο μας είχαμε σχολιάσει τις δηλώσεις του «αγίου» Άμερικής, ό οποίος διε-ρωτάτο πώς «θα τσιπάρουν» ο πα-πικός «άρχιεπίσκοπος» Ν. Υόρκης, άν τόν άποκαλούσε αίρεικό. Κάπι ανάλογο είχε πεί και ο μακαριστός Πατριάρχης Αλεξανδρείας Παρθέ-

νιος: «Εγώ όταν διαλέγωμαι με τούς Ρωμαιοκαθολικούς – είναι κρίσιμος έρώτησις – παραδίδονται ότι είναι Έκκλησία ή όχι; Είναι είτε καίριον ση-μείον. Νά πούμε τί είναι αυτοί οι άνθρωποι. Δηλαδή ή Όρθόδοξη Έκκλησία είναι ή μόνη Έκκλησία και όλοι οι άλλοι είναι εκτός Έκκλησίας; Έχουν και ρούτι κάπ από την Έκκλησία; Τί είναι οι Ρωμαιοκαθολι-

«Άγνωστοί» άπεκεφάλισαν τόν άγαλμα της ήρωίδος Λέλας Καραγιάννης!

ΤΕΛΙΚΑ ή πνευματική μας κρίση είναι ασούγκρια μεγαλύ-τερη και σοβαρότερη από την οικονομική. Υπάρχουν συνάν-θρωποι μας, οι οποίοι έπαψαν νά σεβόνται τά έθνικά μας σεβά-σματα. Ίδου και ή απόδειξη: Άποκεφάλισαν την προτομή της ήρωίδας Λέλας Καραγιάν-νης στην πλατεία Τοσίτσα! «Τό θέα-μα άντίκρουσαν Δευτέρα πρωί τά συνεργεία τού Δήμου της Αθήνας, που ήσαν άντιμετώπι-α με τόν άποκεφαλισμό της προ-τομής. Η μαρμάρην προτομή είναι έργο της Λουκίας Γεωρ-γιαννίη και τοποθετήθηκε στην Τοσίτσα τόν έτος 1963. Ήδη τόν άποκομμένο μέρος της έχει με-ταφερθεί στα έργαστήρια τού δήμου Αθηνών, και εκτίμνεται οι φθορές πού έχει ύποστεί προκειμένου νά κριθεί άν είναι έπισκευάσιμο. Μετά την σχεσημένη άφαιρεση ορει-χάλκινων αγαλμάτων και προ-τύπων από τόν κέντρο της πό-λης, τόν περασμένο Ιούνιο ό δήμος ξεκίνησε τή μεταφορά σε δημοτικά κτίρια, έως ότου ύπάρει πειστικό σχέδιο άστυνόμευσης για την προστα-σία τους. [...] Η Λέλα (Ελένη) Καραγιάννη ήταν άντιστασια-κή, άρχηγος της κατασκοπευ-τικής οργάνωσης Μπουμπουλί-να. Πιάστηκε από την Ειδική Ασφάλεια και εκτελέστηκε από τούς Γερμανούς κατακτητές λί-γο πριν την Άπελευθέρωση της Ελλάδος» (Ιστ. iefimonia.gr)! Φαίνεται πως οι έπικρατές πρό-γονοί μας ένοχλούν κάποιους σύγχρονους «αγνώστους», δια-τί «καθρεττίζουν στα πρόσωπα εκείνων τών σπθιασμού εαυτού τους και γι’ αυτό έσπεύουν στά αγγάλιατά τους! Μήπως είχε δίκ-ιο ο άλίστου μνήμης «ένθάρ-χης», όταν έλεγε ότι ή Ελλάδα είναι ένα έναπνόντο τρελλοκο-μείο; Μάλλον!

κοι και τί είναι οι Αρχαίοι Ανατολικοί Έκκλησίες; Έάν παραδοξάσι ότι είναι Εκκλησία, θα άρχισα τολμώσων να διαλέγωμαι τόν άδελφικό. Έάν όμως δεν είναι Έκκλησία, τότε τί γί-νεται; Αυτήν την άπορίαν έχω και θα ήθελα κάποιον λέων» (Συνδικά ΙΧ, Γενική 2014, σελ. 105)! Με άλλα λό-για ο «τρίτος και δέκατος τών άπο-στόλων», είτε δεν ήξερε τί πίστευε, είτε κορόιδευε την κοινωνία! Άν δεν ήξερε εκείνος «κοιτάξ!» Πατριάρχης, τότε ποιος ήξερε; Άλλά, τί μπορεί νά πέρμενε κάποιος από εκείνον, ό οποίος θεωρούσε τόν Μωάμεθ ως «προφήτη τού Θεού» και τόν Κοράνιο ως «έκπνευστο βιβλίον»; Άρα ήξερε και έξέφρασε «επ’αγίω» την άποψη του για την «εκκλησιαστικότητα» τών αίρεικών! Άς τόν έλεήσει ο Θεός!

Άξιος γέλωτος ό δ’ήθεν «φιλοπατριμός» τού Αγίου Μάρκου Εύνεινικού!

ΕΙΝΑΙ όντως άξιο γέλωτος ή άπο-στασματική άναφορά όριμένων οικουμενιστών στόν άγιο Μάρκο Εύνεινικό, τόν όποιον κατατάσσουν ως ... φιλοπατικό, έξαιτίας κάποιων διπλωματικών φιλοφρονήσεων του στίν έναρξη της ψευδοσυνόδου Φερράρας – Φλωρεντίας. Όμως άποσιωπούν τά γραπτά του, τά όποια φανερώνουν τόν άντίθετο. Ίδου ένα άπόσπασμα έπιστολής του: «Αυτό είναι τόν καύχημά μας, ή πίστη μας, ή καλή κληρονομία τών πατέ-ρων μας. Με αυτήν ήλπιούμε νά πα-ρουσιαστούμε στόν Θεό και νά έρ-βουμε συγχώρηση τών αμαρτιών μας. [...] Κανείς δεν εξουσιάζει την πίστη μας, ούτε βασιλιάς, ούτε άρχι-ρέας, ούτε ψευδοσυνόδους, ούτε κα-νέναν άλλος, παρά μόνο ο Θεός, πού μας την παρέδωσε ο ίδιος και οι μαθητές του. [...] Νά άποφύγετε, λοιπόν, άδελφοί, αυτούς που εισή-γουνται και πιετούνε τις κανούριες διδασκαλίες τών λατινοφρόνων, και ένωμεινε μεταξύ σας με την άγάπη σε ένα σώμα και ένα πνεύμα, με μία

ψυχή και ένα φρόνημα, να είστε συν-δεδεμένοι με την μοναδική κεφαλή μας, τόν Χριστό» (Επιστ. Προς κα-θηγούμενο Βασιτοπιδίου) (Ιστ. Τρε-λογάννης)! Ο θεοφύλατος άγιος Επίσκοπος είχε κατανοήσει πλή-ρως, μετά τόν τραγικό ναύαγιο της ψευδοσυνόδου Φερράρας – Φωρεν-τίας, ότι ο παπισμός δεν ήταν σε κα-μία περίπτωση απλά «σχίσμα», όπως ήθελαν μερικοί και όπως θέ-λουν νά τόν θεωρούν και σήμερα οι οικουμενιστές, αλλά ξεκάθαρα άρει-τική κοινότητα. Θεωρούσε τις πλάνες τών Λατίνων ολέθριες και τή στάση τών λατινοφρόνων προδοτική. Όσοι λοιπόν «καπτιζούν» τόν άγιο Μάρκο «φιλοπατικό» μοιάζουν με θλιβε-ρούς τυμωρώνχους της «κακίας ώρας»!

Ύποπτος έκκλησις τού κ. Φραγκίσκου δια ειρήνευσιν εις την Συρίαν!

ΤΟ ΑΙΜΑ ρέει ποτάμι στη μαρτυ-ρική Συρία, με θύματα άμάχους και κατά κανόνα Χριστιανούς, με την έγκληματική άνοχη τών δυτικών κυ-βερνήσεων, οι όποιες «κρεμνίζουν» ότι δεν μπορούν νά βρουν λύση για κατάπαυση τού πυρός και τερμα-τισμό της αίματοχυσίας. Ένος από τούς δυτικούς ηγέτες πού σιωπά είναι και ο θλιβερός ηγετικός τού κρητικού δέηματος τού Βατκανού, πού όμως τόν «βασιλεύει» τόν εκτείνε-ται σε όλο τόν κόσμο. Μετά όμως από μία ένοχη σιωπή έξ έθνος, άπο-φάσσε νεωσύ να ζητήσει άμεση κα-τάπαυση τού πυρός. Δείτε την εδση: «Τήν άμεση κατάπαυση τού πυρός στη Συρία ήτοσε την Τετάρτη ο Πάπας Φραγκίσκος, κατά την κα-θιερωμένη νενική άκρόαση της Τε-τάρτης στόν Βατικάνο. «Ίκετεύω», με όλη την δύναμη πού διαθέτω τούς υπεύθυνους, ώστε να μπόρεσει νά έπιτευχθεί στην Συρία άμεση κατá-παυση τού πυρός, ή οποία νά έπι-βληθεί νά και ηρηθεί τούλάχιστο για τόν χρόνο πού είναι αναγκαίο, ώστε νά άπομακρυνθεί ο άμαχος πλι-θυσμός -ιδίως τά παιδιά- πού βρί-σκεται ακόμη έγκλωβισμένος κάτω από τά έρείπια», τόνισε ο Φραγκί-σκος. «Επαναλαμβάνω για μία άκό-μη φορά ότι βρίσκονται στο πλευρό τών θύμάτων της απάνθρωπτης αυτής ένοπλης σύγκρουσης, πρόσ-θετος ο ποιντικός» (Ιστ. Τά Νέα). Κάποιοι βιάστηκαν νά επικροήσουν την «επείγουσα» έκκληση τού «αλά-θητου», χωρίς νά έδώσαν τόν γιατί μίλησε τόσο. Μίλησε διότι «κρητιμω-χτηκαν» οι ισλαμοφασίστες στόν Χα-λέπι άπό τις κυβερνητικές δυνάμεις. Όσο σκοτώνονται Χριστιανοί, «σφύριζε άδόξωφρος», τώρα πού σκεπτόνται οι μουσουλάμνη, τόν «έπασαν οι εύασθητές» του! Αυτός είναι ο «φιλειρηνισμός» «έπίσκοπος της καθολικής εκκλησίας», ο μεγάλος υποκριτής! Δοξάστε τόν!

«Ψυχρολουσία» τού κ. Φραγκίσκου εις την Όρθόδοξον Γεωργίαν!

ΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ της Γεωργίας άποδοκίμασαν και άπογοητέστη-σαν τόν «αλάθητο», ό οποίος «έβαλε πόν-δι» και στίν ορθόδοξη αυτή καυκά-σια χώρα πριν λίγο καιρό. Μάλιστα διοργανώθηκαν μεγάλες διαδηλώ-σεις διαμαρτυρίας για την έπίσκεψη του στη χώρα τους. Δείτε την εδση: «Μία μεγάλη όμδα της δημόσιας οργάνωσης Ένωσιν τών Όρθόδο-ξων Γενών, την Τετάρτη πραγματο-ποίησε διαμαρτυρία κοντά στο κτίριο της πρεσβείας τού Βατικανού στην Τιφλίδα με άφορμή την έπίσκεψη της Γεωργία τού Πάπα Φραγκίσκου στά τέλη Σεπτεμβρίου. Οι διαδη-λωτές δήλωσαν στους δημοσιογρά-φους ότι “οι Όρθόδοξοι Γεωργιανοί δεν χρειάζονται την εύλογία τού Πα-πά”. Κρατούσαν άφισες διαμαρτυ-ρόμενοι για την έπίσκεψη τού Πάπα. Ένας από αυτούς είπε: “Τό Βατι-κανό είναι ένας πνευματικός έπιδρο-μέας”. Άλλά ό εκεί “άνθρωπος” του, ο παπικός «άρχιεπίσκοπος» Guiseppe Pasolo, δήλωσε προκλη-τικά, όπως παριάζει σε ύποκριτη πα-πικό: «Ο Πάπας έρχεται στη Γεωρ-γία ως άγγελιοφόρος της ειρήνης. Γιατί θα πρέπει κάποιος να είναι ένάντια σε αυτό;» (Ιστολ. ekklesi-astonline.gr)! Τό πόσο «άγγελιοφόρος της ειρήνης» υπήρξε οι πάπες τούς τελευταίους δέκα αιώνες, άς άφήσει την ιστορία νά μιλήσει, ο θρασύς πα-πικός «άρχιεπίσκοπος!» Νά «εξι-πλώσει» τά άμείρητα «ιερά» έγκλη-ματα τού παπισμού, κατά της ανθρωπότητας, τά όποια έγιναν με την δαιμονική άρχη: «ό σκοπός άγιάζει τά μέσα»!

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΠΛΑΤΩΝ

ΣΤΙΣ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ή Έκκλησία μας τιμά την μνήμη τού αγίου μάρτυρος Πλάτωνος. Ο άγιος Πλάτων γεννήθηκε στά τέλη τού τρί-του αιώνα, στην Γαλατία της Μικράς Ασίας, στην Άγκυρα και ήταν άδελφός τού αγίου μάρτυρος Αντίποχου. Έπειδή όμως ομολόγησε με μεγάλη παρηρσία την πίστη τόν στόν Χριστό, ως Θεό αληθι-νό, όδηγήθηκε στόν ήγεμό-να Αγριππίνο, ό όποίος διέ-ταξε δέκα στρατιώτες νά τόν

κτυπήσουν άνελέητα. Κατόπιν τόν άπλωσαν πάνω σε ένα γάλκιο πυ-ρνώμενο κρεβάτι και τόν ράβδισαν με σιδερένιες, πυρνώμενες σφαίρες και τού κατέκαισαν τήν άμασκάλη και τά πλευρά. “Έπειτα έκοψαν τόν δέρμα τού σώματός του σε λουρίδες και τού τώ βγάλαν από τόν πάνω μέρος της πλάτης του. Καί μάλιστα τού έ-σκισαν τόσο πολύ τις σάρκες, ώστε τόν πρόσωπό του έγινε αγνώριστο. Στο τέλος τόν άποκεφάλισαν και έτσι έλαβε ο άοίδιμος Πλάτωνας τόν στέ-φανο τού μαρτυρίου και άξιώθηκε της ούρανίου βασιλείας.

Ο Γ. Βερίτης και τó έργον του (1915 – 1948)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Τό 1940 δημοσίευσεν στις «Ακτίνες» ένα άρθρο πού έκανε μεγάλη έντύπωση. Μ’ αυτό παρουσιάζε τόν Ιωάννη τού Χρυσόστομο ως κοινωνιστή. Τότε τόν πα-ρακίνησαν νά έκπονησει μία διατριβή επί διδακτορία πάνω στο θέμα αυτό. Ο Γκάλας άπάντησε όπι προτι-μούσε νά κάνει ένα δημοσίεσμα στις «Ακτίνες» πού θα τώ διάβαζαν 6 – 7 χιλιάδες άνθρώποι παρά μία έργασία πού θα άπασχολούσε 6 – 7 Καθηγητές τού Πανεπιστη-μίου.²⁸

Κάποτε έπτε σε φίλο του, θα ήμουν αφοριστημένος άν κάθε άρθρό μου γινόταν άφορμή νά σωθεί μία ψυ-χή.²⁹

Ο Βερίτης υπήρξε φύση έρευνητική. Άσχολείται με την Άπολογητική, ύπακούοντας στις ανάγκες της εποχής. Στη συνέχεια, στρέφεται πρός τις ανθρωπι-στικές έπιστήμες και μάλιστα πρός τή Φιλολογία.

Ανακαλύπτει θέματα και προβλήματα πού χρειάζο-νται έρευνα, για νά άποκαλυφθεί ή αλήθεια. Επιλέγει πρόσωπα και γεγονότα.

Ίδιαιτέρως άγαπά τόν Στυριδώνα Ζαμπέλιο, δημο-σιεύοντας στις «Ακτίνες» (Σεπτέμβριος – Οκτώβριος 1942), με άναφορές στις μελέτες τού Στ. Ζαμπέλιου «Άρματα διαφορικά μετά μελέτης περί Μεσαιωνικού Έλληνισμού» (1852) και «Βυζαντινά Μελέτα» (1857).

Με τά δημοσιεύματά του αυτό ό Βερίτης ένασχέτι την θέση ότι ή Έλληνιστώτερη Έκκλησία είχε περιβάλει τις ιδιότητες, οι όποιες έμελε νά αναστηρίξουν την Έλληνική τού Γένους πατρίδα, θέση με την όποια συμ-φώνησαν τότε (1942) όλοι οι μεγάλοι ιστορικοί.³⁰

Η μελέτη αυτή τού Βερίτη θεωρήθηκε πρωτοπορια-κή, διότι άνακαλύπτει ότι ό Στ. Ζαμπέλιος πολύ πρό τού Πατριάρχουπόπουλο διεπίστωσε την συνέχεια τού Έλληνικού Έθνους μέσω τού Βυζαντίου. Αναγνωρί-ζοντας τή σπουδαιότητα της μελέτης αυτής, ό Νικόλαος Β. Τσιμαδάκης, όταν δημοσίευσ την «Εισαγωγήν εις την Βυζαντινήν Φιλολογίαν (1952), παραπέμπει εις τόν Γ. Βερίτην γιά τόν Στ. Ζαμπέλιο.³¹

Όπως βλέπουμε ό Βερίτης δεν υπήρξε μόνον ο «ρο-eta laureatus», ό δαφνοστεφής ποιητής, όπως τόν άποκάλεσε σπουδαίος ακαδημαϊκός διδάσκαλος,³² αλλά και ό καταξιωμένος έρευνητής. Αγαπητό πρόσω-πο γιά τόν Βερίτη υπήρξε ο Έρνέστος Ψυχάρης, στόν όποιον αφιέρωσε τόν ποίημα «Ο λευκό άδελφέ μας Έρνέστε» και άργότερα μετέφρασε τόν έργο του «τό τα-ξίδι τού έκπατοναρχού», αφού ο Έρνέστος Ψυχάρης συντάχθηκε με τόν μέρος τών Πατέρων του, ένάντιον τού άρνητου πατέρα του, Γιάννη Ψυχάρη. Αναμετριέται με τόν Εμμανουήλ Ροΐδη με κριτικές μελέτε του και έπίσης άποκάλυψε άλλες κριτικές μελέτες μεγάλων έρευνητών, καταρρίπτοντας έτσι τις θεωρίες τού Ροΐδη γιά την άποκλειστική έπίδραση τού περιβόλκοντος, πού άπέριριπτε την ύπαρξη ελληνικής ποιήσης. Ο Βε-ρίτης άσχολείται και με τόν Άγγελο Βλάχο, υγιή άγωνι-στή.

Οι παραπάνω μελέτες έπιβλήθηκαν τόν Βερίτη όχι μόνον ως έρευνητή αλλά και σπουδαίο κρητικό, γνώστη τής Νεοελληνικής όσον και τής Γαλλικής και ευρω-παϊκής λογοτεχνικής παραγωγής. Πρωτοποριακός άποδοκίμενός ό Βερίτης και στη μελέτη του «Τό ανα-μορφωτικό έργον τών Κολυμβάσιων και οι δύο Αλέ-ξανδροι (Παπαδιομάντης και Μωραϊτίδης). Ανακαλύ-πτει εκεί τούς τρεις λογίους, Μακάριον Νοταράν, Αθα-νάσιον Πάριον, Νικόδημον Άγιορείτη. Οι πατριαρ-χείς του γιά τόν κίνημα τών «Κολυμβάδων» έυστοχες και άεπίτροπες.³³

Πρωτοποριακή υπήρξε και ή έρευνα τού Βερίτη, με τόν ψευδώνυμο Λαμπρινός αυτή τή φορά, γιά τόν «Χρι-στιανικό βιβλίο και τόν άναγνωστικό κοινό στα χρόνια της Τουρκοκρατίας» («Ακτίνες», Πανηγυρικό τεύχος, Πάοχα 1943).

Η μέχη τότε ύπάρχουσα έλάχιστη βιβλιογραφία (Α. Παπαδόπουλος – Βρετός, Ματθαίος Παρανίκης, Ε. Le-gand), άποτελεί μεγάλη συμβολή στην έρευνα, διότι ό Βερίτης άποκαλύπτει τόν πλήθος τών βιβλίων με χρι-στιανικών περιεχόμενον πού εξεδίδοντο κατά την ριόδον της Τουρκοκρατίας, αλλά και την πικακίαν τών εκδόσεων. Αγία Γραφή, Εκκλησιαστικά βιβλία, Πατέρες της Έκκλησίας, έπιστομωροεθολογικά, οικοδομητικά, διδα-κτικά. Ο Βερίτης θα καταγραφεί και τά τυπογραφεία πού λειτουργούν σε διαφόρους τόπους κατά την Τουρ-κοκρατία, ύπομαρμίζοντας την έξαιρετική κυκλοφο-ρία έντύπων την εποχήν αυτήν.³⁴

Άσχολήθηκε, έπίσης, με κίνημα τών χριστιανών διανοούμενων γιά τή δημοτική γλώσσα, γιά τόν «χριστια-νικό βιβλίο στη σημερινή Ελλάδα», παρέχοντας άριστα στατιστικά στοιχεία και σημειώνοντας τά έδοκτικά κέν-τρα. Μετά από 30 – 40 χρόνια προστέθηκαν πληρέ-στερες πληροφορίες από άλλους έρευνητές. Έως τότε ή έργασία τού Γ. Βερίτη παραμένει πρωτοποριακή, όπως έπίσης και ή μελέτη του γιά τις «χριστιανικές» έπιδράσεις στα δημοτικά τραγούδια.

Ο Βερίτης έρευνά και βυζαντινά κείμενα ώθούμενος από άπολογητική ανάγκη, γιά νά άπαντήσει στους άρνήτες της πίστης και τού Βυζαντίου. Δημοσιεύει άρθρο στις «Ακτίνες», Χριστογεννα 1943, με θέμα «Η γυναικία στόν Βυζάντιο», σπρίλνοντας τις θέσεις του στη Βυζαντινή Νομοθεσία, τόσο στο Ιουστινιανειον Δίκαιον όσο και στη Νομοθεσία τών Ισαύρων.³⁵

Θά καταφύγει ό Γ. Βερίτης και σε φιλογρητικές πηγές, όπως στόν Θεόδωρο Πρόδρομο ή Πιλοχρόδωρο, γιά νά περιγράψει τή ζωή της γυναικας στις λαϊκές τά-ξεις. Κι ή έργασία τών αυτή παρέχει πολλά στοιχεία πριν ακόμη έκδώσει ο Φαίδων Κουκούλης τόν έργο του «Βυζαντινών Βίος και πολιτισμός».

Ο Βερίτης είναι περισσότερο γνωστός ως ποιητής. Άρκετά ποιήματά του μελοποιημένα τραγουδήθηκαν, ώστε διατρανώθηκε ή ποιητική του φήμη. Παλλοί, βε-βαίως, διανοούμενοι έξηραν τόν Βερίτην ως έρευνη-τήν. Ο Ακαδημαϊκός Π. Μπρασινάκης, ο Εύάγγελος Φωτιάδης, ό Σ. Καληπτήρης (= Σοφοκλής Χατζηδά-κης) και πλήθος άλλοι.³⁶

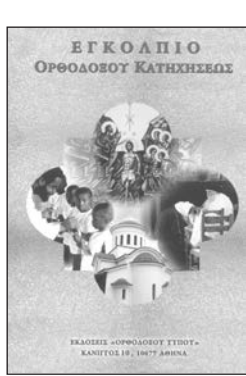
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Πληροφορούμε τούς άγαπητούς μας συνδρομητές όπι δύνανται νά καταθέτουν την συνδρομήν μας τών ένίσχυση και εις την Έθνικήν Τράπεζαν εις τόν όνομα «Πανελληνίους Όρθόδοξος Ένωσις», Άρ. λογαριασμού 129/296140-76. IBAN: GR 12011012900001292914076. Τό δε SWIFT της τράπεζας είναι: (BIC) ETHNGRAA.

Ο «Ο.Τ.» δέν έχει κερδοσκοπικόν χαρακτήρα και τά έξο-δα εκδόσεως του σπρίλονται άποκλειστικά και μόνον εις τις συνδρομές σας. Βοηθήστε εις την έκδοσιν και διάδο-σιν τού «Ο.Τ.».

Εκ τού Λογιστηρίου τού «Ο.Τ.»

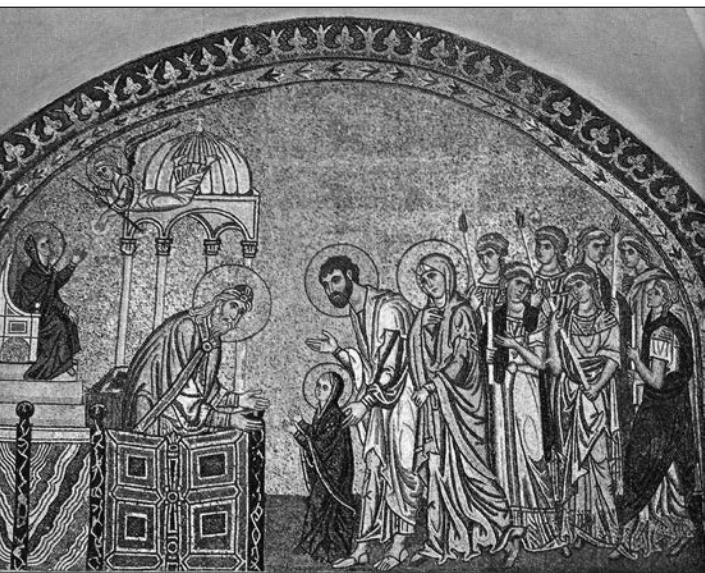
ΧΡΗΣΙΜΟΤΑΤΗ ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ: ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΞΕΩΣ

Είμαστε στην ευχάρι-στη θέση νά σας ένθεμ-ρώσουμε όπι οι εκδόσεις τού «Όρθόδοξου Τύπου» μόλις έκκυλοφωρήσουν τόν «ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΟΡΘΟΔΟ-ΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΞΕΩΣ», πού πάρα πολλοί άδελ-φοί μας είχαν ζητήσει. Είναι πολύ χρήσιμο γιά κάθε πιστό πού πρόκειται νά άναβέηθι ένα νεοφώ-τιστο ή γιά κάποιον επερό-δοξο ή και άλλοθρησκο, πού ετοιμάζει νά γίνει μέλος της Όρθόδοξης Έκκλησίας. Περιλαμβάνει δ,πι είναι άπαραίτητο και χρήσιμο γιά την συνωπτική, όρθή ένθμερωση επί θεμάτων της πίστεώς μας. Έγχρωμο, καλαίσθητο και σε απλή γλώσσα.

Τιμάται 4 ευρώ

Αγίου Νεκταρίου όμιλία εις τά Εισόδια της Θεοτόκου

Σήμερον ή Αγία ήμών Έκκλησία ψάλλει «της ευδοκίας Θεού τόν προ-οίμιον και της σωτηρίας τών ανθρώπων την προκήρυσιν». Χαράς ευάγγελία διά την ανθρω-πότητα, την στενάδουσαν υπό τόν βάρος της αμαρτίας και διατελούσαν υπό την τυραννίαν τού διαβόλου. Χαράς ευάγγελία διά τούς έξ Άδām πάντας ζώντας και νεκρούς, διότι ή σωτηρία τού όλου ανθρωπίνου γέ-νους έτελεσουργείτο. Η θεία επαγ-γελία ή δοθείσα τούς πρωτοπλα-στος ένειχε την σωτηρίαν τών τε πρωτοπλαστών και τών εγγόνων αυτών τών άποδεχομένων τόν Υιόν της επαγγελίας τού κόσμου.

Σήμερον οι πρωτόπλαστοι χαί-ρουνι τόν προοίμιον της τού Θεού ευδοκίας, θεία ευδοκία πληροφο-ροούμενοι και την προκήρυσιν της τών ανθρώπων σωτηρίας άναυ-σκοντες.

Σήμερον οι προπάτορες της Θε-οτόκου τήν εκ τού γένους αυτών άγομένην Παρθένον, ως τριετίου-σαν δαμάλην, πρός τόν ναόν τών άγιων, ως κατοικήτηρον τού Παν-τάκτους Θεού θεία γενέσει πληρο-φορούμενοι.

Σήμερον οι Προφῆται, οι πού Σωτήρος τήν έλευσιν εκ Παρθένου προκήρυξαντες, ακριτών, την έκβασιν τών προειρημένων θεω-ρούντες Θεία Χάρτι. Σήμερον τά Άγια τών ανών άγάλλον, δεχό-μενα την προωριθείσαν εκ πασών τών γενεών Παρθένον Νύμφην τού Βασιλέως τού Μεγά-λου, ές τής προελεύσεως ο Χριστός.

Σήμερον τά ούρανια χαιρόσιν επί τού κεφαλαίω της ευδοκίας τού Μεγάλου Θεού.

Σήμερον οι χοροί τών Αγγέλων

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΤΑ ΔΕΛΤΙΟΤΑ

“Έτος ΛΔ΄, Άριθμ. 48/18 Νοεμβρίου 2016

ΒΙΒΛΙΑ – ΑΝΑΤΥΠΑ

ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥ-ΛΟΥ ΚΟΥΡΤΙΔΑΟΥ «Πορεία ως την Αγία Γη» (Ημερολόγιον). Έκδόσεις: Νεκτάριος Παναγιώτου-λος. Σχ. 21x14 σσ 172. Αθήνα 2016.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 2017 Χριστια-νική Στέγη Καλαμάτας. Σχ. 21x14 σσ 64.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ – ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΒΟΡΕΙΟΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗ-ΜΑ. Έπιστολ όργανο τού Πανελ-ληνίου Συνόδομου Βορειοηπειρω-τικού Αγώνος (ΠΑ ΣΥ Β.Α.). Ιαν. – Φεβρ. 2016. Αθήνα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ, Διμηνιαίον Θεολογικόν και Εκκλησιαστικόν περιοδικόν όργανον της Ίεράς Μητροπόλεως Θε-σαλονίκης.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ, Τριμηνιαίον ένη-μερωτικόν περιοδικόν Διορθο-δόξου Συνόδομου Πρωτοβουλίας Γενών. Απρίλ. – Ιούν. 2015. Αγ. Παρασκευή Αττικής.

Η ΔΡΑΣΙΣ

ΟΡΘΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνθήκη του Maastricht 1992: Τί υπέγραψεν ή Έλλας και ποίας αλλαγάς υπέστη εξ αίτίας αυτής τής υπογραφής

37ον

Έπιτροπή των Περιφερειών
(**Committee of the Regions – CoR**)

Η **Έπιτροπή των Περιφερειών** (**Committee of the Regions – CoR**) είναι ένα ακόμα διορισμένο, αλλά όχι θεσμικό όργανο τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως. Όπως ή Οικονομική και Κοινωνική Έπιτροπή, έτσι και ή Έπιτροπή των Περιφερειών **δέν είναι ιδιαίτερας προβλεβημένη** λόγω του πολυσύνθετου και καθόλου "καθάρου" ρόλου της.

Ίδρύθηκε το 1994, σύμφωνα με τήν πρόβλεψη τής Συνθήκης του Maastricht (1992), που αναφέρει χαρακτηριστικά στο άρθρο 198^ο:

«Συνιστάται (σημείωση άρθρουγράφου: Η επίσημη μετάφραση τής Συνθήκης είναι **λανθασμένη**. Το σωστό ρήμα είναι το **"συνίσταται"**, που σημαίνει "δημιουργείται" και όχι το "συνιστάται" που σημαίνει "προτείνεται") έπιτροπή αποτελούμενη από αντιπροσώπους των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και περιφερειακής διοίκησης, καλούμενη στο εξής **"Έπιτροπή των Περιφερειών"**, ή οποία έχει συμβουλευτικό χαρακτήρα.

Ο αριθμός των μελών τής Έπιτροπής των Περιφερειών καθορίζεται ως εξής: Βέλγιο 12, Γαλλία 24, Γερμανία 24, Δανία 9, Ελλάδα 12, Ήνωμένο Βασίλειο 24, Ισπανία 21, Ιταλία 24, Ιρλανδία 9, Κάτω Χώρες 12, Λουξεμβούργο 6, Πορτογαλία 12.

Τά μέλη τής Έπιτροπής των Περιφερειών καθώς και ισάριθμοι αναπληρωτές **διορίζονται ομόφωνα από το Συμβούλιο** μετά από προτάσεις των οκείων κρατών μελών για τέσσερα έτη. Η θητεία τους μπορεί να ανανεωθεί.

Τά μέλη τής Έπιτροπής των Περιφερειών δέν πρέπει να δεσμεύονται από καμία έπιτακτική έντολή. **Λασκούν τά καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία, προς τό γενικό συμφέρον τής Κοινότητας**.

Σήμερα ο αριθμός των 189 αρχικών μελών έχει αυξηθεί στα 350, με τό Αυγεμβούργο να έχει ένα μέλο. Λιγότερο (δηλαδή 9, Έσθονία 6, Κροατία 9, Κύπρος 5, Λετονία 7, Λιθουανία 9, Μάλτα 5, Ούγγαρία 12, Πολωνία 21, Ρουμανία 15, Σλοβακία 9, Σλοβενία 7, Σουηδία 12, Τσεχία 12 και Φινλανδία 9.

Έν συνεχεία ή Συνθήκη συνεχίζει: «Άρθρο 198^ο: Η Έπιτροπή των Περιφερειών διορίζει μεταξύ των μελών τής τόν πρόεδρο και τό προεδρείο τής για περίοδο δύο ετών.

Η Έπιτροπή των Περιφερειών **καταρτίζει τόν εσωτερικό τής κανονισμό και τόν υποβάλλει προς έγκριση στο Συμβούλιο** που άποφαρίζει ομοφώνως.

Η Έπιτροπή των Περιφερειών **συγκαλείται από τόν πρόεδρό της αίτησι του Συμβουλίου** και τής Έπιτροπής, μπορεί επίσης να συνεδριάσει με δική της πρωτοβουλία.

Άρθρο 198Γ: Τό Συμβούλιο ή ή Έπιτροπή ζητούν τή γνώμη τής Έπιτροπής των Περιφερειών στις περιπτώσεις που πρόβλεπονται στήν παρούσα συνθήκη, καθώς και σε κάθε περίπτωση που τό Συμβούλιο ή ή Έπιτροπή τό κρίνει σκόπιμο.

Έάν τό Συμβούλιο ή ή Έπιτροπή τό κρίνουν άναγκαίο, τάσσουν στήν Έπιτροπή των Περιφερειών προθεσμία ενός τουλάχιστον μηνός, για να υποβάλει τή γνώμη της· ή προθεσμία υπολογίζεται από τή γνωστοποίηση στον πρόεδρο τής έπιτροπής αυτής. Μετά τήν πάροδο τής προθεσμίας, ή **έλλειψη τής γνώμης δέν έμποδίζει τό Συμβούλιο ή τήν Έπιτροπή να ενεργήσουν**.

Όταν ζητείται ή γνώμη τής Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής κατ' έφαρμογήν του άρθρου 198, ή Έπιτροπή των Περιφερειών ενημερώνεται από τό Συμβούλιο ή τήν Έπιτροπή γι' αυτή τήν άπηση γνώμης. Η Έπιτροπή των Περιφερειών δύναται, έφ'όσον θεωρεί ότι διακυβένονται συγκεκριμένα περιφερειακά συμφέροντα, **να εκφέρει γνώμη** σχετικά με τό θέμα.

Η Έπιτροπή των Περιφερειών δύναται να εκφέρει γνώμη με δική της πρωτοβουλία στις περιπτώσεις που τό κρίνει σκόπιμο.

Η γνώμη τής Έπιτροπής των Περιφερειών καθώς και τά πρακτικά των συσκέψεων διαβιβάζονται στο Συμβούλιο και στήν Έπιτροπή^ο.

Αυτό που είναι ξεκάθαρο από τήν Συνθήκη είναι ή άμεση **εξάρτηση τής CoR από τήν Έπιτροπή και τό Συμβούλιο**. Έπισης, αν κοπιάει κανείς προσεκτικά τό μέλη που τήν απαρτίζουν θα διαπιστώσει **πως δλοι είναι πειθηνία όργανα και θιασώτες του "Ευρωπαϊκού όνειρου"** και τής παγκόσμιας διακυβέρνησης.

Τό κακό, ωστόσο, δέν σταματάει εδώ. Μία προσεκτική ματιά στους τομείς που περιλαμβάνονται στήν δράση τής CoR είναι ικανή, για να καταλάβουμε τό πόσο **ύπουλα και σε πόσο πολλές διαφορετικές περιοχές εκτείνεται ή δραστηριότητά της**.

Υπό τήν καθοδήγηση και τόν έλεγχο τής CoR βρίσκονται εξή ακόμα Έπιτροπές:

1) Η Έπιτροπή **"Ιθαγένεια, διακυβέρνηση, θεσμικές και εξωτερικές ύποθέσεις"** (Citizenship, Go-

vernance, Institutional and External Affairs – CIVEX), που συντονίζει τό έργο τής Έπιτροπής των Περιφερειών στους ακόλουθους τομείς:

Έλευθερία, ασφάλεια και δικαιοσύνη

Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων τής Εύρωπαϊκής Ένωσης

• Ένεργός συμμετοχή των πολιτών στα κοινά • Εύρωπαϊκή πολιτική έπικοινωνίας • Αποκεντρωσ. Συναγματοικές ύποθέσεις • Πολυεπίπεδη διακυβέρνηση • Τοπική και περιφερειακή διακυβέρνηση • Βελτίωση τής νομοθεσίας (συμπεριλαμβανομένης τής μείωσης του διοικητικού φόρτου και τής καταλληλότητας τής νομοθεσίας) • Έπικουρικότητα και αναλογικότητα

• Πολιτική μετανάστευσης, ασύλου και θεωρήσεων • Πολιτική εξωτερικών σχέσεων • Διευρυνση • Πολιτική γειτονίας • Ανατολική Έταιρική Σχέση • Μεσογειακή πολιτική τής ΕΕ • Αποκεντρωμένη συνεργασία για τήν ανάπτυξη • Διοικητική εξωτερική συνεργασία και ανάπτυξη ικανοτήτων • Διεθνείς συνθήκες και διαπραγματεύσεις • Διεθνής τραγκρατία και συνοριακό έλεγχοι.

2) Η Έπιτροπή **"Πολιτική έδαφικής συνοχής και προϋπολογισμός τής Ε.Ε."** (Territorial Cohesion Policy and EU Budget – COTER), που συντονίζει τό έργο τής Έπιτροπής των Περιφερειών στους ακόλουθους τομείς:

• Οικονομική, κοινωνική και έδαφική συνοχή • Διαρθρωτικά ταμεία • Χωροταμία • Αστική πολιτική • Στέγαση • Μεταφορές (συμπεριλαμβανομένων των ΔΕΔ-Μ) • Μακροπεριφέρειες • Έδαφική συνεργασία • Περιφερειακές στατιστικές και δείκτες • Όμδα έργασις ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ • Έτήσιος προϋπολογισμός τής Ε.Ε. • Πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο • Δημοσία οικονομία του τοπικού και περιφερειακού έπιπέδου.

3) Η Έπιτροπή **"Οικονομική Πολιτική"** (Economic Policy – ECON), που συντονίζει τό έργο τής Έπιτροπής των Περιφερειών στους ακόλουθους τομείς:

• Βιομηχανική πολιτική • Πολιτική για τίς ΜΜΕ • Οικονομική και Νομισματική Πολιτική • Οικονομική διακυβέρνηση, Εύρωπαϊκό Έξάμηνο • Έσωτερική αγορά • Διεθνές έμπόριο και δασμοί • Πολιτική για τόν ανταγωνισμό και τίς κρατικές ενισχύσεις.

4) Η Έπιτροπή **"Περιβάλλον, κλιματική αλλαγή και ένέργεια"** (Environment, Climate Change and Energy – ENVE), που συντονίζει τό έργο τής Έπιτροπής των Περιφερειών στους ακόλουθους τομείς:

• Κλιματική αλλαγή: παραρρηγόμει και μετριάσμος • Αναανεώσιμες πηγές ένέργειας • Περιβαλλοντική πολιτική • Διευρωπαϊκά δίκτυα στον τομέα τίς ένέργειας • Νέες ένεργειακές πολιτικές • Δασομηική πολιτική για τήν έδαφική ανάπτυξη (Galileo, GMES/Korernikus και συναφή θέματα).

5) Η Έπιτροπή **"Φυσικοί πόροι"** (Natural Resources – NAT), που συντονίζει τό έργο τής Έπιτροπής των Περιφερειών στους ακόλουθους τομείς:

• Αγροτική ανάπτυξη και ΚΓΠ • Άλιεα • Παραγωγή τροφίμων • Θαλάσσια πολιτική • Δημοσία ύγεια • Προστασία των καταναλωτών • Δασοκομία • Πολιτική προστασία • Τουρισμός.

6) Η Έπιτροπή **"Κοινωνική Πολιτική, εκπαίδευση, άπασχόληση, έρευνα και πολιτισμός"** (Social Policy, Education, Employment, Research and Culture – SEDEC), που συντονίζει τό έργο τής Έπιτροπής των Περιφερειών στους ακόλουθους τομείς:

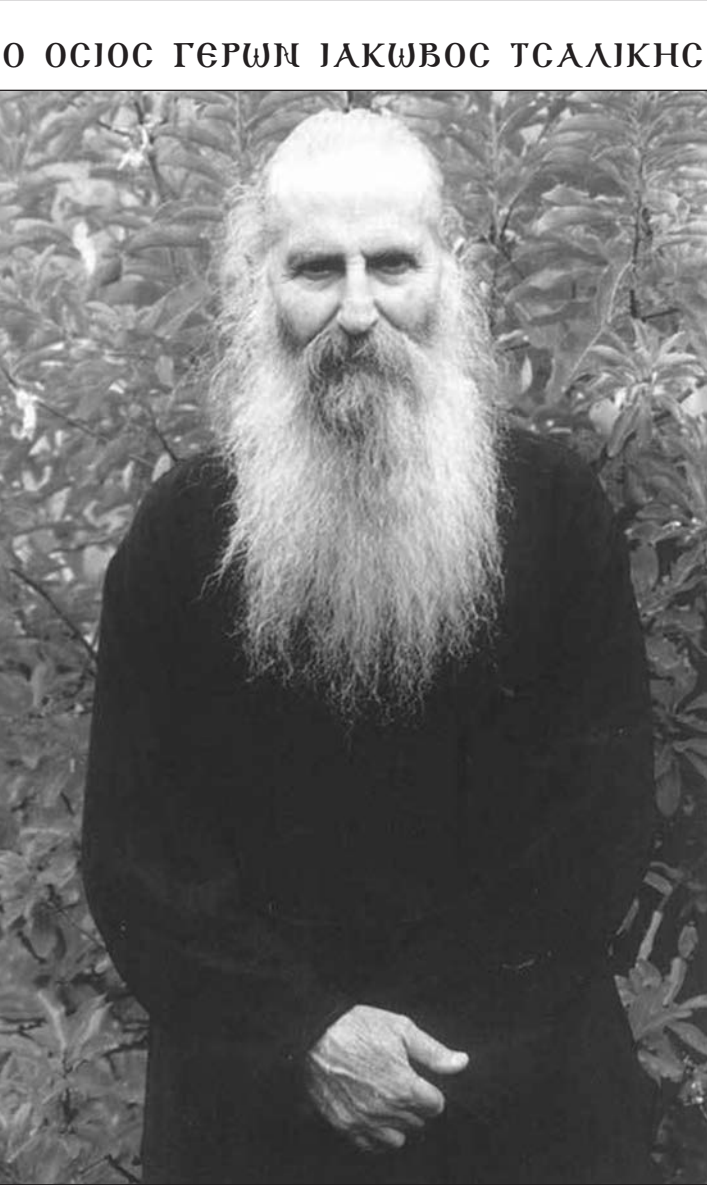
• Πολιτική άπασχόλησης • Κοινωνική πολιτική και κοινωνική προστασία • Κινητικότητα • Ισότητα εύκαιριων • Εκπαίδευση και κατάρτιση • Καινοτομία, έρευνα και τεχνολογία • Ψηφιακό θεματολόγιο • Κοινωνία των πληροφοριών τής ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των διευρωπαϊκών δικτύων ΤΠΕ • Οπτικοακουστικός τομέας και τεχνολογίες των μέσων ενημέρωσης • Νεολαία και άλληλωση • Πολυλωσλία και **πρωώθηση των μειονοτικών γλωσσών • Πολιτισμός και πολιτισμική πολυμορφία**.

Ο λόγος που μάς άδνηξε στήν παράθεση όλων αυτών των ανθρωποκτητηρίων, είναι ή ανάγκη να επισημάνουμε στους αναγνώστες μας τό γεγονός ότι οι εργάτες του καθεστώτος τής μιάς και παγκοσμίου κυβερνήσεως έχουν σχεδιάσει **πολύ προσεκτικά κάθε πτυχή τής καθυμενιότητας των ανθρώπων και δέν έχουν άφρησε τίποτε στήν τύχη**.

Η πληροφορία των ανθρώπων, και δυστυχώς ακόμα **πλειοσύντερο οι λεγόμενοι "χριστιανοί"**, έχουν αφήσει τήν ζωή τους στήν "τύχη". Άλήθεια, ποίος έχει κατηγοριοποιήσει και αναλύσει τόσο λεπτομερώς τήν ζωή του, όσο οι Δυτικοί; Αν μελετήσουμε προσεκτικά τόσα ζητήματα έχουν προβλέψει και πόσο προσεκτικά έχουν εργασθεί στον κάθε τομέα ξεχωριστά, θα καταλάβουμε **γιατί και πώς** έχουν επιβάλει τόν δικό τους τρόπο ζωής.

Τό ζητούμενο είναι να διαπιστώσουμε όσο τό δυνατόν συντομότερα τό πόσο **κινδυνεύουμε από τήν αδιαφορή στάση μας**. Οι "εργάτες τήν άνομιαν" κοιτάζουν, ενώ έμεις "καθεύδουμε και αναπαυόμεθα". Γιατί, λοιπόν, άπορούμε για τό κατόντημα τής εποχής μας;

Ο ΟΣΙΟΣ ΓΕΡΩΝ ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΣΑΛΙΚΗΣ

Ο Όσιος Γέρων Ιάκωβος Τσαλίκης, έκοιμήθη τήν 21ην Νοεμβρίου 1991. Εφέτος συμπληρώνεται 25 έτη από τήν εΐς Κύριον εκδήμιάν του.

Θεολογική Έμερίς
Ύπό τήν αΐγίδα του Παναγιωτάτου Μητρ. Θεσσαλονίκης κ.κ. Ανθίμου διοργανώνεται θεολογική ήμεριδα τήν 21ην Νοεμβρίου 2016 ήμερα Δευτέρα καί ώρα 18.00 προς τιμήν του Γέροντος Ιακώβου Τσαλίκη στο Συνεδριακό Κέντρο Διοκλίου, Νικολάου Πλαστήρα 65 (Χαριλάου). Τηλ: 2310397800. Εισόδος ελεύθερη.
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
Πρόεδρος Ήμεριδας Έλλον. κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης, Καθηγητής τής Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. Έναρξη με τρυπάρια από τήν Χριστιανική Φοιτητική Δράση 18:00 Χαιρετισμοί. Χαιρετισμός Παναγιωτάτου Μητρ. Θεσσαλονίκης κ.κ. Ανθίμου 18:30 Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατιστής κ. Παύλος. Θέμα: Ό Πατήρ Ιάκωβος, σημείο του Θεού στήν εποχή μας. 18:50 Πανσολικό. Αρχιμ. π. Γαβριήλ Έμμανουηλίδης, Καθηγούμενος Ι.Μ. Όσίου Δαυίδ Εβούδας. Θέμα: Έμπειρίες και θαύματα του Όσίου Γέροντος Ιακώβου. 19:10 κ. Μαρία Μακρή - φιλόλογος, συγγραφέας. Θέμα: Ό Γέρων Ιάκωβος, όπως δίδασκε, νουθετούσε και όπως οι όλοι μιλούν γι' αυτόν. 19:30 κ. Διονύσιος Μακρής- θεολόγος, δημοσιογράφος, συγγραφέας. Θέμα: Έμπειρίες από τόν Γέροντα Ιάκωβο στήν τοπική κοινωνία. 19:50 κ. Νικόλαος Μπαλιδιμήτρης -ιατρός. Θέμα: Σωτηριώδες έμπειρίες του Όσίου Γέροντος Ιακώβου. 20:10 Συζήτησις. Κλείσιμο τής Ήμεριδας από τόν Παναγιώτατο Μητρ. Θεσσαλονίκης κ.κ. Ανθίμο.

Τό όλοκαύτωμα του Άρκαδίου 150 χρόνια (8 Νοεμβρίου 1866 - 8 Νοεμβρίου 2016)

Του Πανosa. Αρχιμ. Κωνσταντίνου Γ. Χαραλαμποπούλου, Πρωτοσυγκέλλου Ίερās Μητροπόλεως Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού

Έκτονν πενήντα χρόνια συμπληρώνονται εφέτος από τό όλοκαύτωμα τής Μονής Αρκαδίου Κρήτης. Όσοι αιώνας, όμως, και αν διέλθουν από τόν χωροχρόνο τής ιστορίας, ή έθελοςήσια των ήρώων εκείνων θά παραμείνι ως ηλιαγής φάρος εΐς τήν σκέψιν τής ανθρωπότητας. Τό Αρκάδι παρέδωκε εΐς τας νεώτερας γενεάς όλοφωτον στέφανον άμαρανίνου δόξης, έπαυλου και χρέους. Ίερού χρέους. Αυτού που έχει ό τόπος, ό όποιος καθηγήθητι διά τό αίματος των υπερασπιστών τής Μονής και παραδίδεται εΐς τούς αΐωνας. Παραδίδεται με τήν ιεράν έπίσημωσιν να παραμείνι ελληνικός. Κατ'έννοια έρείπια αναμεμειγμένα με λίκνας αίματος, αλλά άνωθεν αυτών ή ψυχή τών Κρητών των «ελευθέρων Έλλήνων» χαλυβδωμένη με περισσότεραν άγωνιστικήν διάθεσιν. Τό όλοκαύτωμα τής Ίερās Μονής Αρκαδίου παραμένει εκρηξής ψυχής με εκκωφαντικήν και άπαστραπύσσαν λάμψιν, λάμψιν ήρώων, όπου ή θυσία ύπηρχε δι' αυτούς ως σκοπός ζωής.

Η Κρητική Έπανάσταση καταγράφει διά τής κορυφαίας αυτής πράξεως, ένδοξον σελίδα εΐς τήν ιστορίαν της. Είναι ή στιγμή, όπου εΐς τήν ιστορίαν τής Ελλάδος, τής ένδοξης Κρήτης, ό χρόνος σταματά. Και παραδίδει τήν θέσιν του εΐς μίαν μόνον στιγμήν. Τήν στιγμήν του κρότου του θριάμβου και τής Δόξης. Τόν κρότον τής εκρήξεως του Αρκαδίου που συνελκύει τήν οικουμενικήν και ή λάμψει της εθάμπτωσαν τούς λαούς. Συγχρόνως δέ συνήγειρε τούς πνευματικούς ανθρώπους, οι όποιοι συνεταγθισαν ως θερμοί υποστηρικται του δικαίου άγώνος του Κρητικού λαού.

Τό Αρκάδι είναι οι Θερμopyles τής Κρήτης και τό διδανό μα του, αυτό τής άπρομετρήτου θυσίας των άγωνιστών, παρέχεται ως ύπόμνησις των υψηλών ιδανικών που είναι χρέος να υπηρξάνται διά σθένους και να αποτεόουν κυρίαρχον έπιδώνον του ανθρώπου. Αυτό τό ιστορικόν γεγονός υπετάθη και διαιωνίσθη εΐς τόν χρόνον λόγω τής διαχρονικότητας του μηνύματός του. Καθεμιάς ως παγκόσμιον σύμβολον αναφοράς, θυσίας, πίστεως, ελευθερίας, ήρωισμού. Ενός των λαμπροτέρων άστέρων τό Αρκάδι φωτίζει και κοσμεΐ τό στερέωμα τής δόξης τής Ελλάδος. Φωτίζει τό άθάνατον ελληνικόν πνευμα και θερμαίνει διά μέσων αίωνων τούς δικαίους άγώνας ύπερ ελευθείας, ελευθερίας και δικαιοσύνης.

Και οι άγώνες αυτοί είναι έπιτακτική ανάγκη να συνεχισθούν, έφ' όσον τό ελληνικό πνεύμα κινείται από εύγενών κινήτρων και υψηλών σκοπών των θάνατον και αναριθμήτων όλοκαυτωμάτων τής ιστορίας των Έλλήνων. Φωταγωγία, μυστική εύχρηξία και των οφράντων θαλάμων τής θριαμβευστικής Έκκλησίας, αι αναριθμήτοι χορείαι μαρτύρων, που ύμνησαν «Χριστόν και τούτον έσταιμυνημόν».

Διπτός ό έορτασμός και διά τήν Ελλάδα και διά τό σέμνωμα τής Ορθοδοξίας, τό Οικουμενικόν Πατριαρχείον, τήν έδραν τής Ρωμιοσύνης, του Έθνους, του Έθνους των Ελλήνων που κατ' επανάληψιν ανυμώθησαν εΐς τό άπόνειον τής δόξης, βαδίζοντες ένωριτερον τήν οδόν του μαρτυρίου και τής θυσίας.

Ζωντανοί οι άπαχθέντες ιεράρχει τής Συρίας;

Από τό 2013 άγνοούνται οι Ίεράρχαι άνευ σημείων ζωής. Πρόσφατοι πληροφορίες φέρουν αυτούς ως ζωντανούς, όμως πολλοί άμφισβόλλουν διά τήν άξιοπιστία των πληροφοριών. Ως κατέστη γνωστόν από τήν ιστοσελίδα nyxhitimeron.com τής 27ης Οκτωβρίου 2016:

«Ζωντανοί είναι, σύμφωνα με τό ρωσικό πρακτορείο Sputnik, οι δύο όρθόδοξοι ιεράρχες που είχαν άπαχθεί από ένόπλιους τόν Άπριλιο του 2013 έξω από τό Χαλέπι. Όπως αναφέρει τό πρακτορείο, οι δύο ιερείς βρίσκονται πιθανότατα στή Ράκα. Πρόκειται για τόν έλληνορθόδοξο μητροπολίτη Χαλεπίου Παύλο Γιαζγκι και τόν συροαικωβίτη μητροπολίτη Γιοχάνα Ίμπραμ, για τούς όποιους ύπηρχαν φόβοι ότι οι άπαγχνήσις τούς είχαν δολοφονήσει. Σύμφωνα με όσα ύποστηρίζουν τό ρωσικό πρακτορείο σε τηλεγράφημά του, οι δύο Μητροπολίτες είναι ζωντανοί και παραμένουν φυλακισμένοι στή Ράκα, τήν πρτεύουσα του Ίσλαμικού Κράτους. Τό πρακτορείο έπικαλείται ως πηγή τόν ήγουμενέ τής μονής του Αγίου Ιακώβου που βρίσκεται στή δυτική Συρία. «Έχουμε πληροφορίες ότι οι ιεράρχες είναι στή Ράκα και άνησυχούμε για τίς ζωές τους. Προσευχόμαστε για τή ζωή τους πρην τήν τελική επίθεση (τής Διεθνούς Συμμαχίας) στή Ράκα», δήλωσε στο sputnik ή ήγουμενική Αγγή Μαριάμ Σαλίμπ».

Νεανικά Ζητήματα

Κατάθλιψη και διαδίκτυο

7ον

Άπαντώντας στο έρώτημα, «**πότε το διαδίκτυο μάς άδνηεϊ στην κατάθλιψη;**», καλοί μου φίλοι, άναφεθήκαμε στον πρώτο λόγο, ό όποιος έχει να κάνει με τήν ίδια μας τήν έπικοινωνία και στον δεύτερο λόγο ό όποιος έχει να κάνει με τόν **εγκλωβισμό μας στο ακατάλληλο περιεχόμενο του**. Τώρα θα όλοκληρώσουμε τήν ανάλυση μας στον λόγο αυτό.

Λοιπόν, άξιζει νά γίνει ιδιαίτερη άναφορά και στα ήλεκτρονικά (διαδίκτυακά) παιχνίδια, με τά όποια καταγίνε-ται ιδιαίτερας ή νεολαία. **Γιατί στήν πλέον εύαίσθητη και εύάλωτη ήλικία, έρχονται τά παιχνίδια αυτά να παίξουν τόν δικό τους φρονητικό ρόλο, έπηρεάζον-τας σημαντικά τήν ψυχολογική και τήν όλη συμπεριφορά τους**.

Σύμφωνα με έκθεση του Αμερικανικού Ίατρικού Συλ-λόγου, τό 90% των παιδιών στις ΗΠΑ παίζει ήλεκτρο-νικά παιχνίδια, τό δέ 15% αυτών θεωρείται έθισμένο σ' αυτό!

Ό δρ. Λούις Κράους, εκπρόσωπος του Ψυχιατρικού Συλλόγου, έχει έπισημάνει ότι **συμπεριφορές που θυ-μίζουν έθισμό μεταξύ των παικτών, μπορεί να είναι συσπώμα κοινωνικού άγχους, κατάθλιψης ή άλλων ψυχικών διαταραχών**.

Μελέτη σε 3.000 μαθητές στή Σιγκαμπούρη και τίς ΗΠΑ έδειξε ότι 1 στούς 10 έχει αναπτύξει έθισμό στα ήλεκτρ. παιχνίδια. **Αποτέλεσμα αυτού είναι τά παιδιά αυτά να παρυσιάζουν επιδείνωση ψυχικών προ-βλημάτων που προϋπήρχαν, όπως κατάθλιψη, άγχος και κοινωνική φοβία**.

Ό Ντάγκλας Τζενταί, μέλος τίς έρευνητικής ομάδας στο Πολιτειακό Πανεπιστήμιο τής Αϊόβα, δήλωσε έπί αυτού στο Reuters:

«Τά παιδιά άναζητούν συχνά καταφύγιο στο εικο-νικό παιχνίδι, ώστε να ξεπεράσουν τή μελαγχολία, τίς φοβίες ή τό έντονο άγχος τους, αλλά δυστυχώς έχουμε πλέον στοιχεία ότι ή μανιώδης ένασχόλη-ση με τό παιχνίδι αυτού του τύπου μπορεί να φέρει ακριβώς τά αντίθετα άποτελέσματα, δηλαδή να με-γευνήσει και να όξυνει τό πρόβλημα του παιδιού ή του νέου... Όταν τά παιδιά έθίστηκαν, ή κατάθλιψη, τό άγχος και ή κοινωνική φοβία τους επιδείνωθη-καν και οι βαθμοί έπεσαν. Όταν έπαψαν να είναι έθισμένα, ή κατάθλιψη, τό άγχος και ή κοινωνική φοβία τους βελτιώθηκαν».

Η έν λόγω μελέτη δημοσιεύτηκε στήν Έπιθεώρηση «Pediatrics» τής Αμερικανικής Ακαδημίας Παιδιατρική!.

Άλλά και οι ένήλικες που παίζουν ήλεκτρ. παι-χνίδια, σύμφωνα με άλλη έρευνα, διατρέχουν αύξη-μένο κίνδυνο να παρουσιάσουν συμπτώματα κα-τάθλιψης, από έκείνους που δέν παίζουν!

Πρόκειται για έρευνα των Πανεπιστημίων Emory και Andrews σε 562 άτομα ήλικίας 19 – 90 έτών στήν Τα-κόμα και στο Σιάτλ τής Ουάσινγκτον, όπου ή χρήση του διαδίκτυου κινεΐται σε έξαιρετικά επίπεδα και δημο-σί-ευστηκε στήν Αμερικανική Έπιθεώρηση Προληπτικής Ίατρικής.

Κι γυναικές που συμμετείχαν στήν έρευνα έπαιπ πώς χρησιμοποιούν τά ήλεκτρ. παιχνίδια ως μέσο «αυτοθε-ραπείας» και για να βελτιώσουν τήν διάθεση τους! Οι έρευνητές έπαιπ έπί αυτού: **«Οι γυναίκες χρησιμ-ποιοούν τά βιντεοπαιχνίδια ως μία μορφή ψηφιακών φαρμάκων»**. Διαπιστώθηκε δέ, ότι όσοι έπαιζαν με αυτά άνασθάναν ότι είχαν μικρότερη κοινωνική ύποστήριξη από τούς φίλους και τά μέλη τής οικογένειά τους και πει-ρσότερη από τούς συμπαίκτες τους.

Άλλά πώς είναι δυνατόν να μη συμβαίνουν όλα αυτά στους παίκτες, ακόμη δέ και στους ένήλικες, όταν τό περιεχόμενο των ήλεκτρονικών παιχι-νι

Περὶ ἀγάπης

Σήμερα οι Οικουμενιστές πηπλίζουν τήν καραμέ-λα τής αγάπης και τής ένότητας: στήν πράξη όμως τά αντίθετα πράττουν, αλλά δέν τό έχουν συνειδη-τοποιήσει, γιατί δέν τους δίδαξαν στα πανεπιστή-μια τους. Αγ. Πατέρες τής Έκκλησίας, αλλά Προτε-σταντισμοί και Παπισμός.

Άς διδάσκουν και να άκούσουν οι Οικουμενιστές τους λόγους του 1. Χρυσόστομου τά παρακάτω και άς μετανοήσουν και να τόν μιμηθούν τόν Άγιο 1. Χρυσόστομο όσο και τόν Βασίλειο που όμιλει περι ένότηας.

Ό 1. Χρυσόστομος

Τους «κατά Ιουδαίων» λόγους του εξέφώνησε κατά τό έτη 386-387 μ.Χ., λαμβάνοντας άφορη από τό γε-νόνη ότι πολλοί Χριστιανοί συνεοράζαν , από κακή συνήθεια, με τούς Ιουδαίους τίς έορτές των Νηστειών, τής Σκηνοπηγίας και των Σαλπίγγων ή του Νέου Έτους. Έξ άλλου μία άλλη μεριδα πιστών, οι γνωστοί με τό όνομα Πρωτοπαπίτες ή Τεσσαρακοσέκαπτες άγνοώντας τήν άπόφαση τής Α Οικουμενικής Συνόδου (325 μ.Χ.) για τόν έορτασμό του Πάσχα, έόρταζε τή κορυφαία έορτή τής Χριστιανοσύνης μαζί με τούς Ιουδαί-ους.

Στίς έορταστικές λοιπόν εκδηλώσεις των Ιουδαίων και στα ήτήρημα τής νηστείας και του Πάσχα αναφέ-ρονται οι λόγοι αυτοί. Ο σκοπός είναι να διασφαλισ-τεί ένότητα τής Έκκλησίας, που διασπείνι με τήν δια-γωγή των ιουδαϊζόντων Χριστιανών.

Η άγνεία του καλού ποιμένου για τήν προστασία των έμπιστευθέντων ες αυτόν λογικών πρβάτων, φαί-νεται από τήν λαμπρά έπεχειρηματολογία, που άντλεί από τήν άγία Γραφή ιδιαίτερα από τήν Παλάα Διαθήκη, και με τήν όποία αποδεικνύει ότι ό Χριστός είναι τό πηλ-ρωμα του Νόμου.

Στό πρόσωπο του Ίησου Χριστού, του Μονογενοΐς Υιού του Θεού, τόν όποίο οι Ιουδαίοι σταύρωσαν και είναι γι' αυτό αιώνιως ύποδικοι, σύμφωνα και με τή δική τους όμολογία, εκπληρώθηκαν όλες οι προφητείες

Λόγους Α' Κατά Ιουδαίων

Μία άλλη άσθένεια, πολλή βαριά, που προσβάλλεται τό σώμα τής Έκκλησίας, καλεϊ τόν δικό μου λόγο να τί θεραπεύσει. Επβάλλεται λοιπόν να σταματήσουμε τήν εξέλιξη τής άσθένειας αυτής και στήν συνέχεια να στρέ-ψουμε τήν προσοχή μας προς τούς εκτός τής Έκκλη-σίας. Είναι άναγκαίο να θεραπεύσουμε πρώτα τούς δι-κούς μας και μετά να άρχοληθούμε με τά πράγματα των άλλων. Ποία όμως είναι ή άσθένεια;

Πολλοί Χριστιανοί συνεοράζαν, από κακή συνήθεια, με τούς Ιουδαίους τίς έορτές των Νηστειών, τής Σκη-νοπηγίας και των Σαλπίγγων ή του Νέου Έτους.

Η άσθένεια των Ανόμοιων συγγενείει προς έκείνη των Ιουδαίων....

Δέν είναι σωστό λέγει, να πάρει κανείς τόν άρτο των τέκνων και να τό ρίξει στα σκυλάκια.

Ο Χριστός άποκαλεί τούς Ιουδαίους τέκνα και τούς έθνικούς σκυλιά.

Άλλά άλλάζει ή θέση των πραγμάτων και όδη-γήθηκαν στάν θέση των σκυλίων και έμεις γίναμε

διών διακατέχεται από βία, τρόμο, έρωτισμό, θρί-λερ, άποκρυφισμό, ακόμη και σατανισμό; Όταν διακατέχονται από έκείνο τό γκόθ άποκρουστικό περιβάλλον;

Τουλάχιστον στα μισά άπ' αυτά που είναι λείει και τά πλέον δημοφιλή, ό σκοπός του παίκτη είναι να προκα-λέσει παντοιοτρόπως βλάβη στον αντίπαλο και να τόν σκοτώσει με κάθε τρόπο!!! Είπε ένας νεαρός παίκτης: «Όλα αυτά τά χρόνια που παίζω έχω ξεκοιλιάσει, άπο-κεφαλίσει, διαμελίσει, πετοκόψει και δολοφονήσι χι-λιάδες αντίπαλους, ανθρώπους ή τέρατα, με όλα τά είδη των όπλων...»!!!

Πλήθος είναι οι έρευνες και οι έπισημάνσεις όλων των ειδών για τήν αύξηση τής έπιθετικής συμπερι-φοράς των παικτών άπ' τήν συνεχή ένασχόλησή τους με αυτά, αλλά και τήν σταδιακή άπενυσιοθηποίησή τους στή βία.

Απ' τίς ύφιστάμενες ψυχολογικές έρευνες προκύπτει πώς τά παιδιά που έμπλεκονται ένεργηκά σε αυτά, τά ίδια τά παιχνίδια τά άμείβουν για τήν βίαη, άποκρου-στική και φρικαστική συμπεριφορά τους, τά δέ παιδιά έλκονται στο να επαναλαμβάνουν αυτή τή συμπερι-φορά κι αυτό τόν ρόλο!

Είναι δέ γνωστό άπ' τήν έπιστήμη τής Ψυχολογίας ότι ή ένεργός συμμετοχή, ή ένσχυση μέσω τής άμοιβής και ή επανάληψη προάγουν τήν μάθηση. Κι έν προκειμένου στή βία, τό κακό, τή φρίκη, τόν άποκρυφισμό και τόν τρόμο! Γιατί όχι και στον ασαντισμό;

Μελέτες έδειξαν ότι τό συχνό παίξιμο με ήλεκτρ. παι-χνίδια συνδέεται άμεσα με τίς βίαιες, έπιθετικές και φρι-καστικές σκέψεις, συναισθήματα και συμπεριφορές.

«Ό Πατριάρχης Κων/πόλεως ἦναίς το Ὑχίσμα»

Ἡ Μετριότης ἡμῶν ἀπευθύνεται πρὸς τὸ Ἡμέτερον Παιῖνον καὶ πρὸς ἅπαν τὸ Χριστιανῶννον Πλήρωμα τῆς ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην Ὀρθοδόξῃ, τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν Προκαθήμενους τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς ἡμῶν Ἀγιοσταφίτας πατέρας.

Βασίζομενος εἰς τὸ ὅτι ἡ βίαα ἡμῶν ἐκθρόνισις καὶ ἀπομάκρυνσις καὶ ἄπο θρόνου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων τὸ 2005 συνέβη ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμῳ, δηλῶνομεν διὰ παραμύθεον ὁ μόνος ἐν ἰσχύει καὶ ἀλήθεια Πατριάρχης Ἱεροσολύμων.

Καθὼς τὴν Ἡμετέραν Μετριότητα κατηγοροῦν δι' αἵρεσιν, οἰκουμενισμῶν, σχίσμα, θεωροῦμεν ἀπαράιτη- τιν ἀ δειξώμεν τὸ γενικῶς γνωστὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γεγονός. Ὁ Ὅσιος Ἀρχάθων ἐδέχθη ἡρέμῳ ἀπάσας τὰς προσβολὰς, ἀλλὰ ὅτε τοὺ ἐπὶον, οἱ εἶναι αἰρετικοίς, ἀντίπεε λέγων· «Ἐκεῖνας μὲν τὰς προσβολὰς ἐδέχθην, ὁδοί εἶναι ὀφελος εἰς τὴν ψυχὴν μου, τὸ δὲ αἰρετικός εἶναι χωρισμός ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὸ ἐδέχθην». Οὕτως ἐπύραπτον οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἡμῶν, οὕτω διδάσκει ἡμᾶς πράττειν ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλη- σία.

Ὅθεν θεωροῦμεν χρὸς ἡμῶν δὲν δηλώσωμεν τὰ κατωθί·

1. Ἡ Μετριότης Ἡμῶν οὐδέποτε ἦτο ἢ εἶναι αἰρετικός ὁ οἰκουμενιστής. Ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι ψηφιδωτὸν, συντεταγμένον ἀπὸ αἱρέσεις καὶ σχίσματα. Ὁ οἰκουμε- νισμός εἶναι αἵρεσις.

Εἶναι ἡ πλήρης συνάθροισις πασῶν τῶν αἱρέσεων καὶ διαστροφῶν τῆς πίστεως, καθὼς ὁ οἰκουμενισμός συνάγει καὶ ἐνώνει εἰς ἓνα κόλπον πάντας ἀπὸ τοὺς ἐν ἀλήθεια ἐστῶτας ἕως τῶν αἰρετικῶν, προσαρτῶντα ἑαυτοὺς πρὸ πολλοῦ ἐκπεσόντας καὶ διαστραφέντας ἐν τῇ πίστει τῶν σχισματικῶν καὶ ἀκόμῃ καὶ ἀλλοπίστους. Καὶ ταῦτα, χωρὶς νὰ συζητήσῃ τὸ θέμα τῆς μετανόας, ἀλλὰ πᾶσις ἀναγιγνωρίζεται ὡς ὁμότιμο ἐνωπιόν τοῦ Θεοῦ. Ποῦ εἰς τὴν ἀσεβῇ ταύτῃν παρασυναγωγῇ ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια; Εἶναι δυνατόν εἰς τὸ ἴδιον δένδρον νὰ μεγαλύνουν καρποὶ βρώσιμοι καὶ καρποὶ δηλητηριώδεις; Καρποὶ γλυκεῖς καὶ καρποὶ πικροὶ; Ἡ Οἰκουμενιστικὴ ἐκκλησία δὲν εἶναι οὔτε ζῶσα οὔτε νε- κρά, καθὼς τὸ ἐν αὐτῇ ψεύδος σκοτεῖναι ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν.

2. Ἡ Μετριότης Ἡμῶν δὲν εἰσήγαγεν ἐκ δευτέρου τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμ- βούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι οἰκουμενι- στικὴ παρασυναγωγὴ.

Συμφωνῶν πλήρως καὶ παντοίῳ τρόπῳ ὑπεστηρίξων καὶ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δειμνήστου Πα- τριάρχου Ἱεροσολύμων κυροῦ Διοδώρου, ὁ ὁποῖος τὸ 1989 ἐξέγγαγεν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων ἐκ τοῦ ΠΣΕ.

Ἡ θεωρία τῶν κλάδων, ἐπιβαλλομένη καὶ ἀναγνωρι- σμένη ὑπὸ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλη- σιῶν, εἶναι ἀβάσιμος, διότι ἀ ἀποχωρισθεῖσαι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν κινόντητες δὲν εἶναι ζῶντανοι κλάδοι, ἀλλ' ἐκκοσσιζόντες καὶ ἀποζηραινόμενοι «ἐν μὴ τίς μὲν ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλημα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συν- ἀγεννᾷ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι καὶ καίεται» (Λουκ. 15, 6).

3. Σχετικῶς μὲ τὴν ἐτοιμαζομένην διὰ τὸ ἔτος 2016 Πανορθόδοξον Σύνοδον.

Ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐτοιμάζει, ὁμοῦ μετὰ τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν, Παν- ορθόδοξον Σύνοδον, ἵνα θεῶν ἐν αὐτῇ ᾄδῃεν ἅλτα ζητήματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὅμως, πρῶτον, ἡ πλειονότης τῶν ἐτοιμαζομένων γιὰ τὴν ἀτζέντα ζητημάτων ἔχουν ἴδῃ λυθῇ ἀπὸ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας· τοὺ οἰκουμενισμοῦ, τῆς σχέσε- ως πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους, τῆς νηστείας, τοῦ ἡμερο- λογίου, τοῦ ὀρθοδόξου βαπτισματος, τοῦ γάμου κ.λπ. Ὅθεν μέγας εἶναι ὁ κίνδυνος δι' εἰς τὴν Σύνοδον ταύ- την ἡμπορεῖ νὰ συμβῇ προδοτικὴ ἀναθεώρησις τῆς

ὀρθοδόξου θεολογίας καὶ ἀνθρωπολογίας. Δεύτερον, ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ Προκαθήμενοι τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν παρα- γνωρίζουν πλήρως τὸ γεγονός τοῦ γενομένου κατ' ἐμοῦ τὸ 2005 Οἰκουμενικοῦ Ἐγκλήματος. Ἡ μήπως καθυστάσας τὴν συνειδησιν αὐτῶν, νομίζοντες δι' αὐτοβούλως· «ἐνεκείσθη», ἀπαύται καὶ ἐπαύται τὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου θέσιν;

Ὁ ἴδιος ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, «ἐστῶς ἐν τόπῳ ἁγίῳ», ἵναμε τὸ Σχίσμα εἰς τοὺς κόλ- πους τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν Ἁγίας Σιών, ἐξ ἧς ἔλαμψεν ἡ Ἀλήθεια καὶ τὸ Φῶς ἐν τῷ Κόσμῳ.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· συνεργεῖ μόνον τοῖς ἐστῶσιν ἐν ἀλήθεια ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς, οὐ δύναται συνεργεῖν εἰς ἐργα δοῖκα. Ὅθεν ἡ παραγνωρίσις ὑπὸ τῶν Προκα- θημένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τοῦ ἀλτουτο προβλήματος τῆς ἀνικανονικῆς ἐκποτίσεως τῆς Ἡμε- τέρας Μετριότητος ἐκ τοῦ θρόνου καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν Θεοπνευστιανὴν τῆς ἐπιτεκνίστης Συνόδου, καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν ταύτῃν θὰ εἶναι ἀνευ χάριτος καὶ ἀθέαρε- στος.

Ὅσον ποτὲ, εἰς τὸ παρὸν μοιραῖον στάδιον, οἱ ὑπὸ Θεοῦ καθιστώμενοι καὶ κεκλημένοι εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς πίστεως Προκαθήμενοι τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπίσκοποι, πρέπει νὰ ἰπάδουν ὁμολογητικὴν στάσιν τῶν ἁγίων πατέρων, τῆς υπερασπίσεως τῆς Ὀρθοδοξίας ἐκ τῶν ἐμπροστυμένων Ταύτην καὶ εἰσαγομένων Αὐτὴν εἰς τὴν πολιτικὴν εὐαρεστήσεως τῷ κόσμῳ τοῦτῳ, ἐν κακῷ κειμένῳ.

Συζητῶν δύναται κανεῖς μόνον ἐπιστρέφων εἰς τὸν Θεοδένθρωπον διὰ τῆς ολοκαρδίου τοῦ ἀπολαύοντος με- τανοίας καὶ ἁγασμοῦ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Πατέρων, τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Ἡ πατρικὴ Ἡμῶν καρδία οὐκέτι φέρει θεωρεῖν τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, αἰμορροῦντον ἐξ αἰτίας παραβατῶν καὶ ἀποστασιῶν, καὶ καλεῖ, καὶ παρα- καλεῖ, πάντα τὰ μέλη τῆς Σιωνιτιδὸς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἀπάσης τῆς Ὀρθοδόξου, καθὼς καὶ πάντας τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ὁμοῖοιων ἀρχῶν, ὅπως ἔλθουν καὶ συναντιληφθοῦν μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κανο- νικῆς τάξεως τοῦ Ἡμετέρου Πατριαρχείου, ἵνα, ἐξελ- θόντος τοῦ σατανᾶ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἐκ τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ κοινωνήσωμεν μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καταστάσεως ταούτης Μητρὸς τῶν Ἐκκλη- σιῶν, τῇ Ἀληθείᾳ εἰς δοξάν τῆς πίστεως, εἰς δοξάν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐπιδιωκόμενους τὴν εὐλόγησιν Ἡμῶν, ἀναμενόμενι πάντα κυρηγὰνόν κόπτον, εὐχόμενοι, ὅπως ὁ Ζωοδό- τῃς Κύριος καταγάγῃ πάντας τῷ Φωτὶ τοῦ ἀνεσπέ- ρου Αὐτοῦ Φωτός.

Ο ΥΜΕΤΕΡΟΣ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ Α΄

Σχόλιον Ο.Τ.: «Ὁ «ἐγκλειστος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων» ἔν ἑτος πρὸς τῆς συγκλήσεως τοῦ Κολυμβαρίου εἶχεν ἐπισημάνει διὰ τοῦ παρόντος διαγγέλλοντας διὰ τὰ ζητήματα ὅλα εἶναι λελυμένα! Παρὰλλήλως εἶχε καταδικά- σει τὸν Οἰκουμενισμὸν καὶ τὸ Π.Σ.Ε. δεκνύων διὰ τὴ ἀταλάντικὴν γραμμὴν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων δὴ πρέπει νὰ εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποῖαν παρέλαβαν ἀπὸ τὸν κυρὸν Διόδωρον καὶ ὄχι αὐτὴ ποὺ παραπρεῖται σήμερον. Ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἱδικὸν τὸν ζήτημα ὑπομνή- σκει εἰς ὅλους διὰ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύ- μων ἔχει πολλὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα μόνουν ἄλτω, ὡς ἐκεῖνο τοῦ Κατάρ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδέχθησαν νὰ συζητηθῇ.

Τὸν Χριστὸν ἦ τὸ Φανάρι;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Πατριαρχεῖα μας, δὲν ἔχουν ἀντιληφθῇ, ὅπὶ ὁ Συγκρη- τισμός εἶναι: διὰ τὴ σκουρία διὰ τὸ σιδήρον, καὶ ἡ γνρα- σία διὰ τὸ ξύλον. Μπορεῖ οἱ ἐν Χριστῷ ὀρθόδοξοι ἀδελ- φοί μας εἰς τὴν ἀλλοδαπίνῃ, νὰ μὴ ἔγνων «Ρωμαιοκα- θολικοὶ ἢ Ἐυαγγελικοί», ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν εἶναι σοβαρὸν ἐπιχείρημα, διὰ γνωρίζω ἐμπειρικὰ καὶ μὲ ἀκριβῆσιν τὴν Ὀρθόδοξον Πατερικὴν Πιστιν τῶν, μῖς καὶ ἐξ αἰτίας προβατοσχημῶν ποιμνέων, ἀπαμβλύνουν τὰς συνειδησεις αὐτῶν, διὰ τῆς δῆθεν ἀντιπαρέας εἰς τὰ περὶ τῆς Παγκοσμίου προελεύσεως τοῦ Οἰκουμενισ- μοῦ. Ὅταν οἱ Αἰρετικοὶ μιλοῦσαν διὰ Χριστὸν, ἐμπρο- στεύουν τῶν Ἀποστόλων, Προφητῶν καὶ Ἀγίων, ποῖα ἦτο ἡ ἀντίπαρσις Αὐτῶν; Δὲν ἀντιλαμβάνονται, διὰ εἰς τὸ ἐν λόγῳ σημείον ἔγκειται ὁ ὕπουλος Οἰκουμενισμός, μῖς καὶ ἄλλων Χριστὸν πιστεύουσιν οἱ Παπτικοί, ἄλλων οἱ Προτεστάντες καὶ ἄλλων οἱ Ὀρθόδοξοι; Πολλῷ μᾶλλον, καὶ μὴ κακοφάνῃ τοῦτο ποὺ δὴ πᾶν, ἄλλων Χριστὸν πι- στεύουσιν καὶ οἱ προπαγανδιστὲς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ! Ποῦ, ποῖος καὶ πῶς ἀκριβῶς, θά μποῦν πρακτικὰ, τὰ ὅρια καὶ ἡ σημαίνουσα διακρίσις, μεταξὺ τοῦ ἑτεροδό- ξου Χριστιανισμοῦ μετὰ τοῦ Ὀρθοδόξου, ὅταν οἱ ὀρ- θόδοξοι Κληρικοί, αἰσιπτοῦν καὶ συμμετέχουν, εἰς διὰ- βόλους Συγκρητιστικὰς ἐνέργειας; Μήπως δρὰ γε, δὲν ἔχει ἀπαντηθῇ τοῦτον τὸ ἐρώτημα, ὑπὸ τῶν Προ- φητῶν, τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων μας Πατέρων;

Δὲν εἶναι Ἐκκλησία μόνον ἡ Διοίκησις

Διὰ νὰ ἀποφανθῇ ὁμως ἡ Ὀρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ νὰ χαρακτηρίσῃ τελεσιδοῖκα κάποιον, σύ- στημα ἢ ἀνθρώπων, ὡς αἵρεσιν καὶ αἰρετικόν, γίνεται ἱερὸς πόλεμος καὶ ἰσχυρὸς ἄγῳν, μέχρι τελικῆς πῖσε- ως, εἴτε τῶν μὲν εἴτε τῶν δέ. Ἄρα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ (ἀναιοικουμενιστῆς) ἀντιμάχεται σαφῶς σφόδρα, τοὺς αἰρετικούς ἐκκλησιαστικούς (Οἰκουμενι- στῆς), ὅχει καιροῦ βέβαια μέχρι νὰ ἔρῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ νὰ εὐδοκίησῃ ὁ Θεοάνθρωπος Κύριος καὶ ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, νὰ καταδικασθῇ ἡ παναιρέσις τοῦ αἰῶνος. Βεβαίως ἡ τελεσιδοικὴ καταδι- καστικὴ ἀπόφασις δίδεται ἐκ τῆς Κεφαλῆς καὶ τὸ Σῶμα ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ ἐν Συνόδῳ ἐγκαθαρίζει τὴν ὑπό- θεσιν. Τὸ ὕγιες Σῶμα, ἀπλῶς, πράττει τὸν ἀπ' ἀρχῆς «ἀνοστοπιστικὸν» ἀγῶνα τῶν, καθὼς αὐτὴν τὴν ἐντο- λὴν καὶ ἀποστολὴν, ἔχει, ὅπως ἀποβάλλῃ καὶ πολεμῇ τὸν ὁποῖον «κακοήθῃ ὄγκον», δηλ. τὴν ἐκάστοτε Αἵρε- σιν. Ποῖος ἀνόρητος δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ: μὴ διαπὶ τὸ ἀνοστοπιστικὸν σύστημα πολεμεῖ καὶ μάχεται ἐξ ἀρχῆς, τὰ καρκινικὰ κύτταρα, ποῖα πρὸς τῆς ἐπισήμου διαγνώμης καὶ διαγνώσεως ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἢ καὶ τοῦ ιατρικοῦ συμβουλίου; Οὐδεῖς. Καὶ ὁμως οἱ Οἰκουμενι- στῆς, συσκοτιόμενοι ὑπὸ τῆς ἐκ Κεφαλῆς τοῦ ἐπαράτου Οἰκουμενισμοῦ, σοφιστικῶς τῶν πρώτῳ προσποιοῦν νὰ μῖς πείσουν, διὰ Ἐκκλησία εἶναι μόνον, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Κληρικαλισμός δηλαδή. Καὶ διὰ ἂν δὲν ἀποφασίσουν αὐτοί, δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ διαφυλά- ξωμεν τὴν Πιστιν μας. Ἡ ἀλήθεια ὁμως τῆς Ἐκκλησίας δύναται νὰ ἐκφρασθῇ καὶ μεμονωμένα, βεβαίως ὑπὸ τῶν Χαρismaticῶν προσωπικοτήτων, δηλ. καὶ ἀνευ Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου.

Εἰς τὰ βήματα τῶν Γερόντων

Εἶναι ἄκρως τραγελαφικὸν τὸ ψευδοεπιχείρημα περὶ τῶν ἀναιοικουμενιστῶν, μῖς καὶ οἱ ἀπανταχοῦ Οἰκου- μενιστῆς εἶναι: «οἱ κατὰ χρόνον βολεμένοι». Τὰ περὶ νο- στροῦ ἴστορησμοῦ», εἶναι μᾶλλον δύσκολον νὰ ἑτε- ροσθεῖ ἡ ῁δοτα τοῦ, μῖς καὶ ὑπάρχουν καὶ εἰς ἄλλο- δαπὴν πολιτικοὶλογοὶ Γέροντες. Ἄρα δὲν εἶναι ἐνδελ- λαδικόν τὸ πρόβλημα. Λόγω χάριν ὁ Γέρον Μητροπο- λίτης Περγᾶμου ὁ Ἰωάννης Ζηζιούλας εἶναι τῷ ὄντι τὸ μὲν πρότυπον τοῦ νοστροῦ οἰκουμενιστικοῦ Γερωνι- σμοῦ, τὸν ὁποῖον ἀκολοθοῦν πιστὰ καὶ ἀδίκαια τὰμπλοκα Νεοορθόδοξοι κ.ἀ. σύγχρονι ἐν ζῳῇ Γέρον- τες, ποῖο δυστυχῶς ἀλλοιώνουν, τὴν Πατερικὴν Διδα-

Ὁρθόδοξος Τύπος

Ἡ Πολιτεία ὀφείλει νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς πολυτέκνους πρὶν νὰ εἶναι ἀργά...

1ον - Α - ΑΣΤΑΜΑΤΗΤΟΣ Ο ΚΑΤΗΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΣΕΩΝ. ΑΝΗΣΥΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΚΟΡΕΑΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΜΑΤΑΙ ΜΑΚΑΡΙΩΣ

Ἀπὸ τὸ Γραφεῖον Τύπου τῆς ΑΣΠΕ (2-11-2016) ἐξεδῶθη ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις, μὲ τὴν ὁποῖαν κρούουν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου διὰ τὸ Δημογραφικόν. Ἀκολουθεῖ ἡ ἀνακοίνωσις:

Γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸ 1921 οἱ γεννήσεις στὴν Ἑλλάδα κατέβηκαν κάτω ἀπὸ τὸ ὄριο τῶν 100.000 τὸ 2013 καὶ ἴσαν μόλις 94.134, ἐνῷ οἱ θάνατοι ἴσαν 111.794, δηλ. ὑπερκορὶ τῶν θανάτων κατὰ 17.660! Ἡ κα- τάσταση τὸ 2014 ἴταν ἀκόμη χειρότερη με τοὺς θανάτους (114.231) νὰ ὑπερέχουν τῶν γεννήσεων (93.452) κατὰ 20.779. **Τὸ 2015 ἡ δημογρα- φικὴ καθίζηση ἴταν ἐφιαλτικὴ, ἀφοῦ οἱ θάνατοι ἀνῆλθαν σὲ 121.785 καὶ οἱ γεννήσεις εἶναι μόλις 92.984, δηλαδή οἱ θάνατοι ὑπερέχουν τῶν γεννήσεων κατὰ 28.801!!! Τέτοιο πρᾶγμα δὲν ἔχει ἑναυσσμβεῖ. Τὸ δὲ 2016 ὁ κατήφορος συνεχίζεται ἀφοῦ ἀπὸ 1/1/2016 ἕως 1/11/2016 οἱ θάνατοι ἔχουν φθάσει στοὺς 97.905 καὶ οἱ γεννήσεις εἶναι μόλις 77.753, δηλ. ἔχουμε ὑπερκορὶ 20.152!!** Ὁ καθένας ἀντι- λαμβάνεται σὲ ποῖο κατήφορο βρίσκονται οἱ γεννήσεις. Τεῖνον νὰ ἐξα- φανθοῦν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Σημειωτέον διὰ ἀπὸ τίς παραπάνω γεννή- σεις ποσοστὸ **15% εἶναι γεννήσεις ἀλλοδαπῶν!**

Ὅταν ἀκόμῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Νοτίου Κορέας σήμαε συναγεμῶ γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἔθνους τοὺς ἱ πρέπει νὰ πράξῃ ἡ Ἑλλάς;

Δημοσιεύθηκε στὶς ἐφημερίδες (29-8-2016) ἡ εἰδηση: **«Αρχίστε νὰ κάνετε παιδιὰ! Ἐχουμε πρόβλημα».** Ὄχι ἴπταν ἡ ἐπείγουσα Ἐκκλη- σίς ποὺ ἀπύθηνε ἡ κυβερνήσις τῆς Νοτίου Κορέας πρὸς τοὺς **πο- λίτες τῆς χώρας, καθὼς ἡ ὑπογεννητικότητα μαστίζει τὸ ἔθνος. Τὸ πρώτο πεντάμηνον ἑτάος οἱ γεννήσεις ἔπτεσαν κατὰ 5,3% σὲ σχέ- σι με πέρυσι. Ἡ κυβερνήσις ἀνακοίνωσε καὶ ἑκτακτα μέτρα ὕψους 50 ἐκατ. εὐρώ».**

Νὰ σημειωθῇ διὰ ἡ Νότιος Κορέα ἔχει ἑκταση 100.210 τ.χ. (ἀρκετὰ μι- κρότερη τῆς Ἑλλάδος, μόλις τὰ 3/4) καὶ πληθυσμὸ 49.039.986 κατοί- κους, δηλ. πενταπλάσιους ἀπὸ τὴν Ἑλλάδ!!!

Ὅταν ἀκόμῃ καὶ ἡ Κυβέρνηση τῆς Νοτίου Κορέας ἀνησυχεῖ, ἡ Ἑλλη- νικὴ κοίμαται μακαρίως καὶ οὔτε κἀν τὴν ἀπασχολεῖ ὁ συντελούμενος ἀφανισμὸς τοῦ ἔθνους. **Μωραῖαν πράγματι Κύριος οὐς βούλεται ἀπώλεσαι.**

- Β - ΕΡΗΜΟΣ ΧΩΡΑ Η ΕΛΛΑΣ ΤΟ 2050

Συγχρόνως τῆς συρρικνίωσης τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος κατὰ 14,5% εἰς τὸ 2050 προβλέπει τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτὸ τῆς Βιέννης (ἐφημερίδες 2-9-2016), ἀναφέροντας πῶς τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα ὁ πληθυσμὸς τῶν χωρῶν - μελῶν τῆς εὐρώζωνης θὰ αὐξηθεῖ κατὰ 6,6% σὲ σχέσῃ με σή- μερα, ἐνῷ μείωσις θὰ καταγραφεῖ στὶς χώρες τῆς Βαλτικῆς, τὴν Κροατία καὶ τὴν Βουλγαρία.

Τὸ Ἐργαστήριον Δημογραφικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἀναλύσεων τοῦ Πανε- πιστημίου Θεσσαλίας σὲ ἔρευνά του ἐπισημαίνει διὰ ἡ Ἑλλάς τὸ 2050 θὰ ἔχει πληθυσμὸ ἀπὸ 8,3 ἕως 10 ἐκατομμύρια, δηλ. θὰ εἶναι μειωμένος κατὰ 800.000 ἕως 2,5 ἐκατομμύριον ἐν σχέσῃ με σήμερα. Ὁ ἀνὺ τῶν 65 ἐτῶν θὰ εἶναι τὸ 30-33% ἀπὸ 21%, ποὺ εἶναι σήμερα. Ἐτοῖ θὰ κατανη- σαι μῖα ἔρημη χώρα καὶ μῖα χώρα γερόντων, ὅπως με ὁλοσέλιδο καὶ τὸν χαρακτηριστικὸ τίτλο: ΕΡΗΜΗ ΧΩΡΑ ΤΟ 2050 Η ΕΛΛΑΔΑ, ἐπεσήμανε μεγάλως κυκλοφορίας Κυριακάτικη ἐφημερίδα.

Τὴν τελευταία δὲ πενταετία (2011-2015) οἱ θάνατοι ὑπερβαίνουν στα- θερὰ τίς γεννήσεις κάθε χρόνο, με ἀποτέλεσμα νὰ ὑπερτεροῦν κατὰ 94.296. Ἡ συρρικνίωση τοῦ πληθυσμοῦ ἐπιτείνεται ἀπὸ τὸ γεγονός δι, ὅπως ἀναγράφεται κατὰ χρόνον στὸν ἡμερήσιον τύπο, ἔχουν μετανα- στεύσει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὰ τελευταῖα ἐξὶ χρόνια 450.000 νέοι Ἑλληνες σὲ διάφορες εὐρωπαϊκὰς χώρες καὶ ἄλλου, χωρὶς νὰ ἔχουν διδθεσθῇ ἐπι- στροφῆς στὴν Ἑλλάδα. Ἐχουν φύγει τὰ καλύτερα μυαλά τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλλας ἔχει χάσει πλῆθος ἐκατομμυρίων εὐρώ. Ἐπείγει ἡ λήψη ἄμεσων μέτρων.

- Γ - ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΤΟΣ

- Ι - ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Νὰ καθιερωθεῖ γιὰ τίς πάσης φύσεως προσλήψεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὅπως τὸ 20% προέρχεται ἀπὸ πολυτέκνους καὶ τέκνα πολυτέκνων, ὅπως ἰσχύει γιὰ τίς προσλήψεις ὁλῶν τῶν ἄλλων ὑπουργεῖων (ἄρθρο 1 παρ. 3 πέρ. 6 καὶ ἄρθρο 6 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 34542006) προηγουμε- νων στὶς ποσοθετήσεις τῶν πολυτέκνων γονέων, ποὺ ἀπέκτησαν τὴν πολυτεκνικὴν ιδιότητα μέχρι καὶ τὸ 2011, ἀφοῦ αὐτοὶ ἔχον δαδικθεῖ. Τὸ μέ- τρο δὲν ἔχει δημοσιονομικὸ κόστος, ἀφοῦ διορισμοὶ στὴν ἐκπαίδευσις θὰ γίνονται.

Τὸ παραπάνω ποσοστὸ τοῦ 20% νὰ διατηρηθῇ καὶ ὄχι νὰ μειωθεῖ, ὅπως ἐπιχειρεῖ νὰ πράξῃ ἡ Κυβέρνηση κατὰ τρόπο ἀπαράδεκτο, μει- ώνοντας τὸ ποσοστὸ τῶν πολυτέκνων καὶ τῶν τέκνων τοὺς ἀπὸ τὸ 20% σὲ 15% καὶ τῶν τριτέκνων ἀπὸ 10% σὲ 7%!!

- ΙΙ - ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΕΤΕΓΓΡΑΦΑΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Νὰ καθιερωθοῦν ἐλεύθερες μετεγγραφὰς τῶν πολυτέκνων καὶ τῶν τέ- κνων τους, ποὺ εἶναι φοιτητῆς, ὅπως ἴσχυον ἀπὸ τὸ 1979 γιὰ 32 χρόνια χωρὶς κανένα πρόβλημα, ὅπως ὁμολογοῦσαν οἱ ἱδιοὶ οἱ Πρυτάνεις, ὥστε νὰ μποροῦν οἱ πολυτέκνοι καὶ τὰ τέκνα τους νὰ μετεγγραφῶνται σὲ ἀντί- στοιχῇ Σχολῇ ποὺ εἶναι πληρυσστερά στὸν τόπο μονίμου κατοικίας τῶν γονέων τοὺς ἢ σὲ πόλη ποὺ σπουδάζει ἄλλος ἀδελφός (ἢ) τοὺς.

- ΙΙΙ- ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΝΟΜΑΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ Κ.Λ.Π. ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ Ε.Ε. ΩΣ ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΕΠΛΗΓΩΣΕ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«Οὐκ ἄρνησόμεθὰ Σε, φίλη Ὁρθοδοξία»!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ξήνιμων στην Αγίαν Ὁρθόδοξαν μας και τήν ἐπαπειλωσαν, ἀνοίξαν διάπλατα τήν πόρτα στόν Οἰκουμηνισμό, προέβησαν σέ πράξεις μειοδοσίας εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστews και Παράδοξους. Πρὸς πῶρεια π.χ. ἀς ὑποκλινοῦμε τὸ «ἅγιο» Κοράνδι στήν Πλάτωνα! Δίπλα στήν «ἅγια» Γραφή ὁ Πατριάρχης μας ἔθεσε τὸ «Ἅγιο» Κοράνιο!

Ἐπανηρχόμενοι, λοιπόν, στίς ἐπάλξεις μας, ἔπειτα ἀπὸ τὴν κατ' ἀνάγκην διήρην συσιτή και ἀπουσία μας, ἔνεκα τῶν ποιμαντικῶν μας ὑποχρεώσεων στὸ μαρτυρικὴ Ἐπαρχία τῶν Καλαβρύτων, στὸ σημερινὸ σημειώμα μὴ δὲ καταγράφουμε μερικεὶς ταπεινὲς σκέψεις ἐν σχέσει μὲ τὴν προσπάτως συντελεσθεῖσα προδοσία τῆς Ὁρθοδοξίας μας στήν Κρήτη, εὐχόμεθα δὲ κάποιος σωφρότερος ἡμῶν νὰ μᾶς διηγήσῃ καὶ νὰ μᾶς διαφωθεῖ, ὑπηρετώντας ὁμως τὴν ἀλήθειαν καὶ ὄχι τὴ σκοπιμότητα.

Εἶναι ἀναγκαῖο νὰ λεχθῇ ἐκ προοιμίου, ὅτι ὅταν καὶ σάσις τὸ κινδυνεύον εἶναι ἡ ἀμώμητος Πίστις μας, τότε τὰ Πρωτοκόλλα περὶ ἀποδόσεως τιμῆς, σεβασμοῦ κλπ. σὲ ὑποεργικὰ τῆς Ἐκκλησίας Πρόσωπα παραμερίζονται! Ταῦτα δικαιούνται τιμῆς, καὶ βεβαίως τιμῶνται, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον τιμοῦν τὴν Αγίαν Ὁρθόδοξον μας!

Τέλος εἰσαγωγικῶς ἀς σημειωθεῖ καὶ τοῦτο: Ἐξ ἐπόψεως θεολογικῶν Σπουδῶν εἰμῶθα ἀπλῶς ἐνὰ μερὰς τῆς Ὁρθόδοξου Θεολογίας καὶ μάλιστα συγκρινόμενος μὲ τὸ μορφωτικὸ ἐπίπεδο τοῦ Οἰκουμηνικοῦ μας Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου! Ἀς σημειωθεῖ ἐπίσης, ὅτι τὸν Παναγιώτατο ἐγνωρίσαμε Διάκονο στῇ Ρώμῃ. Πραγματικοποιοῦσε ἐκεῖ μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὸ Κανονικὸ Δίκαιο.

Διάκονοι τότε ἀμφότεροι, γνωρισθῆκαμε καὶ συνδεθῆκαμε ἐκτοσε διὰ φιλίας. Δυστυχῶς, ἡ παράδοξ τῶν χρόνων συντηρεῖ μὲν τὴν γνωριμία, δὲν ἐνίσχυεν ὁμως καὶ τὴν φιλία μας, ἀφοῦ μὲ τὸν καιρὸ θεολογικὰ ἡ πορεία μας καθίστατο ὅλο καὶ πὸ διαφορετικῇ.

Μεῖρας, λοιπόν, ἐξ ἐπόψεως θεολογικῶν Σπουδῶν, ὁ ὑποσημειούμενος, ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει Μέλος τῆς Ἐκκλησίας, στρατιωτῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀνάξιος ἱεράρχης μετὰ τῶν ἀδελφῶν του Ἐπισκόπων. Ὡς ἐκ τούτου δικαιούται, γι' αὐτὸ καὶ τοιάμ, νὰ διατυπώσῃ τὴν ταπεινὴν τοῦ ἀπομνη ἐπτάων στὸ μεγάλο αὐτὸ ζήτημα τῆς «Μεγάλης Συνόδου».

Ἀς σημειωθεῖ ἐπίσης, ὅτι πολλοὶ μέχρι σήμερα ἀσολήθησαν μὲ τὴ Μεγάλῃ Συνόδῳ, ἐγραψαν δὲ καὶ ὑπόεργα θεολογικὰ κείμενα. Ἐμεῖς δὲ προσεγγίζουμε τὸ ζήτημα ἀπὸ μία ἀπλοϊκὴ βάση, ὥστε καὶ οἱ μὴ θεολογοὶ πιστοὶ νὰ κατανοήσουν περὶ τίνος πρόκειται. Ὡς ἀ προσπαθίσουμε νὰ ἐξετάσουμε τὸ θέμα ἐν σχέσει μὲ τὸ Σύμβολο τῆς Πίστews μας, νὰ καταδείξουμε δηλαδὴ ποῖες ἀλλοιώσεις ἐπιφέρουν σ' αὐτὸ οἱ Ἀποφάσεις τῆς «Μεγάλῃς Συνόδου», ἐὰν βεβαίαι γίνουν ἀποδεκτῆς, ἐὰν ἐπικρατήσουν στῇ συνείδηση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος.

2. «ΤΑΣ ΘΥΡΑΣ, ΤΑΣ ΘΥΡΑΣ! ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ»

Θὰ ἀρχίσουμε τὴν ἐρευνά μας ἀπὸ τὴν λειτουργικὴ αὐτὴ ἐκφώνηση, τὴν ὁποία ἐκφωνεῖ ὁ λειτουργὸς ἱερεὺς πρὸ τῆς ἀπαγγελίας τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστews. Πρόκειται περὶ μίως πολὺ σοβαρῆς προειδοποιήσεως! Ἡ Ἐκκλησία λέγει πρὸς τοὺς πιστοὺς: Συγκυνηθῶτε, προσεγγεῖτε τὴς πόρτες τοῦ Ναοῦ, μὴπως εἰσελθεῖ κάποιος ἀπιστοῦ! Προσεγγεῖτε τὴς πόρτες τοῦ μυαλοῦ σας, μὴπως υπεσιέλθει κάποιο ἄδωδ! Συγκυνηθῶτε στὸν ἐαυτὸ σας! Δὲν ἐπιτρέπεται τὸ παραμικρὸ ἄδωδ! «Τὰς θύρας, τὰς θύρας!» Ἐν σοφία πρόσχωμεν! Καὶ κατὰ τὴν ἐρμηνευτικὴ ἀπόδοσιν, ποὺ μᾶς δίδει ὁ δεινμῆτος Μητροπολίτης Κοζάνης Διονύσιος, διὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας: «Τὶς θύρας! Φυλάγετε καλὰ τὶς θύρας! Ἀς βάλωμε νοὺ καὶ ἄς προσέξουμε καλά!» (Ἡ Θεία Λειτουργία, μικρὸ τευχίδιο μὲ ἐρμηνεία).

Διερωτήθηκα ποτέ, γιατί οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ἔθεσαν τὴν ἐκφώνησιν αὐτὴ στὴν συγκεκριμένη θέση;

Κατὰ τὴν ταπεινὴν μᾶς ἀποψη, τὸ ἔπρεζαν ὄχι μόνον γιὰ νὰ τισιοῦσιν τὴν ψιστήν ὁσμῶσι ποὺ ἔχει τὸ Σύμβολο τῆς Πίστews στῇ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μᾶς ἐπιστήρουν τὴν προσοχή, ὅτι στὸ κομμάτι αὐτὸ ΔΕΝ ΧΩΡΑΕΙ ΚΑΜΜΙΑ, ἀπολύτως καμμία, ΠΡΟΣΘΗΚΗ! Δηλ. ἡ Μήτέρα Ἐκκλησία, πρὶν ἐκφωνήσουμε τὸ «Πιστεύω», μᾶς διεγείρει τὴν προσοχὴ καὶ μᾶς λέγει: ἄς προσέξουμε τὶς πόρτες εἴτε τῆς ἀνοιξίας, εἴτε τῆς ἐπιπολιόπτωσης, εἴτε καὶ τοῦ μοντερνισμοῦ! ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ καμμία, ἀπολύτως καμμία, προσθήκη, μετατροπὴ ἢ ἀλλοίωσις στὸ κείμενο, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἀπαγγελοῦμε!

Ἐπομένως ἐμεῖς σήμερα δὲ προσπαθίσουμε νὰ ἀναδείξουμε μία ἄλλη πλευρὰ τοῦ θέματος: Μήπως οἱ Ἀποφάσεις τῆς «Μεγάλῃς» Συνόδου τῆς Κρήτης, μὴπως, λέγω, ἀλλοιώνουν τὸ Σύμβολο τῆς Πίστews; Αὐτὸ, λοιπόν, θὰ εἶναι καὶ τὸ ἀντικείμενον τῶν σκέψεων μᾶς σήμερα. Ἐπικαλούμεθα ἐφ' ἡμᾶς τὸν φωτισμὸ τοῦ Παναγιῶ Πνεύματος.

3. «ΕΙΣ ΜΙΑΝ, ἁγίαν, ΚΑΘΟΛΙΚΗΝ καὶ Ἀποστολικὴν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ»

Μετὰ τὴς ἀποφάσεις τῆς Συνόδου στὸ Κολυμπίρι τῆς Κρήτης τὸ Σύμβολο τῆς Πίστews, δυστυχῶς, ἔχει ἀλλοιωθεῖ. Ἀς προσεγγίσουμε πρῶτα τὴν ἐννοία καὶ τὸν ὄρο «Μία» Ἐκκλησία.

Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν Συνωδικῶν Ἀρχιερέων, ὅπως αὐτὴ διατυπώθηκε στὸ Κολυμπίρι, τώρα πλέον δὲν ἐπικαλύπτεται τὸ Σῶμα τῆς Αγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἐκεῖ κάτω οἱ Σοφοὶ Προκαθήμενοι καὶ οἱ λοιποὶ Συνωδικοὶ Συνεδροὶ ἀνακάλυψαν καὶ ἀναγνώρισαν, δυστυχῶς, καὶ ἄλλες «Ἐκκλησίες». Τώρα πλέον «Ἐκκλησία» δὲν εἶναι μόνον ἡ Ὁρθόδο-

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου δημιουργεῖ ἰδικὰ τῆς σχολεῖα

Σχολεῖα ποὺ δὰ καλλιιεργοῦν τὸ ἥθος καὶ ὄχι μόνον τὰς γνώσεις δὰ ἐπιδιώξῃ νὰ ἰδρῶσι τὴ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου. Ὡς ἐπιληροφρήθηεν ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα crashonline.gr τῆς 3ης Νοεμβρίου 2016:

«Μὲ ρώτησαν γιὰ τοὺς ὁμοφυλόφιλους. Καὶ εἶπα γιὰ μᾶς εἶναι ἐκτροπή, βάσει τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος λέει ὅτι «βασίλειον Θεοῦ οὐ κληρονομῶμεν»! τί θέλουν νὰ πῶ ἐγὼ ὡς ἐπὶ ἐκπαιδευτικῆς Ἐκκλησίας; Νὰ τοὺς σιουαλιζῶ καὶ νὰ πῶ γινέτι δὲλὸ ὁμοφυλόφιλοι; Ντροπὴ τους. Ἐχουν ξεποτιπῶθῃ. Καὶ κάνουν παρελάσεις ὑπερηφάνειας. Νὰ χαίρονται καὶ τὴν ὑπερηφάνειά τους. Δὲν με ἐνδιαφέρει γιὰ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Ἀνθρώποι ποὺ δὲν ἀγωνίζονται, γιὰ νὰ γίνουν καλύτεροὶ τῇ τῶν τοῦ κάνω. Γ' αὐτὸ θέλουμε νὰ κάνουμε τὰ σχολεῖα, γιὰ νὰ βγάλουν ἀνθρώπους μὲ ἥθος», δήλωσε. Σὲ παρατήρησιν ὅτι ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ ὅλους καὶ «νὰ ἀγαπᾶν ἅλληλους», ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶπε: «Ἐνδιαφερόμεθα γιὰ ὅλους. Δὲν τοὺς ψισοῦμε. Τους ἀγαποῦμε. Ναί, ἀλλὰ κάπου τὸ ἔχουν παρακάνα. Καὶ ἀνέφερα προχθές, ἀλλὰ δὲν τὸ προσέξατε ἐσεῖς οἱ δημοσιογράφοι ἐκεῖνο. Ὁ ἀνθρώπος ἦταν ὁ ἴδιος πάντοτε. Δὲν εἶναι σήμερα ποὺ ἐγινῶν ὁμοφυλόφιλοι. Πάντοτε ὑπάρχουν ὁμοφυλόφιλοι καὶ πρὶν 200 χιλιάδες χρόνια, ὄχι σήμερα. Ἀλλὰ μὲ τὸ ἥθος ποὺ ἐπικρατοῦσε δὲν τοὺς πηγάνε νὰ τὸ ὑπερηφανεύονταν. Σήμερα τὸ ὑπερηφανεύονταν. Δὲν συμφωνοῦν με αὐτὸν.

Ὅσον ἀφορᾷ στὰ σχολεῖα τὰ ὁποῖα, ὅπως εἶπε, θέλει νὰ δημιουργήσῃ ἡ Ἐκκλησία, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἐπανάβε δὲ περὶ «ὡσωτῶν ἀνθρώπων», ὑποστηρίζοντας: «Τὰ σχολεῖα ποὺ ἀνήγγειλα προχθές ὅτι θὰ κάνουμε δὲν εἶναι γιὰ νὰ ὑπάρχουν ὁμοφυλόφιλοι σὲ αὐτὰ τὰ σχολεῖα. Θέλουμε νὰ πύρουμα τὰ παιδικὰ τῶν 2,5 καὶ 3 ἐτῶν, νὰ ἐκπαιδεύουμε ἀπὸ τὰ νηπιαγωγεῖα, γιὰτὶ θέλουμε μέρσα στὴ ψυχὴ τους νὰ βάλουμε τὸν Χριστὸ. Θέλουμε νὰ βγάξουμε σωστὸς ἀνθρώπους στήν κοινωνία, εἰμῶθα λῆνοι καὶ θέλουμε ὅλοι νὰ εἶναι ὅλοι προσωπικότητες. Θέλουμε καὶ γνώσεις νὰ δῶνουμε στὰ παιδιά, ἀλλὰ θέλουμε καὶ ἥθος. Ἄν δὲν ὑπάρχει ἥθος, δυστυχῶς στὸ δημόσιο σχολεῖο εἶναι δεμένα τὰ χέρια τῶν δασκάλων καὶ καθηγητῶν καὶ πᾶνε μὲ τὸν αὐτόματο πύλοτο. Ἐμεῖς δὲα τροχοδρομοῦμε, γιὰτὶ θέλουμε νὰ βγάλουμε σωστὸς νέους, σωστὲς προσωπικότητες ποὺ ἔχει ἀνάγκη ὁ πόπος».

ξος, ἀλλὰ καὶ ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ καὶ ἡ Προτεσταντικὴ καὶ ἡ Ἀγγλικανικὴ καὶ ὅποια δὴλη!

Μέχρι γχὲς γνωρίζαμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μία, ἡ Ὁρθόδοξος, ἐκ τῆς ὁποίας ἀποσχίσθηκε ἡ Ρώμη, ἐξ αὐτῆς δὲ προήλθαν οἱ Παλαῖο-καθολικοὶ, οἱ Ἀγγλικοὶ καὶ οἱ Προτεστάντες. Μέχρι γχὲς ὅλες αὐτὲς οἱ ἀποτιμῆσεις, τὰ κομμάτια καὶ τὰ «ἀποκόμματα», ὀνομαζόνταν «Χριστιανικὲς Ὁμολογίες». Ἀπὸ σήμερα, δυστυχῶς, στήν Κρήτη, ἔλαβαν τὸν τίτλο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»! Ἀναγνωρίσθηκαν ὡς «Ἐκκλησίες»!

Ναί, στήν Κρήτη γιὰ πρώτη φορά οἱ διάφορες χριστιανικὲς Ὁμολογίες ἐνδύνονται τὸν μανδῦα τῆς ἐκκλησιαστικότητος! Ὑπερίσχυσε δηλ. τὸ περιλψθέν στὸ ἄδρρο δ τοῦ κειμένου τοῦ Σαμπεζῦ: « Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀναγνωρίζῃ τὴν ἱστορικὴν ὑπαρξὶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν μὴ εὐρίσκομένων ἐν κοινωνίᾳ μετ' αὐτῆς».

Μάταια στήν κατὰ μῆνα Μάϊο 2016 προηγηθεῖσα ἐκτακτὴ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας εἶχε ἀποκλεισθεῖ ὁ ὀρος «Ἐκκλησία» γιὰ τίς ἄλλες Ὁμολογιές! Ἡ Κρήτη μᾶς ἀπέριψε! Ἐτοῖ ὁμως ἡ ἀλήθεια πληγώθηκε! Ἡ πλὴν ἐπικράτης! Διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μία, καὶ αὐτὴ εἶναι μόνον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.

Ἡ Μία, Αγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία βεβαίως συγκροτεῖται καὶ ἐμπεριέχει τίς λεγόμενες «Τοπικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες», ἀλλὰ συγκρινῶς εἶναι καὶ παραμένει Μία, Ἐνιαία καὶ Ἀδιαίρετος!

Μετὰ τὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης, δυστυχῶς, ἔχουμε πλέον «πολλές» Ἐκκλησίες! Τὴν Ὁρθόδοξη, τὴν Ρωμαιοκαθολικὴ, τὴν Προτεσταντικὴ, τὴν Ἀγγλικανικὴ καὶ βλέπουμε! Μήπως ἄραγε τὸ Παγκόσμιον Σύμβολο τῶν Ἐκκλησιῶν προηγήθηκε ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων, ἐν Κρήτῃ συσκευπημένων; Εὐνε (;) στοὺς Προτεστάντες! Θὰ ἤδυνῃμην νὰ διερωτηθῶ: Μήπως ἄραγε οἱ Διαμαρτυρόμενοι ὑπάρχουν «ορθόδοξότεροι» ἡμῶν! Μήπως ἄραγε ἐμεῖς μὲν ὀνομαζόμεσταν «Ὁρθόδοξοι», ἀλλὰ οἱ Προτεστάντες ἐβρίναν τὴν ὀρθὴν δόξαν;

Ἄπαγε τῆς βλασφημίας! Αὐτὰ βεβαίως θὰ ἱσχυρίζονται ἀπὸ αὐριο οἱ σπαδοὶ τοῦ Λουθήρου! Ἀλλὰ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΥΣ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ!

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος ἔσπευσε -καὶ πολλὸ σωστὰ- νὰ τόνισε: «Θεολογικὰ, Δογματικὰ καὶ Νομοκανονικὰ ἡ ἀπόδοσις τοῦ τίτλου "Ἐκκλησία" σὲ αἰρετικὲς ἡ σχισματικὲς κοινότητες εἶναι παντελῶς λανθασμένη, γιὰτί μία εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ...Ἐὰν εἶναι ἐκκλησίαι οἱ αἰρέσεις, τότε ποὺ εἶναι ἡ μοναδικὴ καὶ Μία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων; Δὲν μποροῦμε, λοιπόν, νὰ ἀποδεχθῶμε τὴν αἰρετίζουσα αὐτὴ ἐξίσωσι! Ὑπάρχει Μία Ἐκκλησία καὶ κάποιες χριστιανικὲς Ὁμολογιές!

Ὡς ἐκ τούτου ὅσοι ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐμπρός θὰ ἀναγνωρίσουν, θὰ ἀποδεχθῶν καὶ θὰ ἐπαρμόσουν τίς Ἀποφάσεις τῆς Κρήτης ΔΕΝ ΗΜΠΟΡΟΥΝ πλέον νὰ λέγουν: «Εἰς Μίαν..... Ἐκκλησίαν». Οἱ Ἐκκλησίες γι' αὐτοὺς τώρα πᾶ εἶναι περισσότερες! Εἶναι τρεῖς, τέσσερες ...δεκατέσσερες καὶ βάλε!

Ὁ λόγιος καὶ πρὸ πάντων σεμνὸς Ἱεράρχης καὶ Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνος κ. Ἱερεμίας μὲ πολλὰ ἀπλά λόγια ἀναλύει τὴ διαφορά.

Ἡ θύρα, ἡ πόρτα, ἀπὸ τὴν ὁποία περνᾶμε, γιὰ νὰ μποῦμε στήν Ἐκκλησία εἶναι τὸ Βάπτισμα. Ὅλοι ἐμεῖς λοιπὸν ἀνήκουμε στήν Ἐκκλησία, γιὰτί εἰσαίτε βαπτισμένοι ἀπὸ κανονικῶ, ἀπὸ Ὁρθόδοξο ἱερέα, καὶ γεννηθήκαμε χριστιανοὶ, μέλῃ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μς αὐτὴ ἔχρισαν μερικοὶ ἀποκόπηκαν ἀπ' Αὐτήν, γιὰτί ἔκαναν ἄλλο "πιστεύω" καὶ φαντάσθηκαν ἄλλες διδασκαλίες, διαφορετικὲς ἀπ' αὐτὲς ποὺ διατύπωσαν οἱ θεσπισθέντες ἅγιοι πατέρες. Αὐτοὶ εἶναι οἱ Παπικοὶ πρῶτα καὶ οἱ Προτεστάντες ἔπειτα» (Κυριακάτικο Κήρυγμα, Ἐγκύκλιος τῆς 28ης Αὐγούστου 2016).

4. Ἀς ἔλθωμεν εἰς τὰ ἐν Συνόδῳ τῆς Κρήτης ἀποφασισθέντα.

Στὸ κεφάλαιο «Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» πολλὸ ὀρθῶς στήν παράγρ. 4 ὑπάρχει ἡ διατύπωση: «...ἡ Ὁρθόδοξος συμμετοχὴ εἰς τὴν κίνησιν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν ἐν τῇ Μᾷ, Αγίᾳ, Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ οὐδὼς τυγχάνει ξένη πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας...». Συμφωνοῦμε ἀπολύτως μὲ τὴν ὁρολογία «μετὰ τῶν ἄλλων χριστιανῶν».

Διαφωνοῦμε ὁμως κάθετα μὲ τὴ διατύπωση, ἡ ὁποία ὑπάρχει στήν παράγρ. 6, ἥτοι: «Παρά τούτα, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποδέχεται τὴν ἱστορικὴν ὀνομασίαν τῶν μὴ εὐρίσκομένων ἐν κοινωνίᾳ μετ' αὐτῆς ἄλλων ἐτεροδόξων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν...». Ἡ χρῆσις τοῦ ὀρου «ἱστορικὴ ὀνομασία» χρησιμοποιεῖται μόνον καὶ μόνον, γιὰ νὰ ἐπιφέρει σύγχυσι! Βαρύτητα ἐδῶ ἔχει ἡ ὀνομασία, δηλ. ἡ ἀπόδοσις τοῦ ὀνόματος ἢ τίτλου ἡ χαρακτηρισμοῦ καὶ ὄχι ἡ λέξη «ἱστορικὴ». Σὲ ὀνομαζῶ καὶ σὲ ἀποδεχόμεν ὡς «Ἐκκλησίαν» γιὰ λόγουςἱστορικοῦ! Διερωτῶμεθα τί ἄραγε νὰ εἶναι ἡ διατύπωσις αὐτῇ: Ἀρελῆς ἢ βασιλευδής; Ὅπισωδῆποτε ἐμεῖς οἱ ἐλδοχιστοὶ ΔΕΝ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΘΑ! Τὴν ἀπορρίπτουμε ἀσυζητήτῃ.

Ἡ ἐκκληματικῇ, (φανερωτικῇ), αὐτὴ διατύπωση ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρακατὸ στὸ Συνωδικὸ ἐγγράφο. Ἐτοῖ, λοιπόν, στήν παράγρ. 16 συναντᾶμε τὴν πρότασι: «Ὁ Π.Σ.Ε. εἶναι ἐν συγκεκριητῇμένον διαχριστιανικὸν σῶμα, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τοῦτο δὲν συμπεριλαμβάνει ἀπάσας τίς ἐτεροδόξους Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας καὶ Ὁμολογιὰς». Ποῦ πᾶει, λοιπόν, ἐκεῖνο τὸ «Εἰς Μίαν Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν», τὸ ὁποῖον ὁμολογοῦμε στὸ Σύμβολο τῆς Πίστews; Πῶς συμβιβάζεται ἡ διατύπωσις αὐτὴ μὲ τὰ διαλαμβανόμενα -πολὺ ὀρθῶς ἄλλωστε- στήν 18α παράγραφο τοῦ ὡς ἄνω ἱστορικὸ θεολογικοῦ κειμένου: «Ἡτοι Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.....οὐδὼς ἀποδέχεται τὴν ἰδεάν τῆς "ἰσότητος τῶν Ὁμολογιῶν" καὶ οὐδὼς δύναται νὰ δεχθῇ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ὡς τινα διομολογιακὴν προσορμὴν».

Ἐπικροτοῦμε βεβαίως τὴ διατύπωση αὐτῇ, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἰσότης μετὰ τῶν χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν. Παρὰ ταῦτα ἄς μᾶς ἐπιπρῆνουν οἱ Ἅγιοι καὶ Σοφοὶ Παράγοντες τῆς Μεγάλῃς Συνόδου νὰ ποῦμε μὲ ταπεινότητα, ὅτι αὐτὸ, ποὺ δὲν ἀποδέχεται ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία σήμερα, μετὰ βεβασιότητος θὰ τὸ ἀποδεχθεῖ καὶ θὰ τὸ ὁμολογήσῃ ἡ ἐπόμηνε ἡ μεθεπομένη γενεὰ τῶν Ὁρθοδόξων, καθ' ὅσον οἱ ἐκπαιστές περὶ τὴν πίστιν συντελούνται συνήθως ἐν τῇν μεθόδο τοῦ σαλαμοῦ! Ἐφ' ὅσον σήμερα ἀποδύσαμε τὸ ὄνομα -ἱστορικὴ ὀνομασία!!!!- καὶ τὸν χαρακτηρισμὸ «Ἐκκλησία» στίς διάφορες χριστιανικὲς Ὁμολογιές, μία ἀπὸ τίς ἐπερχόμενες γενεές θὰ «θιωδύσῃ» τὸ λάδος! Δὰ ἀποδεχθεῖ καὶ τὴν ἰσότητά τῶν Ὁμολογιῶν! Ἡ παγκοσμιοποίηση καὶ ἡ Οἰκουμένηκὴ Κίνησις θὰ τὸ ἐπιβάλε! Ἄλλωστε οἱ Οἰκουμηνιστὲς αὐξάνονται καὶ πληθύνονται!

Ἡ ἐπίκλησις καὶ ἡ ἀναφορά τῆς Συνόδου στήν διατύπωση τοῦ Τοροπὸ, ἥτοι στήν πρότασι «Ἡ Ἐκκλησία, αἱ Ἐκκλησίαι καὶ τὸ Παγκόσμιον Σύμβολον Ἐκκλησιῶν», τὴν ὁποίαν ἐπιπρὸτεῖ, ἀποδέχεται καὶ θαυμάζει ἐν τῇ Κρήτῃ συνελθούσα Σύνοδος οὐδὼς μᾶς πείθει! Διότι ἡ διακρίσις «Ἐκκλησία» καὶ «Ἐκκλησίαι» τοῦ Τοροπὸ κατὰ τὸ ἐτος 1990 ἔπαυσε πλέον νὰ ὑφίσταται μετὰ τίς Ἀποφάσεις τῆς Κρήτης. Ἐκεῖ κάτω στὸ Κολυμπίρι ἐγίνε ἀποδεκτὴ μία ἰσοσκελιὰ τῶν μεγεθῶν, ἥτοι τὸ «Ἐκκλησία» ἐγίνε πᾶ «Ἐκκλησίαι»! Σεβασμιώτατε Γέροντα Ἅγιε Περιγύμου κ. Ἰωάννη Ἀκαδημαϊκὸς ἤρσανται καὶ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διετελέσατε! Ζεῖς δὲν διεκρίνατε τὴν διαφορά;

Τέλος καὶ στήν 21η παράγραφο τῆς Συνωδικῆς ἀποφάσεως ὑπάρχει μία ἀνορθόδοξος διατύπωσις: «...Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διατηρεῖ ἐπιφυλάξεις διὰ κεφαλαιώδη ζητήματα πίστεως καὶ τάξεως, διότι αἱ μὴ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι καὶ Ὁμολογιαὶ παρεξέκλιναν ἐκ τῆς ἀληθοῦς πίστεως τῆς μᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας».

Θαυμάζουμε καὶ ἀπορροῦμε συγχρόνως. Πῶς μέσα σὲ δύο μόλις γραμμεὶς ἐνὸς συνοδικοῦ κειμένου μπορεῖ νὰ ὑπάρχει τόση ἀντίφασις; Εἶναι ἀσύμβατα τὰ παρακάτω μεγέθη:

- Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία» καὶ
- Αἱ μὴ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι» καὶ
- Τῆς μᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας».

Τέλος ἡ Σύνοδος τῆς Κρήτης - ἀκουσίως βεβαίαι- ἀλλὰ

ὉΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΕΛΕΓΑΝΤΗ

Περί Κολυμβαρίας τὸ ἀνάγνωσμα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Πῶς τόσο ζαφνικά, τόσο ἀνετα καὶ ἀδιαρμάρητα ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος κόπηκε σέ τρία κομμάτια;

α. Προκαθήμενος

β. 24 Μητροπολίτες πού ἔχαιν τὸ δικαίωμα νὰ παραστοῦν στὴν «Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδο» χωρὶς ψῆφο καὶ

γ. Οἱ ὑπόλοιποι, πού δὲν τοὺς ἐπιτρέπαι νὰ ἔχουν **οὔτε παράσταση, οὔτε φωνή, οὔτε ψῆφο**. Καὶ αὐτοὶ ἴπαν **μεθοδευμένο** ἀπὸ τὸν κανονισμό τῆς Συνόδου γιὰ ὅλες τῆς ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες. Ὅταν ὅμως ἀρχίσαν οἱ ἐργασίες τῆς Συνόδου τὸν Κολυμπάριο καὶ ἐγκλωβίστηκαν οἱ προκαθήμενοι μὲ διαφόρους τρόπους καὶ ψήφισαν ὅλα ὅσα ἦταν **προποφασισμένα**, τότε **υποχρέωσαν** τοὺς εἰκοσι τέσσερις Μητροπολίτες νὰ **συνοποφωρίσων**. Κομμένο τὸ σῶμα τῶν Ἱεραρχῶν στὰ δύο **24+56**, χυρὴς δηλαδὴ **συνοδικότητα** ἔπescαν στὶς προκατασκευασμένες πανίδες».

«Ἐλίκως ἡ Ἁγία Ὀρθόδοξα μας κόπηκε πρωτοφανῶς σέ τέσσερα εἶδη Ἐπισκοπῶν

α. **Οικουμενικὴ Πατριάρχης**, ὁ πρῶτος τῶν πρῶτων τῶν Προκαθημένων

β. Οἱ **Προκαθήμενοι**, μὲ ὑποβιβασμένους τοὺς Πατριάρχες Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱερουσολύμων

γ. Οἱ **Μητροπολίτες** πού συμμετέσχον στῇ Σύνοδο **χωρὶς ψῆφο**

δ. Οἱ **Μητροπολίτες** πού **δὲν συμμετείχαν**.

Τόσιν ἀνατρητὴ πού ἐξαίρετικὸν Συνδικοῦ μας συστήματα οὔτε οἱ Τοῦρκοι οὔτε οἱ Παπτικοὶ οὔτε ἄλλοι κατακτητὲς τὸ εἶχαν ἐπινοήσει. Καὶ φυσικὰ ἀφοῦ ἀδιαρμάρητα πῆγαμε, ὅσοι πῆγαμε στῇ «Σύνοδο» τὸν Κολυμπάριον, κομματοπηγε ἀκόμα περισσοτέρῃ ἡ Ἁγία Ὀρθόδοξία μας. Διότι οἱ τέσσερις Ἐκκλησίες **Ἀντοχείας, Ρωσίας, Γεωργίας καὶ Βουλγαρίας** κράτησαν **ἀνόθευτο καὶ ἀκέραιο**, τὸ συνδικοὶ σύστημα τῶν Ἁγίων Ἀποστολικῶν Συνόδων καὶ τῶν **ἐπτά ἢ ἐννέα Οἰκουμενικῶν**».

«Νά ὅμως τώρα ἡ νέα Ἐποχὴ καταφέρει ὃ,πὶ δὲν κατάφεραν οἱ παραδοσιακοὶ ἐχθροὶ τῆς Ἡ μία ὁμάδα ἀρχιερέων ἐνάντια στὴν ἄλλη, ἕνας προκαθήμενος κατευθυνόμενος ἀπὸ τὸν πρῶτον τῶν πρῶτων. Νά πῶς περνάει ἡ Νέα Ἐποχὴ μέσα στὸν χώρο τῆς Ἐκκλησίας μας ὃ,πὶ θέλει. **Διαλυομένη τῆς θεοδόξης συνοδικότητος**, ἀποσπύρεται ἡ **Θεία Χάρις**, μὲ ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὸ ἐνα κακὸ νὰ μεταπίπτουν στὸ ἄλλο, ὅπως στὸν παπισμὸ καὶ στὸν προτεσταντισμὸ».

«Εἶναι μοναδικὴ εὐκαιρία ἐπίσης νὰ ἀνασκευάσετε ὅλες ἐκείνες τῆς ἀναφορῆς πρὸς βρισκόνται μέσα στὰ κείμενα τῆς «Μεγάλῃς καὶ Ἁγίας Συνόδου», πού διατρέφουν τὴν ὀρθόδοξ ὑπαίκοιουσα καὶ θεοπεμπτὴ διδασκαλία περὶ τοῦ Συστήματος διακρίσεως τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας μας, τὰ περὶ Γάμου καὶ περὶ Νηστείας».

«Οὐσιώδεις εἰδοποιήσεις διαφωρὰ τῆς Συνόδου τὸν Κολυμπάριον βρίσκειται στὴν πρόσκληση **Παρατηρήτῶν** πού ἀπῆλθυνε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖο πρὸς τῆς **ἄλλες ἐκκλησίας, παπικῶν, προτεσταντῶν, κοπτικῶν** καὶ ὁλων τῶν **αἰρετικῶν** πού μετέχουν στὸ ΠΣΕ. Σὲ καμιά ἀπὸ τῆς **Ἀποστολικῆς ἢ Οἰκουμενικῆς Συνόδου**ς δὲν **παρευρίσκονταν** οἱ **αἰρετικοὶ**. Στους **αἰρετικούς** παρατηρητὲς ἐμμέαςς πῆλιν σαφῶς **ἀναγνωρίστικε ἡ ἐκκλησιαστικότητα**. Τοῦτο τὸ καινοφανές ἀκύρωσε τὴν ἐκκλησιαστικότητα τῆς Συνόδου καὶ τὴ μετέτρεψε σὲ ἐνα κοσμικὸ συνέδριον, δικτην Βατικανείου Συνόδου σὸ 1963-1965. Ο ὃ δὲ τηλεοπτικὸς φακὸς ἐπιβεβαίωσε παγκοσμίως τὴν πλσστή ἐνότητα ὁλων τῶν χριστιανῶν».

«Στὴν 23^η παράγραφοι πού κείμενον γραφεται ἐπὶ λέξει **ἀποκλείεται πᾶσα πρᾶξις προσηλυτισμοῦ**, οὐνίας ἢ ἄλλης προκλητικῆς ἐνεργείας ὁμολογιακοῦ ἀνταγωνισμοῦ».

Ἱεράρχαι στηρίζουν εὐσεβεῖς πολιτικούς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

εὐχεται μαζί μὲ τοὺς Χριστιανούς, μὲ ὁλους ὁσους ἔρχονται στὴν ἐκκλησία τόσο τίς Κυριακὲς ὅσο καὶ ἰδιαίτερα στὴν Σαρακοστή», εἶπε ὁ Μητροπολίτης Βελιμπρουν.

Μὲ τὴ σειρά του ὁ Igor Dodon εἶπε: «Πιστεύω ὅπὶ Ἡ Ὀρθόδοξὴ Ἐκκλησία μας εἶναι τὸ θεμελιῶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Μολδαβίας. Πρέπει νὰ κάνουμε ὃ,τι εἶναι δυνατόν, γιὰ νὰ

Ο Μητροπολίτης πάλιν τὸν Igor Dodon, διὰ νὰ ὁμιλήσῃ.

κρατήσουμε τὴν Ὀρθόδοξὴ πίστιν μας καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψουμε νέες, ξένες ἀξίες νὰ ἐνσωματωθοῦν ἐδῶ στὴν Μολδαβίαν».

Ο Μητροπολίτης ἀναφέρθηκε στὴ συνέχεια στὸ θέμα τῶν σεξουαλικῶν μειονοτήτων, δείχνοντας ὅτι στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου καὶ ἰδιαίτερα κατὰ τὰ τελευταία χρόνια ἡ Ὀρθόδοξὴ Ἐκκλησία ἐναντιώθηκε στὴν ψήφισα τοῦ νόμου πού θεσπίζει

Τέσσερις ἑπτάκοι τῆς Μολδαβίας ἔδωσαν συνέντευξιν Τύπου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξαν τὸν εὐσεβῆ πολιτικὸν Igor Dodon.

τὴν ἰσότητα τῶν σεξουαλικῶν μειονοτήτων, ὁ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουν ἐνα μικρὸ ποσοστὸ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μολδαβίας, ἐνῶ ἡ Ὀρθόδοξὴ Ἐκκλησία καὶ οἱ Χριστιανοί, ἀντιπροσωπεύουν τὸ 98% τῆς κοινωνίας, σύμφωνα μὲ ἔρευνα.

Μία ὁμάδα ἱερέων, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἐπίσκοπο Balti καὶ Falesti Markel προτρέπει τοὺς πολίτες νὰ ψηφίσουν στὶς ἐπανάληπτικὲς ἐκλογὲς τὸν Igor Dodon. Σύμφωνα μὲ αὐτοὺς, ὁ ὑποψήφιος τῶν Σοσιαλιστῶν ὑποστηρίζει τὴν Ὀρθόδοξὴ Ἐκκλησίαν, σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν Maia Sandu, ἡ ὁποία θὰ πολέμησει ἐναντίον του. Οἱ ἱερεῖς ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Sandu ὑποστηρίζει ἀπὸ τοὺς ὁμοφυλοφίλους στὴ χώρα. «Δὲν μποροῦμε νὰ ψηφίσουμε καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ὑποδείξουμε στὴν ψηφοφορία μία ὑποψήφιο, ἡ ὁποία εἶναι ἀνοήτῃ ἐχθρική πρὸς τὴν ἐκκλησία. Αὐτὴ ἡ γυναικα ἀποτελεῖ κίνδυνον γιὰ τὴν χριστιανικὴ κοινωνία μας, ἐπειδὴ ὁ μόνον μία φορά ἐξέφρασε τὴν ἐπιθετικότητα καὶ τὴν ἐριστικὴ ἀδialαξία τῆς. «Αὐτὴ ἀφαίρεσε τῆς εἰκόνας ἀπὸ τὰ σχολεῖα», δήλωσε ὁ ἐπίσκοπος τῆς Balti καὶ Falesti Markel. Ἀρκετοὶ ἱερεῖς κάνουν κριτικὴ στὴν Maia γιὰ τὴ στάση τῆς στὴν Ἐκκλησίαν καὶ τῆς Χριστιανικῆς ἀξείας. Δὲν ἔχω ἀκούσει νὰ ἐκφωρῆσι τὴν ἀνυστία τῆς γιὰ τοὺς μαθητὲς, γιὰ τὰ παιδιά, γιὰ τὴν ψυχολογική, ἠθική καὶ Χριστιανικὴ ἀγωγή. Ἀντίθετα, ἐγκατέλειψε τὸ σχολεῖο στὰ χέρια τῶν σεξουαλικῶν μειονοτήτων μέσα ἀπὸ τὸ βιβλίο σεξουαλικῆς διαπαιδαγύγης, ὥστε τὰ παιδιά νὰ ἐκπαιδεύωνται στὴν ἀνογὴ τῆς худай-ας καὶ σκοτεινῆς ἀμαρτίας» εἶπε ὁ Ἀρχιερατικός τοῦ νομοῦ Sangerei, Roman Pintiliu.

Δηλαδὴ ἡ **ὀρθόδοξὴ διδαχὴ** τοῦ **χριστιανικοῦ λόγου ἀπαγορεύεται** στὸ ΠΣΕ. Αὐτὸ δὲν ἀναίρει τὴ ρήση τοῦ Κυρίου «πορευθέντες μὴ θητεύετε»; Εἶναι πάλιν ἡ ἀκνησία ὡς πρὸς τὸν εὐαγγελισμό τὸν ἐτεροδόξων ἀπὸ τοὺς Ὀρθόδοξους. Θεσμικὰ ἡ 23^η παράγραφος **ἀπαγορεύει τὸν εὐαγγελισμό**, ἀφοῦ ἐστὶ καὶ ἄλλως οἱ μὴ Ὀρθόδοξοι ἔχουν ἀποβλέπὲ τὴ ζέση καὶ τὴ φλόγα τῆς μετὰδοσης τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ. Ἐτεῖα ἀναγκάζονται οἱ ὀρθόδοξοι ἱερῶμένοι ἢ θεολόγοι πού μετέχουν στοὺς «Θεολογικοὺς διαλόγους» ἢ νὰ σωποῦν τὰ νὰ συνυποπάρουν κείμενα διφορούμενα ἢ ἀπλῶς νὰ ἀπολαμβάνουν τὰ πλοῖσια ἀγαθὰ τῆς ξενοδοχειακῆς φιλοξενίας καὶ κοσμικῆς ἀνατολογίας.

Στὴν 22^η παράγραφο γράφεται ἡ «Ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία θεωρεῖ **καταδικαστέαν πᾶσαν δίστασιν πρὸς τῆς Ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας** **ὑπὸ ἀτόμων ἢ ὁμάδων ἐπὶ προφάσει τηρήσεως ἢ ὀθδεν προαποφάσεως τῆς γνησίας Ὀρθοδοξίας**». Ὡστε πρέπει νὰ **φιμωθῇ** κάθε ἀντίδρωσιν στὴν τακτικὴ ἐπανεγγελισμό τῶν αἰρετικῶν πού ΠΣΕ; Ἐτεῖα ἔκαναν οἱ Πατέρες στὴν ἐποχὴ τῶς Χρυσόστομος, Βασίλειος καὶ ἄλλοι;»

«Μὲ τὸ τελικὸ αὐτὸ κείμενο ἀντικειμενικὰ ἀναγνωσκόμενο ἀπὸ οἰονδήποτε ἀπρόκατᾶλπτον περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀναγνώστη, γίνεται κατανοητὸ ὅτι κάθε εἰσαχθεῖσα ὀρθόδοξὴ Ἐκκλησία στους χριστιανικοὺς διαλόγους καὶ στὸ ΠΣΕ θὰ πρέπει βάσει τοῦ κανονισμοῦ πού ἔχει ἐγκριθεῖ νὰ σέβεται τοὺς κανονισμοὺς καὶ νὰ **υποκαίσει** σὲ ὃ,πὶ ἀκριβῶς δὲ ἀνασπαράσσεται ἀπὸ ὅλα τὰ **ἰσότητα μὴ ὀρθόδοξα μέλη**. Ἄν ὅμως τὸ ἔκαναν αὐτοὶ οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι δὲν θὰ ὑπῆρχε σήμερα **ὀρθόδοξὴ διδαχὴ, ὀρθόδοξα δόγματα, ὀρθόδοξὴ λατρεία, ὀρθόδοξὴ ζωὴ**. Τὸ τελικὸ αὐτὸ κείμενο ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ **καταλυθῇ ἡ μοναδικὴ σὲ αὐτὰ ὀρθόδοξὴ ἀλήθεια** καὶ **ζωὴ** καὶ τὰ πάντα νὰ **ἀναμειχθοῦν οἰκουμενιστικὰ**.

Ἐφ' ὅσον ὅμως στὸ ΠΣΕ ὑπάρχει πανταπρεμῶς ἰδεολογία καὶ ἀπόψεις καὶ «ἀληθειών» πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ξεχωρισθεῖ τὸ γνήσιον ἀπὸ τὸ μὴ γνήσιον, τὸ καθαρὸ ἀπὸ τὸ ἀκαθάρ-το, τὸ ὀρθόδοξο ἀπὸ τὸ αἰρετικὸ, τὸ χριστιανικὸ ἀπὸ τὸ φιλο-σοφικὸ, τὸ ἰδεολογικὸ ἀπὸ τὸ μαρτυρικὸ φρόνημα;»

«Ἀρχικά ὑπερτινόντοσιν τὸν θεσμὸν τῆς ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ κατόπιν ἐμμεση τροποποίησή τους, εἶναι τὸ πρό-γραμμα τῆς **Νέας Ἐποχῆς**. Μὲ αὐτὴ τὴ **δύλωσασί** τῆς **Νέας Ἐποχῆς** ἐκφράζεται ἡ **μεταπειρατικὴ Θεολογία** καὶ νέα πα-ράδοση, προτεινόμενος ἐκσυγχρονισμὸ καὶ **μετάλλαξη** στὰ πι-στώδεις τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλα τὰ παλαιὰ ἐνὰ ἄριστα ἄλλα **παρωχημένα** καὶ **ἀκατάλληλα** γιὰ τὸ **σύγχρονο ἄνθρωπον**».

«Μὴ ἀνοίξουμε διάπλστα τῆς πύλες τῶν ταπεινῶν, ἄλλα σφρῖντων ἀπὸ τὴν δικαίᾳ Χάρτι τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίῶν μας, στοὺς διάφορους ἀκριβοτήτων πεισμούς **προπατοδίσχημους** **λίκους**, πού ξεριζώνωνται ἀπὸ ἐκεῖ πού δὲν περικέμεναι. Οὔτε σπιθαμὴ πνευματικοῦ χώρου στὸ ΠΣΕ καὶ στοὺς «θεολογι-κοὺς διαλόγους».

«Οἱ Πολιτικοὶ μας **ἄρχοντες ζεπουλάνε, ἐκποιοῦν δημό-σιο καὶ ἰδιωτικὸ πλοῦτον τῆς Χώρας** μας καὶ ἐτοιμάζονται μὲ τὴν **ἀναθεώρηση** τοῦ **Ἑλληνικοῦ Συντάγματος** νὰ ἀκυρώ-σουν καὶ ἐκποίσουν καὶ ὁλους τοὺς **πνευματικούς** **θεσους** τῆς **πατρίδος** μας καὶ πού **ἐθνους** μας. Μὲ τὴν προτει-νόμενη ἀναθεώρηση ἀπειλοῦνται καὶ ὁλα τὰ πεινγρά ἔστω δι-καίωματα καὶ οἱ ἐναπομείναντες ἐλαχίστες ἐλευθερίες τῶν πολ-ιτῶν μας. Γιατὶ καὶ ἡ μητέρα Ὀρθόδοξὴ Ἐκκλησία μας μὲ τὴν ὑπογραφή σας νὰ ἐκθέσει ὁλους μας στοὺς «ἐχάτους» κιν-δύνους γιὰ τὴ σωτηρία μας; Ἡ Σύνοδος τοῦ Κολυμπάριου τε-λικὰ ζήτηρε τῆς **υπογραφῆς** ὁλων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχι-ερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

«Μὲ τὴν Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ ἐπιβεβαιώσετε τὴν **πνευματικὴ** μας **υποδουλοσύνη** στους **ταγούς** τῆς **Νέας Ἐποχῆς**; Ἡ θὰ μὰς γλυτώσετε ἀπ' αὐτοὺς;»

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁμίλιας πού ἐξαίρετον πνευματικὸ πατρός Ἀρχιμ. Σαράντη Σαράντου, ἔκανα κάποιες σκέψεις καὶ τὸ μυαλό μου ταξίδεψε στὸ παρελθόν. Θυμῆθηκα τὰ λόγια τοῦ Πατροκοσμά **«Οἱ κληρικοὶ θὰ γίνουν οἱ χειρότεροι καὶ ἀσε-βέστεροι τῶν ὁλων»**, τὰ λόγια δαίου Νεῖλου τοῦ Μυροβλήτη **«ἡ ἀγάπη τὸ ἐκλείπει, οἱ δὲ Ποιμένες τῶν Χριστιανῶν Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς θὰ εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, ἄνδρες κε-νόδοξοι, παντελῶς μὴ γνωρίζοντες τὴν δεξιὰν ὁδὸν ἀπὸ τὴν ἀσπιδέραν»**, «διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς μείστης ἀμαρτίας καὶ ἀσελγείας οἱ ἄνθρωποι θέλουν **στερηθεῖν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος** ὅπου ἔλαβαν εἰς τὸ Ἅγιον Βάπτισμα καθῶς καὶ τὴν **τύμην** καὶ τὸν **ἐλεγχὸ τῆς συνειδήσεως**». Ἦρθε στὸ μυα-λό μου ἡ ρήση τοῦ Ἁγίου Ἰππολύτου: «Οἱ **ποιμένες** τῶς **Λύ-κου** γενήσονται. Οἱ **ἱερεῖς** τὸ **ψεύδος** ἀσπάζονται. Οἱ **μοναχοὶ** τὰ τὸ **κόσμον** ποθῶσιν...».

Καὶ τοῦ **Ἀββᾶ Μωϋσῆος**: «...Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις... θέ-λουν προχερῆσαι **πᾶσι** **ἡγούμενοι** καὶ ποιμένες ἄνδρες **ἀδόκι-μοι ἀρετῆς, ἀπιστοὶ**... μὴ διακρίνοντες τὴν δεξιὰν ὁδὸν ἐκ τῆς ἁριστερᾶς, **ἀμελεῖς, φιλομέμνητοι, τὰ πρωτεία μὲ δῶρα ἀρπάζοντες**, **μὴ γνωρίζοντες** **κατηγεῖν καὶ νοουτεῖν** τὸ **ποιεῖν**... **ἐκ τῆς τοιαυτῆς δὲ ἀμελείας καὶ καταπονή-σεως τῶν ποιμένων ἀπολύνονται οἱ ἀδελφοί**...». Καὶ ἡ συγ-κλονιστικὴ προδρόση τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου: «Ἄν ἀκούσεις ὅπὶ, **ἐπίσκοποι** στρέφονται **ἐναντίον ἐπισκόπων, καὶ κληρικοὶ ἐναντίον κληρικῶν**, καὶ λαοὶ ἐναντίον λαῶν, καὶ φτάνουν μέ-χρι νὰ χυθεῖ αἷμα, νὰ μὴ ταραχθεῖς. Διότι κάτι τέτοιο εἶναι ἥδη γραμμένο».

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὀθδεν **σύγχρονοι ἱεράρχες, οἱ νεωτεριστές, οἱ «προδοεπτικοὶ** **μεταπατερικοὶ, νεοπατερικοὶ**, ὁ ὁποῖοι **μολύνουν** τὸ **πιστὸ** λαὸ μὲ τίς οὐρανολημτικὰς **βλασφημίας** κατὰ τὸν Ἁγίου Πνεύματος ἀπεδείχθησαν πολὺ χειρότεροι καὶ ἀπὸ ἐκείνους πού υπέγραψαν τὴν ψευδὴνωση τῆς Φε-ρράρας Φλωρεντίας τὸ 1439. Ἐκεῖ ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγε-νικός ἀνεβίβη ὁ θεμριότερος καὶ στερεότερος **υπέρμαχος τῆς Ὀρθοδοξίας**, ἀρνούμενος νὰ ὑπογράμει τὸν ὄρο τῆς ψευ-δωνέσεως, ἐστὶ πού ὄταν ὁ πάπας Εὐγένιος δ' ἡ πληροφορή-θηκε τὴν ἀπόφασί του εἶπε: «Μάρκος οὐχ υπέγραψε, λοιπὸν ἐποίησασιν ὀυδέν».

Πρὸ τῶν ἀνθενωτικῶν ἀντιδράσεων τοῦ πιστοῦ λαοῦ, οἱ ἀρχιερεῖς πού εἶχαν υπογράμει δῆλων μετανοήσαντες. Ἐτεῖα, ἀπαντοῦσαν ὅτι «εἰπαράκαμε (= πωλήσαμε) τὴν πίστιν ἡμῶν, ἀντληλάσαμε τὴν ἀσεβεία τὴν εὐσεβείαν (= ἀνταλλάξαμε μὲ τὸν ἀσεβῆ παπισμὸ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν), προδόντες τὴν καθαρὰν θυσίαν ἀζύμῃτα γενόμενον. -καὶ διαπὶ υπέγραφετε; -φοβούμε-νοι τοὺς Φράγκους, - ἡ δεξιὰ αὐτὴ υπέγραψε, κοπήτω, ἡ γλῶττια ὁμολόγησεν, ἐκρίθησιν».

Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχαν καὶ λίγο φιλότι-

Ἡ συνταγὴ διὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τὸν Εὐγένιο Βουλγάρη, γιὰ τὸν ὁποῖον ἐκφωράζεται μὲ θαυμασμό, ὅπως μὰς ἔχει κάμει γνωστὸ σὲ σημαντικὸ δημοσιεύμα τοῦ πρὸ ἔτων ὁ ἐκλεκτὸς συνάδελφος, Κα-θηγητὴς τοῦ Α.Π.Θ., κ. Ἀθαν. Ε. Καραθανάσης.

Ὁ Φαλλμεράδερ ἀναφέρειται καὶ στὴ σχέση τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ μὲ τὴν Ὀρθοδοξία καὶ γράφει τὰ ἐξῆς: «Ἀπ' ἔξω, ἄς τὸ θυμονῶται αὐτὸ στὴν Εὐρώπῃ, ὅλες οἱ ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους, πού εἶναι ταυτόσημο μὲ τὸ ἀνατολικὸ ὀρθόδοξο δόγμα, εἶναι μάταιη προσπάθεια. Ὁ **κίνδυνος** **μπορεῖ νὰ εἶναι μόνο εὐατερικός...**». Ὅλα τὰ ἰδεολογικὰ κατασκευασμάτα τῆς Εὐρώπης τοῦ Διαφωτι-σμοῦ γνωρίζουν καλὰ τὴν ἀδιαιρέτη, ἀλλὰ καὶ ἀσύνχρητη, ἐνωσὴ διὰ τὸν ἁγίων Πατέρων μας τοῦ Ἑλληνισμοῦ μὲ τὴν Ὀρθοδοξία. Ἐγχεῖται πᾶς συνειδητὴ στὶς Πολιτικο-κοινωνικὲς ἰδεολογίες, πού μὰς κληροδοτήσετ ἡ Εὐρώπη (Μὴ ξεχνάμεν: καὶ ὁ Μαρξισμὸς δυτικὴ προέλευση ἔχει), ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἡ **ζωπικὴ δύναμις** τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅπως ἔχει ἀποδείξει ἡ ἱστορία, καὶ ὅτι εἶναι ἀδύνατον «ἀπ' ἔξω» νὰ πλῆγῃ ὁ Ἑλληνισμός μετὲ τὴν διάλυσιν τῆς ἐνωσῆς τους. Βέβαια πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση δὲν κι-νῶνται μόνο οἱ αὐτοκατακατάρτιζομενοι ὡς «ἁθεοὶ», ἀλλὰ καὶ οἱ διακηρύσσοντες τὴν χριστιανικότητα τους (κυρίως παπικοί), πού ὅμως οὐδεμία σχέση ἔχουν μὲ τὴν Ὀρ-θοδοξία τῶν Ἁγίων μας.

Ἡ πολεμικὴ δὲ κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐκ τῶν ἔσω μάλιστα, **θεωρεῖται ἀναγκαία ἀπὸ τοὺς πολεμεινούς**, διότι ἡ **Πίστις** μας **συνδέεται ἅμεσα μὲ τὴν γλῶσσα** καὶ τὴν **ἱστο-ρία** μας. Γι' αὐτὸ κάθε ἀντορροδόξῃ κίνησιν δὲν μπορεῖ νὰ **παρωβλήσῃ** τὴν **γλῶσσα** μας, ἀλλὰ καὶ τὴν **ἱστορικὴ** **μας συνειδητὴ** καὶ **συνέχεια**. Ἡ ἀλλοίωσις, συνενταῖς, τῶν **τρίων** αὐτῶν **μεγεθῶν**, μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο, ἐξυ-πηρετεῖ τοὺς **ἐθνολόγους** **στόχους** τῶν **πάσης φύσεως ἐθνοσποδομητῶν** μας.

μο, εἶχαν καὶ τύψεις καὶ ἐλεγχὸ τῆς συνειδήσῆς τους.

Μὰ θὰ μοῦ πείτε τί σχέση ἔχει ἡ Σύνοδος τῆς Φλωρεντίας σχεδόν 800 χρόνια πρὶν πού ἔγινε λόγος τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπέ-λασης πού ἀπειλοῦσε τὴν ἐπιβίωσι τοῦ Βυζαντίου, μὲ τὴν Σύ-νοδο τοῦ Κολυμπάριου; Μὰ καὶ στὶς δύο περιπτώσεις τὸ ζη-τούμενο ἦταν καὶ εἶναι νὰ ὑποταχθεῖ ἡ **Μία Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, δηλαδὴ ἡ Ὀρθόδοξη στὴν Πα-νείρεση τοῦ Παπισμοῦ τότε, στὴν Πανθρησκεία ἢ Συγ-κριστηκὸ Οἰκουμενισμό** **ὑπὸ τὴν παντόφλα τοῦ Πάπα** **σήμερα**.

Ὁ Πάπας Εὐγένιος τότε παράχθηκε καὶ ἀπογοητεῦτηκε, ἐπειδὴ ἕνας ἀπὸ τοὺς συμμετέχοντες ὁ Ἅγιος Μάρκος «μει-ωπήσα» καὶ δὲν υπέγραψε τὴν Ἐνωση. Ὁ σημερινὸς Πάπας ἂν καὶ γνωρίζῃ ὅπὶ κάποιοι ἱεράρχες **ἐκβίασθησαν**, γιὰ νὰ ὑπο-γράψων, κάποιοι ἄλλοι **συμμετείχαν χωρὶς ψῆφο**, κάποιοι ἄλλοι **δὲν συμμετείχαν** καὶ κάποιοι ἄλλων **πλαστογραφῆ-θη** **ἡ ὑπογραφή** (Μητροπολίτης τῆς Κύπρου), ὁ μόνον δὲν πηλόηθηκε ἀπὸ τὰ σίχησά αὐτὰ, ἀλλὰ ἐξέφρασε τὸν **ἐνθου-σιασμό** καὶ τὴν **ἱκανοποίησιν** γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς Συνόδου-**αἰρετικῆς παρωδίας**. Οἱ τότε Ἀρχιερεῖς, ἐπειδὴ εἶχαν **«τσίπα»**, μετάνοιωσαν ὅταν βρῆκαν μπροστὰ τους τὸ ἀναγκασμένο πλήθος πού ἀπειλοῦσε νὰ τοὺς λιναρώσῃ καὶ εἶπαν: «νὰ μὰς **κοπύτῃ** τὰ **χέρια** καὶ ἡ **γλῶσσα** γιὰ τὸ **ἐγκλη-μα** πού κάναμε»». Οἱ σημερινοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν καθόλου **«τσίπα»** (ίσως κάποιοι τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας νὰ ἔχουν **«τσιτρίνα»** ἀντὶ γιὰ **τσιτρίνα**) οὐ μόνον δὲν ἐνωϊωναν τὸ παρα-μικρὸ ἰχὺος ἐνοχής, ἀλλὰ ἐπέστρεψαν μὲ ἀγριεὲς διαθέσεις ἀπὸ τὸν Κολυμπάρι καὶ ἀπειλοῦν νὲ **διώξῃς** καὶ **μαρτύρια** τοῦ τύ-που τῆς μονῆς **Ἑσφιμμένου**, ὁσους τοὺ

Πρόξενος της Τουρκίας υπὲρ τοῦ Κολυμβαρίου!

Ποία ἡ σκοπιμότης τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Τουρκίας εἰς Θεσσαλονικὴν να ταχθῇ ὑπὲρ τοῦ Κολυμβαρίου κατὰ τὴν συνάντησίν του με τὸν Σεβ. Λαγκαδῆ; Συμφώνως πρὸς ἀνακοινωθέν τῆς ἱ. Μητροπόλεως τῆς 11 Νοεμβρίου 2016:

«Εθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη εἰς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Ληϊτῆς καὶ Ρεντίνης, ὁ Γενικός Προξένος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας στὴν Θεσσαλονικὴ κ. Othman Yalman OKAN, τὸ πρῶτὴ τῆς 11ης Νοεμβρίου 2016. Ο κ. Προξένος ἐγίνε δεκτός ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ, Ληϊτῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννη, καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συναντήσεώς του, συζητήσαν θέματα τῆς τρέχουσας ἐπικαιρότητας καὶ ἀνταλλάχθηκαν ἀποψεις καθὼς ἐπίσης καὶ ἀναερέθησαν στὴν Συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας στὸ μεγάλο κεφάλαιον τῆς Εἰρήνης. Ο κ. Προξένος ἐπέσημανε τὴν θε-

Ὁ Ἀρχ. Ἀθηνῶν συγκαίρει τὸν Πατριάρχην Κων/πόλεως

Παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Γερμανίου ἐπραγματοποιήθη Ἐπιστημονικὴ Ἡμερίδα με τίτλον «Μετὰ τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδο», εἰς τὸ Ἀμφιδέστρον τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἱδρύματος Μελετῶν εἰς τὴν Θεσσαλονικίην. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐξεφράσθη διὰ θερμῶν λόγων διὰ τὸ ἔργον τοῦ Πατριάρχου ἂν καὶ πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἶχε καταγγεῖλαι ἐνεργεῖας ὑπονομεύσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὡς ἐπληροφορηθέντες ἀπὸ ἐπίσημον δελτίον τύπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 10ης Νοεμβρίου 2016:

«...Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος στὸν χαίρεσμά του ἀναερέθηκε στὴν πολυτιμὴν συμβολὴ τοῦ Οικουμενικοῦ Πατριάρχῃ κ. Βαρθολομαίου στὴν διεξαγωγὴ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συν-

Σεβ. Φθιώτιδος: «Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἓνα με τὸ Ἔθνος»

Ὁ Σεβ. Φθιώτιδος εὐρέθῃ εἰς τὴν νῆσον Σαλαμίνα διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγ. Μηνᾶ. Εἰς τὸ κήρυγμα ὁ Σεβασμιώτατος ἄφησεν αἰχμὰς κατὰ τὸν ἐπιχειρουμένων σχεδίων χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν κοινωνίαν. Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ ἀνακοινωθέν τῆς ἱ. Μητροπόλεως τῆς 12ης Νοεμβρίου 2016 ὁ Σεβασμιώτατος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιον ἀκούσαμε τὸν Κύριο νὰ ἀναλῇ τὴν διαφορά τοῦ κόσμου τῆς ἁμαρτίας ἀπὸ τὸν λαὸ τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸ εἰρήμωσε καὶ ὁ Ἅγιος Μηνᾶς στὴν ζωὴ του. Ἄφησε τὸν κόσμῳ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἔζησε ἐν προσευχῇ

Σεβ. Ἰωαννίνων: «Ὁ κ. Φίλης εἶναι ἄθεος»

Σκληραῖ ἦταν αἱ ἀφάσεις τοῦ Σεβ. Ἰωαννίνων κατὰ τὸ ἀπελθεῖν δόντος. Βεβαίως ἀναρωτῶμεθα ἐν ἄθεος εἶναι μόνον ὁ κ. Φίλης ἢ ὁ νέος Ὑπουργὸς καὶ ὅλη ἡ Κυβέρνησις... Ποίος δὲ προθῇ εἰς δηλώσεις διὰ τοὺς ὑπολοίπους; Συμφώνως πρὸς τὸ newstomb.gr τῆς 8ης Νοεμβρίου 2016:

«Στὴ συνέχεια τὸν Θεὸ λόγῳ κήρυξε ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Μάξιμος, τονίζοντας ὅτι οἱ ευεργετίαι βοηθήσαν ὅλη τὴν Ἑλλάδα, γιὰ δὲν ἐβέλταν στενά τὰ πράγματα, βοηθήσαν, ὅπου ὑπῆρχε ἀνάγκη. Ὁ μεγαλύτερος ευεργέτης τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Ἐκκλησία! τόνισε χαρακτηριστικὰ ὁ κ. Μάξιμος. Ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέφερε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει δώσει τὸ 96% τῆς περιουσίας της, καὶ δίνει ἀκόμα καὶ σήμερα, κάθε χρόνο δὲν εἰς οἰκτενὰ, γῆ, χερσίστα, κλπ! Ἡ Ἐκκλησία λειτουργεῖ 800 ἱδρύματα, καὶ ἡ ἀξία τῶν λειτουργικῶν ἐξόδων αὐτῶν ξεπερνᾷ τὰ 130 εκατομμύρια εὐρώ." Ἡ ἂν πούμε γιὰ τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἰωαννίνων; Πού

Ἐπίθεσις κ. Κ. Ζουράρι πρὸς κ. Ἀντ. Λιάκον

Ἄγνωστον εἶναι πῶς δὲ καλῶς τὸν αἰ ἀποφάσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, καθὼς ὁ νέος ὑπουργὸς εὐσεβεῖς κριτικὴν εἰς τὸν πρὸδρόν τῆς Ἐπιτροπῆς Διαλόγου διὰ τὴν Παιδείαν. Πρόκειται περὶ ὑποκρισίας ἢ κλυδωνισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως; Ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἱστοσελῖδα dimokratia-news.gr τῆς 9ης Νοεμβρίου 2016:

«Ὁ νέος ὑφυπουργὸς Παιδείας Κώστας Ζουράρις ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς εἶχε τοποθετηθῇ ὡς ἑξῆς: «Ἡ μάχῃ τοῦ διαλόγου γιὰ τὴν Παιδεία δὲν ἁρξέται, καὶ γὰρ υπάρχουν βοσκοπιῶδεις κῆποι ποὺ υποστηρίζουν αὐτὴ τὴ βροντερὴ ῥηθιδιότητα, τὸ σκόρπ, τὴ βρωμιῶδ ἐπισημηνολογία ἀποψη τῆς ἀσυνέχειας τῶν Ἑλλήνων. Ὅταν κάποιος μιλά γιὰ ἐλληνικὴ ἀσυνέχεια -αὐτὸ ἐκκίνησε ἀπὸ κάποιους ἡλίθιους Εὐρωπαίους-, πρέπει νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τὸ πό-

Τὸ μάθημα τῶν Ὄρθοσκευτικῶν μετὰ τὸν κυβερνητικὸν ἀνασχηματισμὸν καὶ πρὶν τὴν σύγκλησιν τῆς Ἱεραρχίας

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωθυπουργοῦ Ἀλέξη Τσίπρα νὰ ἀπομακρύνει τὸν Νίκο Φίλη ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας στήκευ ἐμφανῶς στὴν ἐκτόνωση τῆς ἐνστάσεως τοῦ εἶχε δημιουργηθῇ μετὰ τὴν Ἐκκλησία κυρίως με ἀφορμὴ τὸ μάθημα τῶν Ὄρθοσκευτικῶν. Ὁ νέος Ὑπουργὸς Παιδείας Κώστας Γαβρόγιου ἔσπευσε ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάληψιν τὸν καθήκόντων του νὰ δηλώσῃ γιὰ τὸ μάθημα τῶν Ὄρθοσκευτῶν ὅτι σκοπεῖται νὰ συνεχίσῃ με βάση τὰ συμφωνηθέντα στὸ Μέγαρο Μαξίμου. Ἡ δῆλωση ἐπιδέχεται πολλῶν ἐρμηνειῶν καθὼς μετὰ τὴν συνάντησιν τοῦ Μαξίμου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δήλωσε ὅτι τὰ Ὄρθοσκευτικὰ θὰ διδάσκονται με βάση τὰ παλὰ βιβλία, ὁ δὲ Νίκος Φίλης δὲν συνεχίζεται ἢ ἐφαρμογὴ τῶν νέων Προγραμμάτων Σπουδῶν! Ἀπαιτεῖται λοιπὸν τὸ συντομότερον ἀποσαφήνισι τῶν θέσεων τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὰ Ὄρθοσκευτικά.

Γιὰ νὰ διασωθῇ ὁ χριστιανικός χαρακτήρας τοῦ μαθήματος τῶν Ὄρθοσκευτικῶν ἀπαιτοῦνται τρεῖς συγκεκριμένες πράξεις ἀπὸ τὴν

πλευρὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Ἐκδοσθ ἐγκυκλίου, μετὰ τὴν ὁποία θὰ ἀναστέλλεται ἢ ἐφαρμογὴ τῶν νέων Προγραμμάτων Σπουδῶν, ἐντολὴ ἐκτύπωσης τῶν μέχρι σήμερα διδασκομένων βιβλίων Ὄ ρ θ σ κ ε υ π ι κῶν καὶ γιὰ

Τοῦ κ. Ἰωάννου Τάτση, Θεολόγου

τὸ ἐπόμενο σχολικὸ ἔτος καὶ ἐναρξῇ διαλόγου μετὰ ἀντικείμενον τὸν ἐμπλουτισμὸν τῶν βιβλίων αὐτῶν με χωριστὰ κεφάλαια ὀρθοκειολογικοῦ περιεχομένου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πρότασος τοῦ Μητροπολίτου Ναυπάκτου Ἰεροθεοῦ ποῦ εἶχε ἐγκρίθει ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ἱεραρχίας. Ἐὰν ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀπαίτησῃ τὴν ἄμεση ὑλοποίησιν τῶν τριῶν παραπάνω πράξεων δὲν ἀφήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ τὸ ἴνστιτούτῳ Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς ἀνενοχλήται νὰ προχωρήσουν στὴν ὁλοκλήρωσι τοῦ σχεδίου ἀλλαγῆς τοῦ μαθήματος τῶν Ὄρθοσκευτικῶν μετὰ τὴν ἐκτύπωση καὶ ἀποστολὴν τὰ σχολεῖα νέων βιβλίων Ὄρθοσκευτικῶν ποὺ βασίζονται στὰ νέα Προγράμματα Σπουδῶν καὶ τὰ ὁποῖα ἤδη εἰομαζόνται με ταχεῖς ρυθμούς.

Τὸ μουσουλμανικὸν τέμενος εἰς τὸν Βοτανικόν

Θέμα χρόνου εἶναι ἡ ἀνέγερσις τοῦ μουσουλμανικοῦ τεμένους στὸ Βοτανικόν, ἀφοῦ ἀποτελεῖ ἀπόφασις τῆς Πολιτείας. Μάλιστα καὶ μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῶν προσφύγων τῶν κατσίκων τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὸν Ἰουλίῳ τοῦ 2016 φαίνεται γὰ μὴ τὸ σταματᾷ τίποτε. Ἀλλὰ εἶναι καὶ διεθνὴς ὑποχρέωσις τῆς Χώρας μετὰ καὶ τῆς πίσεως τοῦ δέχνηκε καὶ δέχεται ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις κυρίως ἀπὸ τὴν Τουρκία καὶ τὴν Σαουδικὴν Ἀραβίαν. Ἀνέγερσις ἡ ὁποία μόνον κινδύνους καὶ δεινὰ θὰ ἔχῃ σάν ἀποτέλεσμα. Καὶ αὐτὸ συμβαίνει γιὰτὶ ἡ δημιουργία του δὲν ἀποσκοπεῖ στὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὀρθοσκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν μουσουλμάνων, οἱ ὁποῖοι διαβιοῦν στὴν περιοχὴ τῆς Ἀττικῆς. Διότι οἱ 400 μουσουλμάνοι πιστοὶ ποὺ θὰ συμμετέχουν κάθε φορὰ στὶς προσευχὰς τοῦ ὑπὸ ἀνάγκην τζαμί τῶν Ἀθηνῶν εἶναι μηδαιμόνι ἐν σχέσει με τοὺς περίπου 300.000 συνολικὰ μουσουλμάνους ποὺ ζοῦν. Ἄρα ἡ ἀνέγερσις του εἶναι ἓνας συμβολισμός, πρὶν δηλαδὴ ἡ Ἀθήνα ἢ μοναδικὴ πρωτεύουσα τῆς Εὐρώπης ποὺ δὲν διαθέτῃ τζαμί γιὰ τῆς ὀρθοσκευτικῆς ἀνάγκης τῶν μουσουλμάνων «έτεσε». Ἐταί μετὰ τὴν Ρωμίη, τὸ Λονδίνο, τὸ Παρίσι ... καὶ ἡ Ἀθῆνα ἀπέκτησε τζαμί!

στὴν ἐπιπλέον ὑποβάθμισι τῆς περιοχῆς τῶς. Ἀντιδράσεις ποὺ πραγματοποιήθηκαν ἤδη μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ χώρου ἀνέγερσις τοῦ τεμένους ἀπὸ τὸν σύλλογον τοῦ εἶχε προσφύγει καὶ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, με σκοπὸ τὴν παρεμπόρισιν τῆς ἀνέγερσῆς του, κατάληψιν ἡ ὁποία τελικὰ ἔληξε μετὰ ἀπὸ τὴν ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας. Δυστυχῶς, τόσο ἡ Πολιτεία ὅσο καὶ ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις δὲν ἀποσκοποῦν στὴν διασφάλισιν τῶν συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι στὴν πλειοψηφία τους ἀντιπένθεται στὴν δημιουργία τοῦ τεμένους. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει

Ἡ Ἱερραρχία ποὺ συνέρχεται στὸ τέλος τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου δὲν πρέπει νὰ ἀφήσῃ τὸ θέμα στὰ χεῖρια μιάς ἀκόμης ἐπιτροπῆς διαλόγου. Δὲν εἶναι καιρὸς γιὰ διαλόγους καὶ θεωρητικὰ συζητήσεις. Ἡ Διοικούσα Ἐκκλησία

οἷα πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι γιὰ τὰ στελέχη τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἓνας τέτοιος διάλογος εἶναι χρήσιμος μόνον καὶ μόνον, γιὰ νὰ κατενώσει τῆς ἀντιδράσεις καὶ νὰ δώσῃ ποτὶς ὀλίγον χρόνον στοὺς ἰδίους γιὰ τὴν ὁλοκλήρωσι τοῦ ἔργου μετάλαξης τῶν Ὄρθοσκευτικῶν ποὺ ἔχουν σχεδιάσει ἐδῶ καὶ χρόνια. Τὸ ΙΕΠ ἔχει ἤδη δρομολογήσῃ τὴν ἐπιμόρφωσι Θεολόγων καὶ Δασκάλων στὰ νέα Προγράμματα Σπουδῶν, με ὑπεύθυνον τοῦ ἔργου τὸν Σύμβουλο Σταύρου Γιαγκάρογλου, ποῦ πρωτοστάτησε ὅλα τὰ τελευταῖα χρόνια στὸ ἔργο τῆς ἀλλαγῆς τοῦ περιεχομένου τοῦ ὀρθοσκευτικῶν μαθήματος. Ὁ ἴδιος μετὰ τὸ ἐπιτελεῖο του στὸ ΙΕΠ προχωρᾷ καὶ στὴν τελευταία πράξιν τοῦ ἔργου του, τὴ συγγραφή τῶν νέων βιβλίων, τὰ ὁποῖα, ἂν δὲν ὑπάρξῃ ἀντίθετη

ὕπουργικὴ ἀπόφασις, θὰ σταλοῦν στὴς ἀρχὲς τῆς ἀνοξῆς γιὰ ἐκτύπωσι, ὥστε νὰ εἶναι ἐτοιμα μαζὶ μετὰ σχολικὰ ἐγχειρίδια τῶν ἄλλων μαθημάτων γιὰ τὸ ἐπόμενο σχολικὸ ἔτος.

Τὰ χρονικὰ πλαίσια γιὰ παρεμβάσεις ποὺ θὰ διасώσουν τὸ χρῆστικὸν μάθημα τῶν Ὄρθοσκευτικῶν εἶναι ἀσφυκτικά. Οἱ θεολόγοι στὴν πλειονότητά τοὺς ἀντιστέκονται ἀρνούμενοι νὰ ἐφαρμόσουν στὴν πράξιν τὰ νέα προγράμματα σπουδῶν. Ἡ Πανελλήνιαν Ἐνωση Θεολόγων τῆς πόλεως προσέφερε στὸ ΣΤΕ ζητώντας ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων Προγραμμάτων Σπουδῶν. Ὅλοι ἐναγωνίως ἀναμένουν τὴν δυναμικὴ ἐκ νέου παρέμβασι τῆς Ἱεραρχίας πρὸς τὴ νέα ἡγεσία τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας με τρόπο σαφὴ καὶ αἰτήμα τῆς ἡλμης συγκεκριμένων πρωτοβουλιῶν ἀπὸ τὸν νέο Ὑπουργὸ Παιδείας. Ἄν δὲν ὑπάρξῃ ἀνάκλησις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Νίκου Φίλη γιὰ τὰ Ὄρθοσκευτικά, κανένα ὄφελος δὲν θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν ἀπλὴ ἀλλαγὴ προσώπων στὸ πνέον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Ἀκροδεξιὸν παραβιάζουν τὸν καθεστῶς τοῦ ἱ. Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως

Εὐτυχῶς μετὰ ἀπὸ παρέμβασιν τῆς Ἱσραηλινῆς ἀστυνομίας διευθετήθη καδὲ πρόβλημα. Συμφώνως πρὸς ἀνακοινωθέν τῆς 10ης Νοεμβρίου 2016:

«Τὴν πρωρίαν τῆς 8ης Νοεμβρίου 2016, ἱσραηλινὸι ἐπισκοπεῖται – μέλη τῆς ἀκροδεξιᾶς ὀργανώσεως «Ἀτέρετ Κοχανίμ», οἱ ἐργαζόμενοι νὰ ἀπελευθερώσουν τὴν Ἁγίαν Γῆν ἐκ τῶν μὴ Ἰουδαϊκῶν στοιχείων καὶ οἱ ἐν τῇ νοτιοπροτιῇ ταύτῃ καταλαμβάνοντες τὸ ἔτος 1991 ἄνευ γνώσεως καὶ συγκαταθέσεως τοῦ Πατριαρχείου τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ ἐναντι τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ ἐνωynος δηλοῦντο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, παρεβιάσαν δικαστικὴν συμφωνίαν καὶ ἐξαπατήσαντες τὴν Ἱσραηλινὴν Ἀστυνομίαν τῶν Ἱεροσολύμων, ἐγκατέστησαν σιδηρόν μετὰ τρόπο σαφὴ καὶ αἰτήμα τῆς ἡλμης συγκεκριμένων πρωτοβουλιῶν ἀπὸ τὸν νέο Ὑπουργὸ Παιδείας. Ἄν δὲν ὑπάρξῃ ἀνάκλησις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Νίκου Φίλη γιὰ τὰ Ὄρθοσκευτικά, κανένα ὄφελος δὲν θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν ἀπλὴ ἀλλαγὴ προσώπων στὸ πνέον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Σεβ. Καλαβρύτων: «᾽Ενας Πατριάρχης φυλακισμένος»

Ὁ Σεβ. Καλαβρύτων με ἀφορμὴν ἓνα πρόσφατον κείμενον διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Εἰρηναίου ἐδημοσίευσεν ἐγκύκλιον, ὅπου καλεῖ τοὺς Προκαθημένους νὰ συνειδητοποιήσουν τὰς εὐθύνας τῶν. Συμφώνως πρὸς τὸ προσωπικὸν τὸν ἱστολόγιον mkka.blogspot.gr τῆς 2ας Νοεμβρίου 2016:

«Γιὰ τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ. ΕἰρΗΝΑΙΟΣ καίρους πολλὰς φορὰς ἔχοιμε γράψει στὴν ἱστοσελίδα μας. Σήμερα θὰ ἀναερέθωμε γιὰ μία ἀκόμη φορὰ (τὴν 18η) στὸ σεπτὸ πρόσωπό του, διότι Τὸν θεωροῦμε Μάρτυρα τῆς Ὄρθοδοξίας! Εὐρίσκεται καὶ καθηρμημένος ἀπὸ τὴν ἀρχιερωσύνην τοῦ καὶ ἐγκλειστος στὸ μοναχικὸν κελί του! Παρὰ ταῦτα οἱ Ἱεροὶ Κανόνες,

τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Μετοχίου τῆς Γεθσημανῆς, κατήλθον εἰς αὐτό... Ἡ Ἱσραηλινὴ Ἀστυνομία συνεργασθεῖσα μετὰ τοῦ Πατριαρχείου, ἀπεμάκρυνε τοὺς οἰκιστὰς ἐκ τοῦ δωματίου, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσῆλθον, ἐχρὶ διευθετήσεως τοῦ προβλήματος τὴν ἐπομένην διὰ δικαστικῆς ἐντολῆς. Τὴν πρωρίαν τῆς ἐπομένης ἡ Α.Θ.Μ. κατήλθε καὶ πάλιν ὁ Μακαριώτατος μετὰ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστῳ Σοφianoπούλου καὶ τῶν ὡς ἂν ἐρήμενων Ἀγιοταφῶν Πατέρων καὶ συνεργασθέντες μετὰ τῆς Ἱσραηλινῆς Ἀστυνομίας, συνεργωνήσαν νὰ ἐργασθῶνται οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι τῶν δύο πλευρῶν διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀλλογνένων εἰς τὴν προτεράν αὐτῶν κατάστασιν ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς διασφαλίσεως τοῦ προσκυνηματικοῦ καθεστώτος εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας».

Ὁ Σεβ. Καλαβρύτων με ἀφορμὴν ἓνα πρόσφατον κείμενον διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Εἰρηναίου ἐδημοσίευσεν ἐγκύκλιον, ὅπου καλεῖ τοὺς Προκαθημένους νὰ συνειδητοποιήσουν τὰς εὐθύνας τῶν. Συμφώνως πρὸς τὸ προσωπικὸν τὸν ἱστολόγιον mkka.blogspot.gr τῆς 2ας Νοεμβρίου 2016:

«Γιὰ τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ. ΕἰρΗΝΑΙΟΣ καίρους πολλὰς φορὰς ἔχοιμε γράψει στὴν ἱστοσελίδα μας. Σήμερα θὰ ἀναερέθωμε γιὰ μία ἀκόμη φορὰ (τὴν 18η) στὸ σεπτὸ πρόσωπό του, διότι Τὸν θεωροῦμε Μάρτυρα τῆς Ὄρθοδοξίας! Εὐρίσκεται καὶ καθηρμημένος ἀπὸ τὴν ἀρχιερωσύνην τοῦ καὶ ἐγκλειστος στὸ μοναχικὸν κελί του! Παρὰ ταῦτα οἱ Ἱεροὶ Κανόνες,

Ὁ μουφτὴς Κομοτηνῆς εἰς μνημόσυον Μητροπολίτου

Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ ἄρθρον τῆς κ. Δήμητρας Συμεωνίδου εἰς τὴν ἱστοσελίδα xronos.gr τῆς 8ης Νοεμβρίου 2016:

«Ὁ μουφτὴς παραβρέθηκε στὸ μνημόσυον γιὰ τὰ 4 χρόνια ἀπὸ τὴν κοίμησι τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου κ.Δαμασκηνοῦ καὶ στὴ συνέχεια στὴν ἐξέλιξιν ποὺ παρέθεσε ὁ μητροπολίτης Κομοτηνῆς καὶ Μαρωνείας κ.κ. Παντελεήμων στὴν Λαογὰ ἀξιωματικὴν τῆς πόλεως μας. Τὸ πρῶτὴ τῆς Κυριακῆς 6 Νοεμβρίου στὸν καθεδρικὸ ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς τελέσθηκε τὸ ἀρχιερατικὸ συλλεπτογιον προεξάρχοντος τοῦ παρεπιδημούντος στὴ Ὁράκη, τὴ Ροδόπη καὶ τὴν ἐδρὰ τῆς μητρόπολης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, σε-

βασμιώτατο μητροπολίτου Πριγκιπονήσιων, ὁ ὁποῖος τὴν περασμένην Παρασκευὴ ἀνακηρύχθηκε ἐπίτιμος διδάκτορας τοῦ τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἑθνολογίας στὸ Δημοκρίτειον Πανεπιστήμιον Θράκης. Μαζὶ του συλλεπετοῦργησαν οἱ Μητροπολίτες διδυμοτηνῶν, Ὀρεστιάδης καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνὸς καὶ οἱ οἰκείους μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς... ὁ ἐραρχὴς τοῦ Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου μητροπολίτης Πριγκιπονήσιων κ. Ἰάκωβος ἀντιφωνώντως εὐχάριστησε τὸν μητροπολίτη Παντελεήμονα γιὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν φροντίδα πρὸς τὸ πρόσωπό του, ἀλλὰ καὶ μέλη τῆς συνοδείας, ἐνῷ μετέφερε πρὸς ὅλους τῆς πατριαρχικῆς εὐχῆς καὶ εὐλογίας τοῦ Οικουμενικοῦ Πατριάρχῃ Βαρθολομαίου».

Τί συνεζήτησαν οἱ Εὐρωπαῖοι διὰ τὸν διαθρησκευτικὸν διάλογον;

Μεγάλο καὶ θεδαῖὸς ὄχι ἄδολον ἐνδιαφέρον ἐπιδεικνύοντι πολιτικοὶ φορεῖς διὰ τὸν πανθρησκευτικὸν διάλογον. Ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα vmaorthodoxias.gr τῆς 11ης Νοεμβρίου 2016:

«Διαβουλεύσεις γιὰ τὴ θρησκευτικὴ διάστασι τοῦ διαπολιτιστικοῦ διαλόγου με τίτλο «Ὁ ρόλος τῆς ἐκπαίδεῦσεως στὴν ἀποτροπὴ τῆς ριζοσπαστικοποίησης, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ στὴν προμοκρατία, τὸν ἐξτρεϊσμό καὶ τὴ βία» πραγματοποιήθηκαν ἀπὸ 8 ὥες 10 Νοεμβρίου 2016 στὸ Στρατόδουρο... Ἐπιπλέον παρέστησαν ἐκπρόσωποι

μὴ κυβερνητικῶν ὀργανισμῶν, ἀκαδημαϊκῶν κύκλων, ΜΜΕ ἀπὸ διάφορες Εὐρωπαϊκῆς χώρας, ὑψηλόβαθμα στελέχη τοῦ Συμβουλίου Εὐρώπης καὶ λοιπῶν διακρατικῶν ὀργανώσεων, διπλωμάτες ἀπὸ τῆς χώρας μελὴ τοῦ Συμβουλίου Εὐρώπης. Κατὰ τὴν διάρκειαν δύο ημερῶν οἱ συνέδρου συνεζήτησαν διεδοκίως δύο βασικά θέματα: τὴ διδασκαλία τῶν δημοκρατικῶν πολιτικῶν ἀξιών στὰ πλαίσια τῆς πολιτιστικῆς καὶ θρησκευτικῆς πολυμορφίας καὶ τὴν ἐνίσχυσι τοῦ ρόλου τῆς γυναικὸς καὶ τῆς οἰκονείας γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ριζοσπαστικοποίησης καὶ βίαιου ἐξτρεϊσμοῦ».

Ἀλλαγαὶ εἰς τὸν ἱ. Ναὸν τῆς Ν. Ὑόρκης

Τὸ Πάσχα προβλέπεται ὅτι δὲ εἶναι ἔτοιμος ὁ ἱ. Ν. Ἀγίου Νικολάου Ν. Ὑόρκης, ὁπότε τελικῶς δὲ καταστῇ γνωστὸν ἂν δὲ ἔχῃ καὶ διαθρησκευτικὴν χορίαν. Συμφώνως πρὸς ἄρθρον τῆς κ. Πέννης Κουλιόπουλου εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ» τῆς 12ης Νοεμβρίου 2016:

«Πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια ἐκκίνησε ἀπὸ μία ἀπλὴ μακέτα πάνω σε μία ἀχαρτὴ βάση, ποὺ ἀπεκρίνω τὸ σχέδιο τῆς ἐκκλησίας -ἔργον τοῦ γνωστοῦ Ἰσπανοῦ ἀρχιτέκτονα Σαντιάγο Καλατράβα- τῆς ἐλληνορθόδοξης κοινοτήτος τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅμως πλέον ὁδεῖται πρὸς τὴν ὁλοκλήρωσιν του. Τὸ νέο κτίσμα ἐξωτερικὰ διαφέρει ἀρκετὰ ἀπὸ τὸ πρωτότυπον. Ἀπαρτίζεται ἀπὸ τέσσερις μεγάλους πεσσούς, καλλιμνημῶν με πέτρα, ἐνῷ ὁ τρούλλος εἶναι κατασκευασμένος τόσο ἀπὸ πέτρα ὅσο καὶ ἀπὸ γυαλὶ, ὥστε νὰ φωτίζεται ἀπὸ ἐξωτερικὸ φῶς. Μάλιστα, τῆς τελευταίας μέρες ἐγκαταστάθηκε καὶ ὁ σκελετὸς τοῦ τρούλλου, ὅπου σὰν ραβδὸν ἐλάσματος δὲ καλύπτουν ὅλη τὴν ἐπιφάνειά του, κατασκευασμένα κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ θυμίζουν τοὺς σαρφάντα φεγγίτες ποὺ ἔχει ἡ Ἁγία Σοφία στὴν Κωνσταντινούπολη... Τὸ μεταγλητφόλο αὐτὸ ἔργο, σύμφωνα μετὰ τὸ χρονοδιάγραμμα, θὰ ὁλοκληρωθῇ τὴν ἀνοξῆν